

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

22 24 (Oriel)

Presented to the library by Oriel College.

Althochdeutsche,

dem Anfange des 11ten Jahrhunderts angehörige,

Übersetzung und Erläuterun

der

von Mart. Capella verfassten 2 Bücher

DE NUPTIIS MERCURII ET PHILOLOGIA

Zum ersten Male herausgegeben

von

E. G. GRAFF.

Berlin.

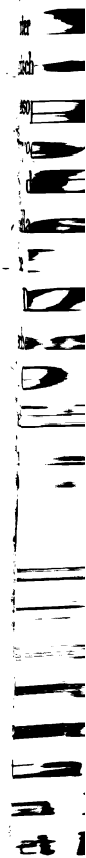
In der Nicolaischen Buchhandlung.

1837.

Dem rettenden Schützer
des
althochdeutschen Sprachschatzes,
dem Kronprinzen von Preussen,
Friedrich Wilhelm,

sei auch
dieses Denkmal unsrer alten Sprache
in
tiefster Verehrung und Dankbarkeit
geweiht.

V o r w o r t.

Unter Hinweisung auf meine Vorreden zur althochdeutschen Übersetzung des Boethius de consolatione philosophiae und der aristotelischen Abhandlungen: *κατηγορίαι* und *περὶ ἑρμηνείας*, füge ich dieser Ausgabe der althochdeutschen Übersetzung des Mart. Capella de nuptiis mercurii et philologiae folgende kurze Bemerkungen bei.

Der von J. Grimm im 92ten Stück der göttin-
gischen Anzeigen von 1835 mitgetheilte Brief des zu
St. Gallen im Jahr 1022 verstorbenen gelehrten Be-
nediktiners Notker Laber (an den Bischof von Sitten),
in welchem folgende Stelle vorkommt: „ad quos
(ecclesiasticos libros) dum accessum habere nostros
uellem scolasticos ausus sum facere rem paene inusi-
tatam, ut latine scripta in nostram conatus sim uertere
et syllogistice aut figurate aut suasorie dicta per ari-
stotilem uel ciceronem uel alium artigraphum elucidare.
Quod dum agerem in duobus libris boetii, qui est de
consolatione philosophiae, et in aliquantis et de (?) san-
cta trinitate rogatus (sum?) et metricè quaedam scripta
in hanc eandem linguam traducere, cationem scilicet
et bucolica uirgilii et andriam terentii, mox et prosam

et artes tentare me uoluerunt et transtuli nuptias philologiae et cathedrias aristotelis et pergermenias et principia arithmeticae. Hinc reuersus ad diuina totum psalterium et interpretando et secundum augustinum exponendo consummaui, iob quoque incepti, licet uix tertiam partem exegerim. Nec solum haec, sed et nouam rhetoricam et computum nouum et alia quaedam opuscula latine conscripsi," scheint zu der Annahme zu berechtigen, daß die in der Stiftsbibliothek zu St. Gallen aufbewährten althochdeutschen Übersetzungen, sowohl der Psalmen als der oben genannten Werke eine Arbeit des Notker Laber sind. (Auch das von v. d. Hagen herausgegebene Bruchstück de musica gehört wohl zu Notkers Arbeiten.)

Die vorliegende Übersetzung und Erläuterung der nupt. merc. et philol. ist im cod. s. gall. nr. 872 (cod. rescript. einer grammatischen Abhandlung) enthalten. Auf S. 84 des Codex und von S. 93 bis zu Ende zeigt sich eine andere Hand als auf den übrigen Blättern.

Der lateinische Text ist zum Theil nach der Handschrift, zum Theil nach den Ausgaben von Kopp (1836) und Götz (1794) abgedruckt.

Die eingeklammerten Stellen sind die Erläuterungen des Übersetzers.

MARTIANI MINEI FELICIS CAPELLAE AFRI
CARTAGINENSIS LIBER PRIMUS INCIPIT DE 2.
NUPTIIS PHILOLOGIAE ET MERCURII.

Remigius lèret unsih tisen auctorem in álenámen
uuésen gehéizenen martianum. únde mineum úmbe sína
láreuuá. felicem úmbe héilesòd. capellam úmbe stnen uuás-
sen sín. uuánda capra apud grecos dorcas a uidendo ge-
héizen ist. Áber díse fier námen ógent úns táz er roma-
nus uuás dignitate. dóh er búrtig uuáre fóné cartagine díu
in africa ist. Sò mánige námen ne múoson ándere háben.
áne romani ciues. Romani ciues hiezen béide. ióh sélben
díe búrgliute dar gesézzene. ióh tie ánderes uuár gesézzene.
mít íro geédele. áldé mít íro túgede. áldé mít íro scázze
úmbe sie gefréhtoton. táz sie in íro dignitatem gáben.
únde sie romani ciues hiezen. Pediu chád lisias in actibus
apostolorum. Ego hanc ciuitatem multa summa consecutus
sum. Tía dignitatem mág keéiscôn dér suetonium liset. de
uita caesaris augusti.

Táz er mercurium ságet kehien ze philologia. mít
tíu lèret er únsih. dáz to uuízze súlen sín mít kespráchi.
únde réda ne tóug. tár uuízze ne sint. Ze déro ságún bi-
tet er hélfo. únde héilesodes himeneum. dén álte liute
hábeton fúre | hígot. únde fúre máchare állero natúrlícheró 3.
míteuust. Tén grúozet er nú ze érist án demo prohemio.
sámo so sín fru *) den quèdam satira fúre in spréche.

Áber satiram súln uuír fèrnemen (*sic*) día deam. díu dien
poetis ingebliés satirica carmina. Nú fèrnemen uuáz sí chéde.

*) Hier ist das Pergament abgerissen.

SATIRA IN HONOREM HIMENEI HOS PRAECINIT
UERSUS.

Himenee [chit tiu satira] dú bist tér. dén diu chint
tero gòto ságent singenten. [dáz chit quónen ze singene]
in dien brùte chémanaton (*sic*). únde dén sie chédent sin
dero säng. cüttenno sún.

[uánda dú sólih sängere bist. Tú bist ter
dén uirgilius héizet amorem filium ueneris. Fóné
démo ér chit omnia uincit amor. Tú tûost uuó-
nèn dîngolih ze ándermo.]

Tie ringenten sâmen. [dáz chit quatuor elementa.] duín-
gest tú mít tóugénèn bänden. Únde dú stâtist íro únge-
lichen nústâ. mít côtelichemo gehileiche.

[Dáz chit tú stâtist íro gehleieh mit úngeli-
chemo bände.]

Hérton gestillest tú diu uuéter. [ih méino gehéi. únde |
4... gene.] únde mít tiu gebérhaftôst tu dia uuérkt.

[Úbe diu hértâ“) ne uuâre. sò ne bâre
diu érda.]

Tú gibest tien lîchamon lîbhafti. Mit lîbsamero gezúmfté.
mít téro des cómenes únde dero brùte natura gesíppôt uuírt.

“) Das e in diesem Worte ist aus a corrigirt.

MARTIANI MINEI FELICIS CAPELLAE AFRI
CARTAGINENSIS DE NUPTIIS PHILOLOGIAE
ET MERCURII.

LIB. 1.

Tu, quem psallentem thalamis, quem matre camena
Progenitum perhibent copula sacra deum;
Semina qui arcanis stringens pignantia uinclis
Complexuque sacro dissona nexa foues;
Namque elementa ligas uicibus mundumque maritas,
Atque auram mentis corporibus socias,
Foedère complacito, sub quo natura iugatur,

In unde sia geminne tuönde. unde triuua mit minnön stérchende.

Uuölge nû uuölge dû zimigo himachare. tû dînero muoter zéizesto bist. [in papbo ciuitate cypri sizzentero. Dáz skînet tir ána. uuánda] dânnan bist tu sô under ougon brînnende niet. [Fóne dir chád sí. Nate mes uires — thamos.] 'Tih ságent sie géno sîngen diu brâte. sâng.

[Apollinis lôba sâng kêizent choreç. quia

ipse prae est choris. Er méinet áber hier epitha-

lamia. dáz chît nuptialia carmina. déro iu sito uuás.]

Táz íst tir gesláht. Sô iz tannan sí. dáz ter uuíngot tîn fâter íst. [Uuánda uuín máchot kelúste.]

Álde fóne dînero muoter sláhet tih ána. daz hûs ze blûomonne mit | lénziskên blûomon. [die ouh kelúste⁵. rēcchent.] álde dîn mûoma gáb tir drî géba.

[die ze minnesami zihent. ih méino scôni.

unde stîmma. unde ^{gehärda} geuúrrftigi.]

Sélbiu diu sângcúten *) diu dero góto gehlleih scáfôt. tiu lóbet tih ze demo hêilesode des sanges.

MEDITATIONEM PATRIS FILIUS SCRUTATUR.

Tò ih ticchost [álso mih tiu satyra lèrta] díse uersa sâng fóne himeneo. ne uuéiz [s. uuánda ih peripatheticus pín.] uuáz únychundes fórderrönde. unde úngéhándelotes,

*) Vor dem t steht noch ein 2tes verkratztes t.

Sexus concilians et sub amore fidem:
O himeneae decens, cypridis qui maxima cura es!
Hinc tibi nam flagrans ore cupido micat,
Seu tibi quod bacchus pater est, placuisse choreas,
Cantare ad thalamos seu genetricis habes,
Comere uernificis florentia limina sertis,
Seu consanguineo gratia trina dedit;
Conubium diuum componens calliopea
Carminis auspicio te probat annuere.

Dum crebrius istos hymenaei uersiculos, nescio quid
inopinum intactumque moliens, cano, respersum capillis

[Dáz chít er. uuánda peripathetici ne uuéllen ntehtes quis sín.] Min sún ándonde daz mín gráuua hóubet únde fóne áltre zítigez ze dero curia. kërmenon. chándisliche inuuiht-héit. pecháam er nír sús chédende. Uuáz sángo íst táz fáter mín. táz tú sò ferhóleno síngest? [Tú ne ságest uuáz iz st. dóh tu iz síngest.] Únde dáz tú síngest ér dú ze tûron chómést. nâh témo síte des uuácheren bíscofes. |
6. Nû re hîl iz. núbe ságe uuáz tú kûdoest. únde uuára daz sáng hêlle.

FATETUR SE NUPTIAS DEORUM PATER MEDITARI.

Ne uuéist tu iz tánne na. chád ih? únde síd tu uuéist taz mára uuérh egeriminon. i. resurrectionum. sólt tu is tánne zuíuelôn?

[Táz íst éin buòh apud grecos kescríbenez fóne dero apothesia. dáz chít fóne dero deificatione. uuánda iz ságet. uufo ménnisken ze gólen uuérdên.]

Unde ne bechénnest tu dáz ih fóne nuptiis uuile ságen. himeneo díu sáng fóre síngentemo. díu dára zû benéimot sint? úbe dú áber gnôto fôrscôst úzer uuélero ídun síu ersprûngen sín. Sò ságo ih tir daz spél. léngi ne benéme mîr iz. tánnan síu ersprûngen sint. dáz mîh lêrta díu satyra. mîh inçhúnnende sámo so díu tímberenten náhtlieht fóne dero uuínterlichun dúruuacho.

albicantibus uerticem incrementisque lustralibus decuria-
tum nugulas ineptias aggarrire non perferens martianus
interuenit, dicens: quid istud mi pater, quod nondum
uulgata materie cantare deproperas, et ritu nictantis anti-
stitis, priusquam fores adytumque reseraris gumnulogiseis.
Quin potius edoce quid apportes, et quorsum praedicta
sonuerint, reuelato. Ne tu, inquam, desipis, admodumque
perspicui operis, egeriminon noscens creperum sapis. Nec
liquet himeneo praelibante disposita nuptias resultare?
Si uero concepta cuius scaturiginis uena profluxerint pro-
perus scrutator inquiris, fabellam tibi, quam olim sa-
tura cominiscens, hiemali peruigilio marcescentes nie-
cum lucernas edocuit, ni prolixitas perculerit, explicabo.

EXEMPLIS CETERORUM DEORUM ET MATRIS IN-
STINCTU CILLENII VELLE UXOREM.]

Suspensio uocis. Tanne ûnder dien gôten iû in âllen 7.
sint tes himelis uuûrtin heilige gehileiche. ûnde dânnan
uuûrtin édeliu chînt. iôh minnesamero nêfôn himiliskiu
manigi.

Et hic. Ûnde sie sîb âl ze sâmine gehâlset ûnde ge-
zûmftet hâbetin. sô der himil buôn hâlsen gêtân (*sic*)
mâg sîn.

Et hic. Ûnde die nâmohaftesten méist kesâligoti diu
gehileilhîcha mêrunge.

Et hic. Ûnde dia gêba dero uuêrte gelâzena. uuîto
mârti. diu gezûngela mênnisghêit.

Et hic. Ûnde âllero méist tie poetē nâh euagrio fâ-
hende demo citharista. ûnde nâh tēmo sîozen gehôse des
âlten blînden meonii. mit lôbesamero. ûnde mit misseliu-
tigero pagina daz sâgetin.

Et hic. Ûnde tie sâgetin nîcht lîeberen uuêsen iouli
ûnder dien himeluuûnnon. dânnē dia uuîniun.

Et hic. Ûnde in dês fahe. diu guissâgiôra fides. | Diu 8.
fône ôpfer uuîzegungo âlte bîscôfa. dês ze ûrchunde zôh.
so uuê iuppiter dero lîutô flêhôn, in ângisten ûnde in zu-
uelheiten mániges frîskînges ne rûochender erzîgen hâbeti.
fône dero frôuuun uuîrde dâz geskêhen.

Quum inter deos fierent sacra coniugia, procreationes inde-
que numerosas, liberique praeclues, ac nepotum dulcium ae-
therea multitudo, et inter se quodam coelicolarum complexu
ac foedere potirentur, presertimque potissimos conubialis
bearet adiectio, et id debitum mundo loquax triuiatim dissul-
taret humanitas et poetae praecipue, euagrium citharistam se-
quuti, caecutientisque meonii suauiloquam senectutem epica
vulgo lyricaque pagina consonarent: nec aliquid dulcius loui
inter aethereas voluptates una coniugi loquerentur, hisque
accederet promptior fides, quae suadente aruspicio grandae-
uos pontifices in testimonium conuocat, quum quid iupiter
hominum notis trepida curarum ampago suspensis multa
implacabilis hostia denegaret, exorata eius matrona pro-

Et hic. Unde so uuáz er fréislíges kespróchen hábeti ze tuónne. dero briuaron scrifte dáz kehálténtero (*sic*). fóné dero chénun hálsenne. ín dés eruuánten uuésen. unde daz ferbieten.

Et hic. Unde nieht éin chád si. dén hímel chúníng uuínegernen. núbe daz óuh in müote sín demo héllegóte. unde demo méregóte. núbe óuh ten uuígtot chélen nâh nerine filia nerei.

Et hic. Sámilíh uuílló chád si íst óuh ána demo árzatgóte.

Et hic. Unde chád si íóh ten ált cót [saturnum] trú-regen. [s. fóné des súnes áhtungo.] án den sélben rát pe-chéret uuésen. sínero gemálon berecínthia gelúhtero. tíu óuh ops. unde cubele héizet.]

a. *Et hic.* Unde so si chád íanus ter zuíhóubito. sáh ío án argíonam. déro ín lángeta.

Et hic. Ísidem ságeta si échert chélen nâh osíride íro ferlónnen chárle sô hártó. dáz si nâh ímo feruuóóftíu. síh níomer ne getróste ín fúnden háben.

[Tóh si ín fóné sínemo brúoder típhone er-slágenen fúnde ín memphítica palude. si ne uuólta síh tóh tés trósten. dáz si ín fúnden hábeti.]

Depositio. Fóné démo máre. unde fóné sólén uuínel skéfen dero góto. óuh cilléníus níeteg uuórtener. uuándá er íú gnuógen hélfendo íóh sélbo sáh íro állero mín-

uenire, et quicquid ille ex prompta sententia parcarum pugillo asseruant dictauerit, delimitum suadae coniugis amplexibus iussuque remouere. Nec solum superum regem attestabatur uxorium, idque etiam diti propositum, idque portunó certumque esse gradium nerienis nerinae coniugis amore torrerí; aesculapio quoque non dispar affectio, similique persuasione transduci ope coniuga cybeleque permulsa moestitissimum seniore deorum; íanusque angíonam utraqúe miratur effigie. Nam reginam tantum marito dependisse memphiticam, ut obsita luctu perpetuo nunquam eum contenta sit inuenire. Hac igitur fama, hisque deorum alternis amoribus motus concitusque cyllenius, simulque quod cunctorum affectiones et thalamos,

neglischen gehilficha. Kéinota óuh er síh zó gehlenne. Án den uuillen bráhta in sín máoter [maia] dô si in chatta. án der iár úmbe uérte des zodiaci. únder dien ánderen pliadibus. dero si éiniu íst. [Táz téta si in maio mense. sô iô mercurius mít tero súnnûn dara | chûmet.] ángestendiu. 11 [daz er áne chînt uuás.] Tárumbé. méist. táz sín lichamo án demo ringenne. únde án dien émizelóuften genópter. mít chnûrigen ármín. áfter déro pûrlíchi. iûnclichero stárchí in gornelichero fólle lídi skéin. Únde in sine bártenten hîefelin ne líezen áne míchelen huòh ueneris. sámó dáhten gán. únde ánderes unár náchetén. échert tie áhsela mít temo mántellíne bédecchen (*sic*). [álsó die palestrite gíngen.] Fóne díu uuás rédolih táz er gektíen uuólta.

DUBITARE EUM QUAM PRE CETERIS SIBI ELIGAT.

Tó dáhta er in állen sînt lánge tráhdende. álsó is túrst uuás. auélichá er némen máhti: náh téro geriste sí-nero bíderbí. Hártó géno uuólti er sophiam. [dáz chít sapientiam.] uuánda sí uuízzig únde héilig | íst. únde un-11 genuárlôsta íst. ioh skônista íst. únder állen mágedén. [dáz chít állen uirtutibus.] Uuánda sí áber gesóuga uuás íro suéster [minerup. dáz chít tero immortalis.] únde si

dum paret pluribus, conspicatur, uxorem ducere instituit. In quam sententiam mater illum anxia cum annua peragratióne zodiaci in plíadum número salutaret, impulerat, presertimque, quod palaestra crebrisque discursibus exercitum corpus, lacertosis in iuuenilis roboris excellentiam toris, uirili quadam amplitudine renidebat. Ac iam pubescentes genae seminudum eum incedere, clamideque indutum parua inuolutumque caetera humerorum cacumen obnubere sine magno risu cypridis non sinebant. Rationabili igitur proposito constituit pellere caelibatum. Itaque pro industriae dignitate, quam conueniret accipere, cuncta merito longae deliberationis alternat. Sophia ipse miro quidem cupiebat ardore quod prudens sanctaque sit intemperatioque cunctis pulcriorque uirginibus; sed quod sororis eius collactanea et indiscreto

iro lieba uuás in ungeskéidenero mínno. ióh sie sámint sóltón mágede sín. pediu ne uuólta er sia mít iro ungemúote némen.

Sámoliñ scôni. únde sámó liebsam frólutti getéta in óuh ze mantice húgen. [dáz chít ze diuinatione.] Íro geédele uuánda sí diu áltesta tóhter íst prouidentie. únde der fúredáhtigo sín iro únbetrogenun fruôti geliebta ímo sia. Sí uuás áber dô. iû. íh uuáno fóre mícheleru uuinegerni iro dánchez zû fáhendo. ze demo iúngen apolline gebiet. [Uuánda diuinatio íst iô diuini.]

Sô uuólta er dóh to' géрно [psichen] dia tóhter solis únde endelichie. [dáz chít absolute perfectionis.] uuánda sí unmez scône uuás. únde gezógen mít míchelén ruôchon dero góto.]

12. DE VIRTUTIBUS ANIMAE. QUAM ADAMAUIT.

Álso dár ána skêin. dáz iro dia góta. in iro sêlbero gebúrte táge. [ih méino án démo sí gebórn uuárd.] ze góuono geládeté. míchela gíba gáben.

Jouis gáp iro úfen iro hóubet táz diadema. dáz er sínero geêretostàn tóhter êternitati ába nám.

[Uuánda fône êterna dei sapientia. íst anime sempiternitas kelázen.]

amica foedere uideretur perindeque ad innubas ipsa quoque transisse, eam in palladis iniuriam non placuit coaptari. Non dispar illum formae desiderabilis grataque luculentas in manticeu quoque succenderat. Nam et nobilitas generis illam, quippe pronoea maior est filiarum, et praeuidum perspicacis prudentiae commendabat. Sed ipsis diebus forte immensi amoris impatientia ultro iuuenem consecuta apollini fuerat copulata.

Uoluit saltem endilichiae ac solis filiam postulare, quod speciosa quam maxime magna deorum sit educata cura. Nam ipsi psichae natali die dii ad conuiuium corrogati multa contulerant. Iupiter quippe diadema, quod aeternitati, filiae honoratori, detraxerat, capiti eius appo-

Sin uuirten gáb iro. iro náhs uuittun. an dero díe
ida gleiz lúteres cóldes.

[Ratio animę. dáz ist tíu uuitta mít téro
crines uirtutum zesámine geehnúpfet uuérden.]

Jóh minerua diu máged. cáreta daz mágeti mít iro smoc-
chen. ábagenómenero spénelun. únde mít iro púrpurinen
gúrtele. fiure gelichemo. únde mít témo béndele iro uuíhun.
únde iro fruótun brúste.

[Sô gezímit animę. dáz si íntima si sapien-
tię. únde mít caritate si gegúrtet. mít temperantia
beduúngen.] |

Apollo zéigota iro óuh mít sínero uufziglichún gérto. díe 13.
er iô lórboumina tréget. álte fógelrártá. álle bligscúzza. ióh
sélben díe himelférte. únde dero siérnón. fóné díen er diu
uuizegtúom nimet.

[Der lórboum hábet tíá natura. úbe sín ást
úfen sláfenten mán geléget uuírt. táz ímo uuár
tróumet. Pedíu íst er appollini geeícht. tér ál-
tero líuto uuizego uuás.]

Áber anię [dáz chít reçognitio] gáb iro uuilligo dén spie-
gel. dén óuh iro ze gíbo gáb sapientia. únde in iro gíbo
hús kestálta. dáz si dár inne sih pechénnende. [ih méino
dés. táz si celestis íst.] uuídere gesínnep chúnne ze iro
anagenne.

Uulcanus ter smíd zúnselota iro fiur dáz nio er-

suit. Inno quoque ex purgationis auri splendente uena
addiderat crinibus sociale uinculum. Tritona etiam interula
resoluto ricinio, strophioque instar flammarum e coeco at-
que ipso sacri pectoris ac prudentis amiculo uirginem uirgo
contextit. Delius quoque, ut ramale laureum gestitat, di-
uinatrice eadem coniecturalique uirga uolucres illi ac ful-
gurum iactus ac ipsius meatus caeli siderumque monstra-
bat. Uraniae autem praenitens speculum, quod inter
donaria eius adytis sophia defixerat, quo se recognoscens
etiam originem uellet exquirere, clementi benignitate lar-
gita est. Lemnius quoque faber inspicibilis illi perennitatis

lösken ne mág, dáz sia in dero náht finsteri bechlépfet
ne uuúrte.

[Uuánda dero sêlo liehtet naturale ingenium,
dáz nû hîer lemnîus bezéichenet.]

DE ILLECEBRIS EIUSDEM.

Aber álle lúchedá bôt íro uenus ze állen íro úzeren
14. fínf sinnen. | Si lérta sia mît sálbê bestrichená. únde mît
plúomon gezierta. in stángsúozi gehéfenot. únde gemám-
mentsámot uuérden. Únde súozta sí íro mît hónange.
Únde rîet sí íro güen ze gólde. únde ze állen uuibziêrdon.
únde mît tien ál úmbe nûsket uuérden. únde in gíredo
uúesen hóhero êron. Únde in résti ligentemo mágetine
têta sí prúnpôda. únde chlîngelôda. dânnân sí inshîbêfe
(sic). Nôh tánne. nîo sí nehéinest ne dârbeti lúchedon.
únde lústsami. crúozta sí sia chûzelondo án dero niderun
stête, ze nîetegi.

Aber sêlber íro suôcho. gáb íro rêituúágen. mît tráten
réderen. úfen dêmo sí spuôtigo fáren máhti.

[Uuánda íro uuíllo uuírt spuôtigo gezúchet.
êina uuíla ad célestia. ánder uuíla ad ferrêstria.]

Díá snêlli gáb er íro. dôh sia dea memoria mît cáldinen
drúhen héftendo suárti.

[uuánda daz anima in muot kenîmet. táz
kebindet. únde gestâtet memoria. filo tiúrlichô.]

igniculos, ne caligantibus tenebris nocteque caeca oppri-
meretur, incendit. Omnes uero illecebras circa sensus
cunctos apposuit aphrodite. Nam et unguentis oblitam,
floribusque redimitam, halatu pasci fouerique docuerat, et
melle permulserat; et auro atque monilibus inhiare, mem-
braque uinciri honorationis celsae affectatione persuase-
rat. Tunc crepitacula tinnitusque, quis infanti somnium
duceret, adhibebat quiescenti. Preterea, ne ullum tem-
pus sine illecebris oblectamentisque decurreret, pruritui
subscalpente[m] circa ima corporis apposuerat uolupta-
tem. Sed uehiculum ei atque uolatiles rotas, quis mira
posset uelocitate discurrere, tradiderat ipse cyllenius; licet
eam auri compedibus illigatam memoria praeagrauauerit.

HUIUS QUOQUE AMORIBUS ILLUM FRUSTRARI.]

Sús keufota dfernun. únde sús richa. únde gezierta 15.
mít himelisken gébon geuúnne géno cillenius. tó er énero
nehéina geuínne ne muösa.

Áber uirtus tíu ódeuúano mít imo dó unáa. sá-
geta imo sámó so uuéinondiu. sía fóné íro geskéidena
únde gezúhta. íóh keéllendota in des skiezenten. únde
stiegenten gótes keurnált cupidinis. fásto uuésen fóné imo
gebúndena.

[Uuánda álso sélbér martianus in sínro re-
thorica chít. facundia ne mág sín mít libidine.
únde mít intemperantia coitus.]

Só er dó sínés cnóto geáhtoten lózes. án demo gebíleiche
sús petrógen uuárd. nóh in die zárta álle ne ferflengen.
nóh imo dára náh nehéiniu ne bechám díu íoui ze snórun
gerísti. dó scúnta in uirtus. nóh tó darúmbe gnótor ze
áhtonne. Únde áne des | brúoder rát chád sí in dáz ne 16
súlá áhton. nóh nehéina muöza sín síh fóné imo bore
féro ze skéidenne. síd er in hérébergónten sámint imo an
demo zodiaco. ze éinemo mánode fúreréison ne láze.

[Uuánda stella mercurii ne gát nehéinest pór-
féro nóh porlángo fóre dero súnnun.]

His igitur psichen opimam superis ditemque muneribus, at-
que multa caelestium collatione decoratam, in connubium
arcas superiorum cassus optabat. Sed eam uirtus, ut adhae-
rebat forte cyllenio, paene lacrimans nunciauit, in potentiam
pharetrati uolitantisque superi de sua societate correptam
captiuamque adamantinis nexibus detineri. Super his igi-
tur uirginum thalamis, dum eum deliberatae sortis blandi-
menta frustrantur, nec facile quaepiam praeterea, quae
congrua parilitate tonantis nurus deligeretur, occurrit,
amplius deliberandum suggerit uirtus. Neque eum sine
appollinis consilio quicquam debere decernere, aut fas ab
eius congressibus aberrare; quum zodiaca eum hospitia
praemetantem nunquam abesse menstrua praecursione per-

Tò uuárd kespróchen so *) uuár er uuerlte uuäre. dáz man dára ze imo fuöre.

PITHEUS A FRATRE PER DIUERSA REQUITUR.

Únde dô gáb er uirtuti áfter sínemio site sína flúge gérta. [ih méino caduceum.] dáz si imo gefólgen máhti. únde éhen spúotige eruuállen die tóugenen. únde die gesuásen stéte des himelis únde dero uuérte. únde sin selbes fúozen téta er ána sine gefiderten sústelara.

[Petasum héizent greci singulariter alatum calciamentum mercurii úmbe dia spúot sínes stérnen. Áber sín uirga héizet latine caduceus. uuánda si getúot lites cadere. Táz ist tíu rihti des kechóses. mit téro der strit ferzórñ uuirt.]]

17. Tò suóhton sie in goóto. in állen sínen chilechon. dár er chrúmbju ántuuurte gáb. álte dár frískungen irslágenen. tie in hérderen uuizegoton mit natúrlichen ságon. únde dár er guón uuas. uuilon fermiden díu uuizegtuom, uuilon óuh ántuuurte gében.

Áber dien chilichon ióh tien hólen óde stánden. ne uuárd sin nóh tes sínes tár mer fúnden. áne dúrriu lórbleter. únde die errózeten uuitta. díe náh sibilla in íro hóle ze cumis, míleuua únde uuórimmélo frézen hábeton.

*) so ist radirt.

mitteret. Igitur constitutum, ubicunque locorum frater esset, adiretur. Ac tunc uolatilem uirgam, uti secum mundi penita permeare aethereosque recessus intrumpere parili uelocitate posset, uirtuti de more permittit; ipse, pedibus talaria nectit aurea, et nunc in fanis, quibus aut uaticinia obliquis fundebantur ambagibus, aut denunciata pecudum caede fissiculatis extorum prosiciis uiscera loquebantur, quibusque sortitus excedere, uel logia personare, sagaci eum inuestigatione disquirunt. Sed his adytorum fastigiis specubusque uiduatis, absque lauri arentis paucis admodum foliis uittisque semiuulsis, quas in cumano antro post sibyllam tinearum morsus cariesque carpebant, nihil eius potuit in-

Jöh äfter dero uuitun lüfte süohtron sie in ingemëitun. där er äna geuüón uuás ze skëpfenne. [dáz chît ze skëidenne.] die fërte dero fôgelo. [uuáz tiu bezëichenen.] unde dero singenton rárta. unde die héilesoda dero in rihte fûre sih flëgenton. | [Fône diu ne fûnden sie in där.] uuánda 18. er iu fôrn urdruoze uuórtener dero friskingo bluôtes héizen ne geuüérdeta pithius ter augur.

[Unánda pitho chît grece interrogo. bediu hiez er pithius. In frágeton sie alle sámō so prophetam.]

Sie süohtron ðw̃h in elicone [monte archadię.] unde in delo insula süohtron in. unde in lició. [sinero chilechun. diu där ze delo uuás..]

Aber in sümelichen diēn stēten fūnden sie. álte lōrbouma. unde dúrriu ébeuue. in sümelichen fūnden sie sinen uuórmazigen dísg. unde fóre álti ferniúliŕte ástericha. [álde sō sümeliche chédent kerúmfene scúha.] unde fertiligota gehúht tero uutizgtuommo.

Tóh tò ságeta in fama. dáz er ze parnaso uuáre. dóh in ándere ságetin dānnan gefāren uuēsen ze éinemo ándermo sinemo gesuāsen bérge in india. [dér nisa héizet.] unde io mît uuólchepe bedáhtemo. Tóh chà|men sie ze 19. diēn gesuāsen stēten. unde ze diēn gesprāchen lúcheren cirre.

[Cirra ist éin búrg epíri. in fociðis campis.

ueniri. Per aereos etiam tractus, quibus formare solitus et uolucrum diuersos meatus, et oscinum linguas, et praepetis omina pennae, frustra incassumque disquiritur. Iam pridem quippe offensus contaminate monendorum, dedignabatur augur pythius nuncupari. Item eum in heliconā, delon, liciumque sectantur. Sed alibi lauros primores arentesque hederas, alibi cariantem tripodem crepidasque situ murcidas praesagiorumque interlitam memoriam repperunt. Tandem fama nunciante cognoscunt, quod phoebo gaudet parnasia rupes; licet inde quoque ad indici montis secretum obumbratumque scopulum rube perpetua posterius migrasse perhibebant, tamen cirrheos tunc recessus, et sacriati specus loquacia antra conueniunt.

dáz chit in dien gefilden. dár focenses kesêzene
sint. Alde er neimet parnasum montem. der zuð
ékka hábet cyrram únde nisam.] /

IN ANTRO APOLLINIS OMNIUM MORTALIUM FOR-
TUNAS ASSISTERE ET NEMUS EIUS CAELESTEM
ARMONIAM RESONARE.

Tár stuðnt úmberínget ál dáz ío zítu uuárd. álde uuír-
det. únde díe uuílsalda állero búrgð. állero dítetð. állero
chúningo. állero lútð. Súmeliche irlitenero íro fêrte uuá-
run íu in flúhte. Súmeliche stuðnden nóh tð ze gágen-
uuérti. So slúngen zú ándere. Súmelichên ingieng tíu in
benómena lángeimí. sámio so iz éin rúclih tóum uuáre.

[Also die in rúcches uuís zegánt. tie sár er-
stérbent sð sie gebórn uuérdent.]

20. Únder dísen séltsanínðn. únde sús ketanen fêrten | dero
uuílsaldon. óuh temo uuinde díezentemo: bóumen uuágon-
ten. scál dár lútreiste sáng. fóné gehéllemo á Anastòze des
uuíndes.

[Tes uuíndes á Anastòz kemétemêta den döz.
ze sùozemo sánge.]

Unánda die oberðsten uuípfela dero hòhestðn bóumo. fêr-
rðst keráhte. die súnge chléinost. Táz áber in níderen
ésten dero érdo síh náhta. dáz lútta geróbo. Áber die

Illic autem circumstabat in ordinem quicquid imminet
saeculorum. fortune urbium nationumque omnium, regum
ac totius populi uidebantur. Aliae transacti cursus emenso
fugientes consistebant. Aliae sub conspectu, adueniebant-
que quam plures, atque ita nonnullis eninus uanescebat
disperata prolixitas, ut uelut fumidae caligationis incredi-
bilis haberetur aura. Inter haec mira spectacula fortu-
narumque cursus, motus nemorum etiam susurrantibus
flabris, canora modulatio melico quodam crepitabat appulsu.
Nam eminentiora prolixarum arborum culmina perindeque
distenta acuto sonitu resultabant. Quicquid uero terrae
confine ac propinquum ramis acclinibus fuerat, grauitas

míttiná dero bóumo. die gehúllen an 'tro fúoginon áfter
disen guissen gerétedon. íh méino in zuívallên lúton.
únde des hálben íoh tes trítten déiles úbersláhentên lúton.
sámo uuóla óuh in úberáhtoden gerétedon. doh semitonia
dar úndere lúttin.

Sô geskáh. táz ter uuáld álla ghélli únde sélbez taz
himelsáng. án stnero níumon keféllegt geanteroti.]

Cillenio daz állez récchentemo. géiscota uirtus. óuh ²¹
hímeliske spéras. ze sámelichero uuis. in éin/héllen. álde
unéinên gehéllen.

[Die éinklutig sint. táz chít unisonę. álsó
ueneris stella íst. únde mercurii. die tuónt con-
centum. die éinklutig ne sint núbe dispareş. álsó
die ándere sint. íh méino. lunę. solis. martis.
iouis et saturni. stellę die tuónt succentum. Dáz
lêret macrobius in somnio scipionis.]

Únde nehéin uuúnder. uuésen [ságeta er íro.] dáz apol-
linis uuáld ze sô geuúissero rártó geuúérbet uuáre. síd er
óuh án dero súnnun die hímel spéras kerérte. Únde er
bediu dár genámôt sí níuuer. híer góldfábser.

[Uuánda an hímele chúmet tágeliches tíu
súnna níuuiú. áber demo uuálde gíbet íro skímo
góldfáreuua.]

Mit réhte hábet sol dén námen. uuánda sín scóna hóubet.

rauca quatiebat. At media ratis per annexa succentibus
duplis. ac sesquialteris, nec non etiam sesquiteritiis, octauis
etiam sine discretionem iuncturis; licet interuenirent limmata,
concinebant. Ita fiebat, ut nemus illud armoniam totam
superumque carmen modulationum congruentia personaret.
Quod quidem exponente cyllenio uirtus edidicit, etiam in
coelo orbes parili ratione aut concentus edere, aut succen-
tibus conuenire.

Nec mirum, quod apollinis sylua ita rata modifica-
tione congrueret, quum coeli quoque orbes idem delius
moduletur in sole; hincque est, quod ille phœbus, et hic
uocitetur auricomus. Nam solis augustum caput radiis

föllez ióh úmberingtez futurinero skimon síh kelichez má-
chot kúldinemo fáhse. in rôtero skéitelium.

Hinnan héizet er scúzzo. únde uuúntmachig. uuánda
22. er | ána geskineniu díg. mit-tien skimon dúrh kán mág.

SEPTEM PLANETAS PROPTER LUBRICUM MEATUM AMNES UOCAT.

Áne daz óugta er íro. fóne himele rínnente áhá. tie
sie sólton úber fáren sô er chád. dáz sie ze démo góte
chámin. déu sie suóhton. Áber filo úngelichiu uuären díu
uuázer déro sélbon áhôn.

Tiu êrista áha. díu uuttesten únde léngesten úmbe-
suéift téta. díu uuás in íro rúnso pláuuii. únde nébulgiu.
únde lázota. cháltiu in íro trágun férté.

[Tíu fárt íst saturni.]

Ínnôr rán éin ánderiu. míliche únde uutzero uuétère
gelichiu. álemámmendo. únde álegemáhsamo fárendiu. díu
fuórta sámó so sílberíne úndá.

[Dáz íst circulus ionis.] |

23. Áber díu drítta uuás filo rôt. únde in sô hírlíchemo
scúze uuären íro férté. dáz si fóre gáhi pláchesonde. in
únbírmígéro spúote síh suébelgiu dráta.

[Dáz

perfusum circumactumque flammantibus uelut auratam
caesariem rutili uerticis inuitatur. Hinc quoque sagittarius;
hinc quoque uulniferus, quod possit radiorum iaculis icta
penetrare. Demonstrabat praeterea cyllenius uirtuti amnes
quosdam caelitus defluentes, quos transeundos esse perhi-
bebat, ut ad eum ipsum, quem reperire curae est, perue-
nirent. Uerum eosdem amnes diuersicolor fluentorum
discrepantium unda raptabat. Quippe primus diffusioris
ac proxi ambitus gurgis liuentis aquae uolumine nebu-
loso, atque algidis admodum pigrisque cursibus hesitabat.
Interius lactis instar alius candidaeque lucis mitis per omnia
quietusque motu undas uoluebat argenteas. Tertius uero
minio rubeoque igne rutilantes, festinataque rapiditate prae-
cipites, fragososque cursus anhela sulphureus celeritate tor-
quebat.

[Dáz ist circulus martis.]

Tiu dára nâh rân. diu uuás cöldfáro. unde skimbare. unde in blicfárenuemo fiure rútemhafte. Áber dien ánderen áhôn umbe sih rínnenten. geléta si mit iro giezôn under sie gemistén. dia mélemscaft tiu dára zû gelámf,

[Uuánda diu súnna gât under mitten dien planetis. unde gescáfot in iro fárt. Fône iro chréfte uuérdent sie retrogade. anumale. stationarie.]

Áber innôr rân. diu lûterora uuás tánne electrum.

[Táz ist circulus veneris. Sô gôld unde silber zesámíne gerennet uuirt. táz ist electrum. dáz héizet in uuálescun smaldum. ôuh uuirt in érdo fünden sô man ságet natûrlíh electrum.]

Tés uuázeres kérota diu mánigi dero uuílosáldon. diu íh demo hóle stuónt. Súme|liche lústa iro stánches. súmeliche 24 dero mámmendun úndo sánges. unde gnuôge getrúnchin gérno sô suôzes uuázeres. Unde uuâren die sih uuólton gérno míte gebáhet. unde gebádot uuérden. unde dar in scríchen.

[Táz uuás ál fône diu. dáz sie sih uuándon fône stella ueneris háben uoluptatem. álso sie ôuh uuándon dia sêla sih háben fône dero súnnum. unde den lichamon fône demo mánen. unde blúot fône marte. gespráchi fône mercurio. héili fône ioue. lázi fône saturno.]

quebat. Qui hunc sequebatur auratus ac fulgidus, et flammis coruscantibus rutilans, sed diuersitate fluminum utrinque coniunctus, quibusdam riuis intermixtis quantum pensabat, moderatione temperabat. Uerum interior ille electro purior resplendebat amnis, quem praeter caeteros fortunarum ille consistens populus appetebat; quarum alias eius odor et halatus illexerat, alias lenis undae canori permulsere modulatus. Gustum autem haustumque quam plures ex eodem dulcissimo gurgite sitiebant. Nec deerant, qui eadem foueri abluique lymphis ac se in illam iacere cupie-

Äne die rinnen zuð innðr ðnlengerun in iro fôrte. in
engen biugon. ðnde in lúzzelmo ðmbesuéifte.

[Táz sînt tie circuli mercurii ðnde lunę.]

Téro io uuéderiu uuás kefáreuuet nâh tien ánderen.
áfter iro iogelichero náhi. ðnde hártø geunéhselotju fone
iro mîskelungo. hábeta si lúzzel éigenes kesmágmen. Uuánda
einiu gáhota uuiflon. uuiflon gestúlta si. uuiflon eruúnt si.

25. [Álso nuír sêhen in coelo die pla|netas inę-
quales. stationarias. retrogradas.]

Ánderiu fuórta sámo so ánagenne dero názi. ðnde in chrûm-
ben chêren scránchelondiu. féimda si sámen álles sôumes.

[Tes mánen tðu ist ánageanne ðnde sámo.
sáphes ðnde márges]

IN HIS SEPTem AMNIBUS FORTUNAS HOMINUM QUATI.

Sús missefáreuue áhá. ðmbegriffen ze êrist. mît
chréftigen biugðn. álle die uuilsalda dero uuérhte. ioh
tero diétð.

[Uuáz mág in uuérelte sin. iz ne uuérde ðm-
befängen mît tien ringen dero planetarum.]

Tára nâh kesuárb iogeliche [fortunas]. tíu mîsselicha. ðnde
díu chréftiga dráti dero sélbon uuázero. ðnde fuórta sie
ze tále. mît káhen uuándðn.

bant. Praeterea duo restrictiores ac sinu ambituque
paruo raptabuntur interius; quorum uterque pro aliorum
vicinia et confinio coloratus, exiguum proprii saporis hau-
stum multa mutabilis ammixtione traxerat. Nam alter nimia
celeritate festinus, ac plerumque consistens relabensque
ferebatur. Alius uero quandam undarum originem gestans,
flexuosisque anfractibus errabundus spumabat cunctis se-
minibus fluentorum.

Hi igitur cursus discoloris amnes praedictas rerum
nationumque fortunas immensis primo sinibus ambiebant.
Tunc diuersa undarum uiolensque rapiditas singulas quas-
que peruadens, improuisa ui per decliuis aluei praecipites
lapsus rapidis turbinibus pertrahebat, ita ut alius eadem

[fóhe tn uult pero ménniskon lib postúrzet
sô mathematici uuáncnt.]

Sô dráto dáz sie ióh kebólot uuúrtin úzer einemo in daz
ánder. Unde dta éin áha | lánge mûhendq ferchmisti. án 26
deriu úz uuúrfe. álde besóufti.

[Uuánda uuillon eruúlet mán úzer sínero
nôte. uuillon liget er darinne.]

Tiu róta [martis.] únde diu pláuna [saturni] ne genámen
sie dóh nicht álle. Uuillon uuás taz tiu únda dero uú-
zun [ionis] áhò. káhes túnses sie áns uuért frámháro
fuórta. Unde úf inóbenáhtiga uuéllon erháuené. uuárf
si sie in dia blúot fáreuun zéssa [martis.]. álde gáb
sie dero bláuuun áhò [saturni.]. ze ferslindenno in hárze-
gemo slúche.

In sús bért uuíhseligero mískelungo dero áhòn. unárd
keuúrfót tiu mánigi dero zuífelsáldon. Noh tiu ne uuárd
fúnden. diu álles ánablastes fermiten uuáre. únde erlázen
áles uuáges.

[Uuér ist sô sálig taz er in uuérte áne ár-
beite si?] |

Tánne áber éiniu uirtus cýllenio fólgendiu páldo dar. 27.
ána fuòre. dó ne máhton sie sta álle nider ferstózen.

plerumque alteri transfunderet fluuió, et quam ille exer-
citam longa collisione uexauerat, alter aut ripae redderet,
aut amne mersaret. Non tamen fortunas omnes illi san-
guineos aut caeruleos inuolutas gurgites rapiebant. Plerum-
que illius lactei praenitens unda repente correptas eminent-
tis tractus uertice subuehebat. Aliquando etiam sublimatas
atque fluctu elatiore suspensas in illum cruentae similitu-
dinis reiciebat aestum, aut in torrentem liuidum uorandas
hiatu picco dispuebat. Alterna igitur permixtione fluuió-
rum ille fortunarum populus agebatur. Neque enim ulla
prorsus erat, quae ab omni immunis incursu cunctorum
casset gurgite feriata.

Denique uirtus sequuta cyllenium, dum sola cun-
ctos interrite transmearet, licet eam magno fragore col-

tõh sie sia gnuõge mit michelmo bröchesõde äna stõ-
zende chnistin.

[Taz ist fõne diu nuanda sapientes ne über-
windet niehẽin aduersitas tõh si sie muhe.]

**ULTRA FLUMINA INVENTUM APOLLINEM. ET
EUM VICISSIM URNAS QUATUOR TEMPORUM
APERIRE.**

Tõh tõ chnẽn cillenius mit uirtute über diu nuázer.
diu sie áber ze ánderen. apollinis spiegelun leiton. Unde
dár sáhen sie latone filium pãrlcho in hóhemo chuning-
stuõle sizzenten. unde fóre imo. bedáhtiu fier. éimberiu.
unde diu hertõn indõn. unde éinzen darin sèhen.

[Uuér betuot tie zite. unde uuér induot sie
äne diu súma?]

Tiu uuáren. misseliches pildes. unde misseliches kezinges. |
28. Einez nuús sò. man iz puázen máhta isenina. ánderiz
silberin. daz tritta pliin. daz fierda daz imo náhesta. uuás.
kelih temo gláseuáreuen. mére. Sámen unde máchunga
állero dingo uuáren dar inne.

[Uuátmen chámẽn álle sácha. übe diu ánge.
lich dero. nito sie ne rãht?]

Uzer demo iseninen éimberine [daz ten súmer bezeichenet.]
sluog taz hẽiza fiur. kehóletez uzer dien zinselõden selbero
dero scádeli.

liserint; tamen opprimere non quiverunt. Tandem trans
fluvias; qui ad quoddam phœbi spectaculum ferebantur, cum
virtute mercurius constiterunt. Ac tunc latitum conspicua
edito confidentem arduoque suggestu, atque in conspectu
quatuor urnulas adopertas vicissim atque alternis inspecti-
onibus enudare, quæ diversa specie metallisque formata e-
rant. Nam una ex ferro; quantum conici potuit, durior; alia
ex argenti fulgentiore materie; tertia liuentis plumbi fusili
robore videbatur; at vero propior deo perlocutus utri-
usque salo renidebat. Singulae autem rerum quaedam semina
elementaque gestabant. Nam flamma flagrantior, et ab
ipsis kakaoniensis exantlata (i. exhausta) fomitibus ex ferri
praedicta anhelabat urna; quæ tamen uertex mulfiferi di-

[Uuánda in áttuer scáddót ófto díu: házza.]

Táz éimberi hfez chráft, uulcani.

[Ér ist mulciens ferrum. dáz ohit er uuilchet.

taz isen mit temo siura.]

Táz sélberina [daz ten lénzen bezéichenet.] taz máchota skimbára. héiteri. únde gléiz. also in lénziskemo uuétere.

Taz hiezen sie iouis láhter.

[Uuánda demo ist taz uuéter gelih in lenzen.]

Taz plína éimberi. [daz ten uuinter bezéichenet.] taz uuás fól úngeuueris. únde frótes únde wíson.

Táz hfez zata álde suid saturni.

[Uuánda uuinter ist álles tinges uuéendi.]

Aber dáz temo mére gelih uuás. [únde den hérbest 28. bezéichenet.] únde ze apollinis zeseuum (sic) stúont. taz uuás fól álles lúftliches sámen.

Táz hiezen sie iunonis túlten.

EX. URNIS SALUTEM AUT PESTEM EMITTL

Úzer dien nám hértou apollo. só filo is enúocta ze den benéimden. díu er thon uuólta. Uuánda só ófto er hóldero uuérhte gáb. ze líbe zihendi uuéter. só hábeta er gnáda getémperot zâ demo lúftsámen den er scángta. úzer demo sílberuáze. Só er áber uuélícha súht scúldigen mén-

cebatur. Alia etiam, quae fuerat ex argenti materie, praeferebat serenâ fulgentiâ, et uernantis caeli temperie renidebat; hanc dicebant risum iouis. Illa uero metalli grauioris plena uidosae hyemis atque algidi rigoris, nec non etiam pruinarum; haec saturni uocabatur exitium. At uero soli resplendentis, atque ad ipsius dei dexteram sita, aeris totius seminibus erat referta; hanc iunonis ubera memorabant.

Ex his igitur urnis deus alternatim, quantum dispositis sat erat, hauriebat. Nam quoties orbi complacito uitalis spiritus salubres ministrabat auras, ex illa argenti clementia aeris hausti permiscens semina temperabat. Quum uero pestem diram commeritis mortalibus minaba-

niskon dröðleho benémda. sô miskelôta er hélz flur. zû dero lúfte. [íh méino pligflur.] álðo ábeláges fróstes uuð-uuur. únde frámæta síu en ðia scáldigum uuérft. |

30. Fône dero temparátun. únde dænnan méist kemánetiu. ðaz sí in sáh miskelon héilesama lúft. spráh uirtus tisen chriechisken uers. tes plúnden meonii: mercurio ðen ló-bentemo.

sol auricomus pestis nebulam resoluit.

Phoebos crisocomes limu nephelem aporiki.

Tánnan cháð mercurius. síli óuh múgen súhte búðzen. úbe ímo ðar úmbe ðígi chámin. síe sól man ío dóh [cháð er] íehen úndertáne uuésen apollini. mít scíton spílentemo. únde geizertemo mít láurinen hóubet pëndelen. únde mít hálemp íóh réiðemo fáhsa.

QUAM HONORIFICE SUSCEPTUS SIT MAIUGENA.

Sô síe sús chòsonte pithius fèrrenan gesáh chòmen. únde er sár béchnáta. [auánda er uuízego uuás.] uuát íro fárt méinda. ðo stúnt (*sic*) er sélbo úf gágen in. únde hiez in sine musas fúrlóufendo begágenen. Únde dóh tie mercurio ze dieneste gágene íltin. dóh líufen síe sámase gemézenèn stépfen.

[álso óuh an íro níumôn gússiu máza íst.] |

31. Únde ðemo brúoder zû ze ímo gesáztemo. únde sínes

tur, aeris similiter anhelos ignes, aut torpentis frigoris uenena miscebat, et in affligendum meare cogebat orbem. Tali dei temperamento uirtus admonita, magisque, quum eum salutaris auras miscere conspiceret, caeci poetae grauium uersum mercurio comprobante commemorat: phoebos crisocomes limu nephelem aporiki. Ex quo pestem fugari posse mercurius, si uoces primae uestigiis eius accederent, admonebat. Subdendae tamen clario fidibus personanti, atque inter sarta laurigera infularum lubrico implexoque crine redimito. Talia conserentes ut procul pithius aduentare conspexit, causamque aduentus primis aspectibus recognouit, throno quo insidebat exurgens, musas iussit occurrere. Quae licet in maiugena officium prope fari uiderentur satis, tamen incessibus mouebantur. Ac

uuérches ze gehélfen genómenemo. [ih méino da kébendo. dáz in dien éimberinen uuás.] fúre sieng er súš nít imo rédondo.

CUI EUM OPORTEAT NUBERE FRATER INSINUAT.

Ménniscon chúnne [chít apollo] daz tero uuárheite zuifel getúot sórgen. únde dáz únguissiu gedíngi múhet. táz frágee únsih cóla. dánnan sin mûot uuánehôe. álde sin lôz ze únehunde zihe. in gnôten dínge. únde únguissen. Úas íst áber kolázen fóre uuízen díu díng. Táz tie góta uuéllen. des ne íst nehéin tuála. So uuío dero fersnúdortôn man ne dúrfe mûuolôn. úbe er ánderes uuile. dánne so is nôt íst.

[Prouidentia dei ne lázet ánder geskéhen.

áne dáz si benéimmet hábet.]

Nú uuile dú háben mínen rát. uuánda dir nóh tín uuillo ne bechámm. Sô sált tú nít. únde ío háben mína hélfa.

Únde míne ráta getúont tir | mûotrâuna.

32.

[Tíz íst der lóugeno ánafáng. tér in rhetorica héizet insinuatio. dér dáz ánterôt táz mán in den búosen slóufet.]

PRECONIA EIUS QUAM SUADET DUCERE.

Ein uuise díerna íst. édelis kesláhtis. chúndiu dien

tunc germano in participatum operis cōsēssumque suscepto prior orsus est phoebus:

Anxia cum trepidis nutat sententia rebus,
Fluctuat incertis aut sors ignota futuris,
Consultat mortale genus, quodque indaga ueri
Cura facit dubium, uel spes incerta fatigat.
At praescire deis uacuum est, cunctatio nulla est,
Quod superi uoluere, ficit de pectore fixis
Praeoptare caret, si quod placet, atque necesse est.
Sed tibi quod nondum uenit mansura uoluntas,
Consilium uis ferre meum; sic semper ab omni
Uelle capis socium, faciunt atque addita mentem.
Est igitur prisci generis doctissima uirgo,

ze parnaso gesêzenen [musts ûnde poetis]. Têro himeliski
ding indân sint. Têro nehéiniu slôz ferstân ne mûgen die
hêlleclichen tûgenina. nôh tie fiurinen bliccha ferbêrgen
ne mûgen iouis uuillen. Pechénnendiu uutolih ûnder uuâ-
zere si, des mères sîn nereus. Tiu ôuh tine fêrte uuêiz
[mercuri]. âfter dûnero brûodero richen. [martis ûnde apol-
linis. Si bechénnet tih ûnder dien planetis.] uuâcheriu.
Tûrh crândende tûgeniu ding mît mîchelen arbeiten.

[Uuáz ne hînder stât ratio, uuáz irdrîuzet
sia ze irringenne?]

Tiu ioh hîna fûre chán uuîzen ál daz chûmftiga ding. tâz
tien gôten gelâzen ist. Jôh ân ûns côten hâbet si geuualt.
33. ûnsih tuuîngende | ze iro gebôte. Unde uuêiz si sth tâz
mûgen hînderstân. iouis ûndanches. dâz ânder geuualt tero
gôto ne heîner ne bestât. [Uuáz mág tâz sîn?] Dâz ter
himel stânde.

[Dôh er io in suéibe st. ratio bechénnet
uuenén er ne suéibôt. Si tthot fône imo sús ke-
tânen sillogismum. Omne quod mouetur instabile
est. quod instabile est transit. caelum quoque
quod mouetur transit. Mág ter himel transire. sô
mág er ôuh stare.]

Iuuer io uuedermo ist êra ze gelichemo gehien.

Conscia parnaso, cui fulgent fidera coetu,
Cui nec tartareos claustra occultare recessus,
Nec iouis arbitrium rutilantia fulmina possunt,
Fluctigena spectans qualis sub gurgite nereus;
Quaeque tuos norit fratrum per regna recursus,
Peruigil immodico penetrans arcana labore;
Quae possit docta totum praeuertere cura,
Quod superus praescire datum, quin crebrius in nos
Ius habet illa deos urgens in iussa coactos.
Et quod nulla queat superum tentare potestas,
Inuito scit posse ioue, ut stent ardua magno.
Alterutrum cumulat parilem meruisse iugalem.

QUOD EI NOMEN SIT PHILOLOGIA ET VIRTUS
EAM FATEATUR COGNATAM ET IN CETERAS
VIRGINES MUNIFICAM.

Uirtus sih tõ fréuentiu. dáz er imo geräten hábeti.
ze sò tuggedigero mágode in dero nieht ne bráste dero
èreron hëri. frágeta si iro nâmen. Sò si dõ gehôrta dáz
iz philologia uâda tia er nêanda. sò uuârd si is sò frâ.
dáz si iõh èteuváz iro guónon hârtûn intlâzenia. den lichâ-
men erscûtta. [Taz lâhter scûtta sia.] Jâh sia uuésan iro
gelégenun. | Unde mágezokun dero geêretun mantices. 34.
Jõh uuider sêlbun dia sapientiam állero gëbon mîchelliche
mîlta. [Ratio diu ist administrans sapientiam.] Anîmam
chád si iu úngereitenota únde uuîldliche lébenda fõne iro
geslifena. sò dáz si nieht scõnis únde zieris ána ne trûge.
áne daz si dero iro gâreuui. sih ána geléget hábeti. [Anima
ne chõndi nieht úbe iro iz ratio ne gâbe.] Tiu iro sò
fërro mînna geskéinet hábeti. daz si sia immortalem getõm
uuõlti. [Chád si] nieht uuésen ze bitenne. sid oâh cillenius
sînera dîngo unspûotig sîn ne chõndi.

Áber infângenon ráten apollinis ántuurtu imq der
brûoder.

His apollinis dictis laetabunda uirtus, quod tam ex-
cellentis uirginis suasum uidet esse coniugium, ut nihil
amissum ex supradictarum duceret dignitate, nomen tamen
eius inquit. Quod ubi cognouit philologiam esse, de qua
foedus instabat, tanta gratulatione alacritateque concutitur,
ut aliquanto de ingenito rigore discedens, etiam corpore
moueretur. Quippe propinquam esse commemorat, et lau-
datae illius mantices patronam, in ipsam quoque sophiam
suppellectilis multae remuneratione largissimam. Nam psi-
chen incultam ac ferino more uersantem, apud hanc asserit,
expolitam: ita, ut si quid pulcritudinis ornatusque gestaret,
ex philologiae sibi cultibus arrogarit, quae ei tantum af-
fectionis impenderit, ut eam semper immortalem facere
laborarit. Nihil igitur immorandum, quippe quum impiger
gerendorum sciat esse cillenius, aed acceptis apollinis fa-
libus respondit ipse maiugena.

APOLLINIS ESSE OPTIMA CONSILIA ET APUD IQUEM FIRMANDA.

Nû ist quis uuitzgo. ûnde heht mâchere des inânen.
ûnde ânderro stêrnpr. ûnser zuêio uuillen.

[dâz chit ûnser zuêio eternen sib io nâhen.

Mercurius lœufet io mit sôlo (sic).]

ûnde io mih. êiscoa ûnde frâgen dâna mir sippua gôtheit.
35. ûnde dâz kelouben so nuâz ih pefîndo fô/ne dir. [uuânda
dû uuitzgo bist.] Aber ntomer so geskêiden uuir ûnseren
uuillen. mâr dânnê er io âna ist. Êr sôl io ûngeskêiden
ein. ûnde sôl ih tânno. gérnôr iohannes râtes fôlgên dânnê
apollinis? Têr uuirdo ih kemânôt môt tînero âhto. ûnde
mit tînemo chôte. tâz ih ândermo sô uuôla ne getrêc.
Sôlchen zuuelon sô du bist. tâz ist mên. ûnde ûngheien-
nes uuillo dêr ist mir nû ingângen. [Dû hâbest mir in âba
genômen.] Pedîu lôsêt tîr xîmigor arcas. fône dînemo éde-
len râte gesûnter ze gehienne. Nû hîlf uuir échert. tâz
iouis uuillo dâr âna si. ûnde sine ûnste. Tû bist quôn sîn
môt ze besûochenne. ûnde in sînes ûnuuillen geuûâro ze

Certum est lauripotens, decusque diuina,

Nostrum ex contiguis uenire pectus:

Et quicquid socium ciere nomen

Iunctis compererim probare rerum;

Sed nunquam mage uelle disparamus,

Et sit collibitum manere iussis,

Quam cum deliaca meare fatu

Cura atque arbitrio monemur isto (i. tuo).

Hunc quippe ambiguum nefas putamus;

Et quaecunque fuit perit uoluntas.

Quocirca officio decentiore

Paret praecluius libens profatis

Arcas in thalamos uenire iussus.

Sed tu, delie, quo tonantis exstet

Compar propositum, uolensque nutus,

Instes, nam solitus ciere pectus,

Et praeuersa pigil monere sensa;

mánonne. In getão fölgén dinén uuórten. únde er mñ
inne. dés ih peginne.

UNUM SINE ALTERO ADIRE IOUEM NON OPOR- TERE.

Sús chédentemo mercurio ántuurtu uirtua.

Pézera íst chád sí. dáz iouer founédærer iouem chétte.]

Tin brúoder uuéiz sínen uuillen. dá fernímest, sín gebót. 36.
Sínes kebietennes píst tá imo gesuás. Ér uuéiz ten uuillen.
tá ántfristòst in. Phoebó íst er guón sínen uuillen ze
óffenonne. únde be dir ze inbietenne. Tára zà légo ih táz.
táz ír íuuih skéiden ne súlent. Únde dóh mercurius ófto
fúrelóufen uuérde fóne déro súnnun. únde er dárh síh
stánde dénche uufo er áber sía fúre lóufe. dóh kescihet.
táz er íro síh ébenondo sò fúro gelle. dáz er eruúndendo
síh áber láze fúre ílet uuérden.

[Mercurium fúre lófet. tíu súnnun. sò er sta-
tionarius íst. táppe geskíhet táz er eruúgeter.
únde sía éteuuaz fúre lófender retrogradus uuirt.
únde áber sí fúre fahet.]

Chóment sáment fúre íuueren fátir chint. Táz íst quís. taz
iouis stella gehéngig uuérde dero súnnun skimen. [uuánda
sí getúot sía mít íro radiis stationariam.] únde | mít mer- 37.

*Illum contribuas mapere iussis,
Et coeptis sacra fulserit uoluntas.*

Haec dicente mercurio, quin potius, inquit uirtus,
uterque uestrum iouem uoce conciliet. Nam et hic eius
consiliorum conscius, et tu praeeptionis arcanus. Ille
mentem nouit, tu uerba componis. Phoebó senuit instante
concedere, tibi sectas solitus aperire. Addo, quod uos
nunquam conuenit disparari. Et licet hic cursor apollinei
plerumque axis celeritate uincatur, ac remota statione
consistens captat demum festinata praeuerrere: tamen dum
consequitur, ita libratu anteuenit, ut cessim plerumque
recursitans gaudeat occupari. Una igitur uestrum iouem
pia pignora conuenite. Certum quippe est, quod et phoe-
beo conuiuens splendori succumbat, et cum stilbonte in-

surto gäggediu [än einemo zëichene sö mathematici sägënt.] heilesod tüe demo gehileiche.

ELEVANTUR MIGHAFURI IN CARLUM MERCURIUS APOLLO CUM VIRTUTE.

Sär dero utörto virtus eruuegetiu. föne des föreleisen scündedo mercurii. unde föne dero dräti dero söge gerto. hūob si sih ze himele. Tō uarēn gāro ze apellinis reito sine uitzeg sögela. [rābena unde ālbisze.] dēn ze fuōrenne. sö uer mite fāren uōlti. Uuānda mit tien uitzegota er. sö er chūmftigiu scāffota.

Tēmo sögescuho ioh tien süstelaren gesuōngenēn. floßg fūre mercurius.

Aber sāment apolline sindota diu genuōna mānigi dero musarum. āfen siāgenten ālbizen.

ASCENDENTIBUS MUNDUS ADPLAUDIT.

Ube dū dār uuarist. sāment tū gesāhist ālle uuerlt 38. mēndina. | Ze ērist erglēiz tiu ērda fōne blūomon ūnder ōugōn. uuānda si mercurium sāh ze himele fāren. dēr gōt tes lēnzen ist.

[ūnde deus sationum heizet.]

tāra nāh erglēiz tiu lūft in iro hēiterūn uuiti. sö si apollinem gesāh.

cedens, conubiorum copulis allubescat. His dictis, virtus praecedentis officio (i. instincta) mercurialis uirgae perflatione concoussa, in coelum itura sustollitur. Augurales uero alites ante currum delio constiterunt, uti quis uellet uectus ascenderet. Nam futura plerumque conformans his praesagire consueuerat. Petasa autem ac talaribus concitatis coepit praecire mercurius. Sed scandente phocbo, musarum pedissequus, adhaerensque comitatus candenti canoraque alite uehebatur. Tum uero conspiceres totius mundi gaudia conuenire. Nam et tellus floribus lumina, (i. per lumina) quippe ueris, deum conspexerat subuolare mercurium, et apolline conspicato aëria temperies sudis tractibus renide-

Tie himeliskēn *) sperē unde iro sibēn ringa, sungen
inēinhellēn lūton. suōzor dānne dū ēr hōrtist.

Sie uuōstēn guār die sāngcūtēnna dar zū fāren. die
ūfen dien ringen ēinzen gesāzen. dār togelichiu iro rārta
bechnāta.

Urania [diu celestis hēizet. tiu] skēllit tiā ōberostun
himel sperani. diu drātost fērit. mīt chlēinero lūtun.

Polymnia [dāz chit plurimā memoriā. diu] begreīf tēn
ring saturni.

Ten iouis ring pegrēif tiū delectatio uoluntatis hēizet.

Erato chōmentiu [dāz chit inueniens similem] geēbe-
nota sih martiis ringe.

Meditationem faciens kerārta sih ze demo mīttēn ringe.
an demo diu sūnna dīsa uuērlt kezleret.]

Bene delectans. sāng sament tēmo scōnen ueneris stēnnen. 39.

Sonoritas pechām cillenio.

Bona fama begreīf tēn nīderosten ring. ih mēino
ūfen demo mānen gestāteta si. Tēr gerōbe lūta. in hēisa
uuis rāhta.

Einu thaliā [dāz tēr chit ponens germina] diu uuārd
te lēibo in ēnemo fēlde scōnemo. uuānda iro albiz flōug

*) Es sēht himeliskēn.

bat. Superi autem globi orbisque septemplex suavis
cuiusdam melodiae harmonicis tinnitibus concinebant, ac
sono ultra sonitum dulciore, quippe musas aduentare
praesenserant; quae quidem singillatim circulis quibus-
que metatis, ubi suae pulsam modulationis agnouerant,
constiterunt. Nam urania stellantis mundi spæram exi-
mam concinit quae acuto raptabatur sonora tinnita. Po-
lymnia saturnium circulum tenuit. Euterpe iouialem.
Erato ingressa martium modulatur. Melpomene medium
sol flammanti mundum lumine contenustat. Terpsicore
ered sociatur auro. Calliope orbem complexa cille-
n. Clío citinum circulum, hoc est, in luna collocavit
pitrum; quae quidem graues pulsus, modis raucioribus
personabat. Sola uero, quod uector eius cignus impatiens
oneris atque etiam subuolandi alumna stagna petierat,

ze sêune. dâ si dia bûrdi. iôh ten hâh sâg erliden ne trôueta.

[Dâz sâlen uuir poetice fernemen.]

UTERQUE IN SUUM SIDUS MUTATI

Inin diu uuâs phoebus. iôh hîna ûber dia lûft. Tò uuârd îmo gâhes ter fâhs pendel. in skimen beuëndet. ûnde der lûrino âst. tîr an sînero hânt uuâs. dîr irskîen âlso lampas. sô uuit sô diu uuêrt uuâs. Ûnde die fôgela die sîna rêjta fûorton. uuûrten flûgeros. snâhtentiu fôre dero hêizi sînes liehtes.

[dâz chît sînes liehtenten fîures. Tero rôsso sînt fierij. Eritreus. acteon. lampas. philogeus.

Tâz chît rubeus. splendens. lucidus. terram amans.]

40. Ûnde sîne|mo lâchene in rôti bechertemo. iôh temo hîmel liehte indânemo. erskîen er gâhes hêiterin sînna.

Sîa brûoder uuârd ôuh pechèret in sînen glânzen stêrnen.

Ûnde âlso scône uuôrtene fône ûfuuêrtigero mûzungo. ûnde gesuâslicho infârende ze geminorum zêichene. mît tero brûodero bâlî [castoris ûnde pollucis.] clîzen si in hîmele. Ûnde châmen sâr ze hóue.

IAM IN COELO IOUI ASSISTENTES PER IUNONEM OPTATA TEMPTANT.

Sô sîe dara châmen. ûnde îro ârende tuôn mûoson.

thalia derelicta. in ipso florentis campi ubere residebat. Inter ea tractus acrius iam phoebus exierat, quum subito uitta crinalis immutatur in radios, laurusque, quam dextera retinebat, in lampadem mundani splendoris accenditur; suntque uolucres, qui currum delium subuehebant, anhelis flammis lucis alipedes. Atque idem pallio rutilante ac referato stellantis poli limine sol repente clarus emicuit. Cyllenius quoque in sidus uibrabile astrumque conuertitur. Atque ita metamorphosi supera pulciores per geminos proprietate quadam signi familiaris inuecti angusto refulsere coelo ac mox tonantis palatium petiuerunt. Qui postquam introgressi et coram data copia fandi, ut

ünde. apollo gesäh sinen fäter zo iunone sñr kesnäsenten.
dia er bechenäta gérno hélfen ioh fölchete unesen gehi-
leiches. fróuuer sår sölches héilesodes. ünde via chettende
in dero ráte er iz uuiissa ál stán. trát er iro sús zú.

**PER EXORDIUM RHETORICE. BENIUOLOS FACIT
QUIBUS SUPPLICATURUS EST. |**

Ih málti ioh chindsker. ünde mines fäter uuort in 41
zuuiueligero (*sic*) unbáldi fürhtender. mer dänne ih nū fürhte.
alles éinen uuóla gruózen úmbe sínes súnés kehileih. úbe
mir dero ánderro goto geháleicha héilesod ne tátin. ünde
mih is [ih méino des héilesodes] iro müozeglichen zesá-
mene gehéfteda ne mánetin. Uuélih eót sólti nū áne iu-
nonis uuizentheit kebiennes kéron? Sid st diu hireisára
ist. tíu is tára náh alles hélfen sól? Liéda sín uuírten-
getúo dù in is uuilligen. ünde scúnde in. dáz er únstig
si únserro begúnste.

Únde nū bítu ih tíh is fäter ünde fürsten. [uuánda
iz iuno gérno rátet.] Tíh únsera séstunga bíto ih is. Dine

uidet clarius consortio patrem iunonis haerentem, quam
nouerat suffragari plurimum ac fauere conubiis, lactus
primo omine ipsamque concilians, in cuius arbitrio positam
mariti nouerat uoluntatem, ita mitis affatur:

Possem minore ambigens fiducia
Solum tonantem pignoris pro foedere
Pubeda uix dum uel paterna contremens
Praecepta adire, ni iugata caelitum
Omen pararent prosperum consortia
Tabensque diuum nunc moneret nexio;
Iunone thalamos quis rogare conscia
Nolit deorum? quum futura pronuba
Eadem profecto quaeque suffragabitur.
Iugalis ergo blanda nulus praestruere
Nostrisque suade quo allubescat nisibus.
Te nunc parentem principemque maximum
Fatumque nostrum, quippe parcarum chorus

brüvára scáfont. tēro menniskow ding. tū scálfōst tero
ding. Tin uíllō gát fóre dero ánderro góto uíllēn. U
42. dū trégast in dīnemo mūote. dáz úns cōten chūmf[ti]g
Tin uíllō. dáz ist nōt. Táz tū benéimest. táz ist
chūmf[ti]g. Tir ist kágenuuerte. sō uuáz tū uíle ioh s
gríhēden. [Álso gescríben ist. deus fecit. q̄e futura su
Tih pito ih fóne dero góte máhte. sō dā uóla uíllig]
[álso dīnen stérnen mathematici zihent.]. Mánmendi
temscast tēs hímēles. [s. uuánda er. sō rōt ne ist sō
martis. nōh sō bleich sō der saturni] cuōtuíllig h
[s. dáz áber mars ne ist. nōh saturnus.] Dū mit r
fáter hēizest tero góto. gelā dīnemo sūne. dáz er má
nēfōn geuūione. Tie in hímēle sīnt. skínende stérnen
nāls nōh sīne. nūbe dero ánderro góto.] Tīn sún t
maie. kerōt ze gehienne ze dero gelértun diernun [pl
logie]. Ube dū iz fáterlichō méine. t. sō ist. réht. tá
die góta zesámīne uísēst. mit iunone geáhtonde si
gehileih. Táz tīnes sūnes hémleiti uuérde in hímēls
únde. dero góto rāt fēstenoe dia hirat.

IU)

Humana pensat, tuque sortem caelūm;
Tuumque uelle est ante praescientias;
Ac mente gestas, quicquid instabit deis:
Cuiusque nutu gignitur necessitas,
Futura cuius illigat (i. cogit) decretio;
Instatque quicquid uelle uel serum potes.
Te ne igitur illo quo benignus numine es,
Deposco coeli blanda temperatio,
Piumque culmen, iure qui diuum pater,
Concede proli, quo nepotum prouehat
Numerum, supernis astra quem uibrant polis.
Maiae tuumque flagitat pignus sacrum,
Thalamis iugetur uirginis doctissimae.
Sed te si parentis cura stringit pia;
Par est deorum conuoces coetum potens.
Conubium ipsa sanciens cum coniuge,
Quo prolis exstent lege supera nuptiae,
Perpesque uinclum caelūm signet decor.

IUNONEM PROPERAS UELLE NÜPTIAS. IOUEM
AUTEM EAS RETARDARE. |

Sô delius kedágeta. dára nâh frágeta iouis sîna chénun. 43.
uuáz íro uuillo dar ána uuáre.

Suspensio uocis. Áber in mániga uuís. sî genuilligòtiu.
ze érist táz sia phœbus flêhota. dér íro guón uuás uuúnne-
sami ze tuónne.

[uuánda uuúnnesam uuirt tiu lúft. sô diu
súnna sia dúrhskînet.]

Et hic. Tér óuh íro tóhtera uuóla gelérte. dára téta chó-
men ze gesihte. demo fáter íoh tero múoter.

[Íh méino musas. tie iouis únde iunonis tóh-
terun gehéizen sint. uuánda uox ío uuirdet fône
ethere únde aere. Tie lêret apollo. uuánda er
gât mittê dero planetarum. únde métemêt íro
musicam.]

Et hic. Óuh taz sî nîo gehileiches uuídere ne uuás.

Et hic. Mînnota sî óuh cyllenium. uuánda er fône íro
gesóugter. éuwigheit infängen hábeta.

Et hic. Légeta si óuh tára zû sínero múoter mínna

[maie. Sid alle iouis chébesa iuno házzeta.
záu mînnota si dânné maíam? Áne daz iuno íh
méino diu lúft. tánné uuármên gestât. sô diu súnna
in taurum gât. tár maia inter pliadas lósket.]

Et hic. | Uuás si is óuh téste uuilligora. dáz er sélbo sía 44.
is filo mînnesamo férgota.

Hic postquam delius conquieuit; conuersus ad coniu-
gem iupiter, quid eius uoluntas haberet inquit. Uerum
illa multa ratione permulsa, primo quod ei qui placidita-
tem afferre solitus phœbus orabat, quique etiam a se eius-
dem filias eruditas ad parentum quoque conspectum fecerat
sabuolare, dehinc nuptiis iuno non solita refragari, tunc
etiam cyllenium diligebat, quod eius uberibus educatus
poculum immortalitatis exhausserat; perindeque et matris
gratiam conferebat. Accrescebat uotis, quod multa eam

Depositio. Tò chád sî is spúotigo uuésen ze hêlfenn nfo cyllenius fône ueneris spénsten áber ferlúhter. ún nietig uuórtener. den gemáchen uuídellem bi íro ñe il geuúinnen.

[Petrógen gechôse dáz uuârheite gelih íst. táz ánterot ten uuídellem. uuánda er hábet uuibes lide dôh er man sí. Tánnân héizet er uuídello. sámó so uuíbello. dáz chít ter uuíblido. Sô man uuállichó chósot. táz man lóterlichó mēinet. sô chíndot mercurius pe uenere. unde sô geuúinnet er be íro ermafroditum.]

Iouem lázta dáz éin lúzzel. [dáz chít er sôrgeta.] nfo cy lenius in sínero chénun bármé fône sláfergi ze trági g fienge. unde er sámó so hímúoziger. sín árende sô gebúte triben ne máhti.

Ih uuárd fu sôrn guár chád er. in nâh philologiē ch len. Unde úmbe íro mínna ze díeneste gechróufet hábe 45. né uuéiz uuío mánige disciplínas. | Unde íro ze liebe g uuúnnen háben. zû dero zierdo dero édelon uuórto. hár êrsam gespráche. Unde mēisterlichó síngen. án hárfun. íc án lýrun. Tára zû uuéiz ih táz er zôufferlichá. íoh lieblich séltsani mälennes úobet. unde sámó so lébendiu íoh k séliu bílde. uuúrchet. érinu unde mármoriniu. Unde li

clarius conciliatione deuinxerat, faciendum profecto act lerandumque persuadet, ne itidem cyllenius cypridis lactus illecebris ermafrodito fratrem gignere succensus o taret. Stimulabat paullulum iouem, ne uxoris cylleni fotibus repigratus, somnolento repente marcere torperet, iam uelut maritali uacatione feriatus discursare sub pra ceptis iouialibus denegaret. Nam illum iam pridem, a philologiae sentio amore torreri, eiusque studio comparat habere quam plurimas in famulitio disciplinas, ipsumque linguae insignis ornatibus fandi nimiam uenustatem qu placeret uirgini consequutum deinde barbitto aurataque cheli ac doctis fidibus personare. Addo quod celebr mirabile praestigium elegantiamque pingendi, quum uiu etiam uultus aeris aut marmoris signifex animator inspira

ist mir triiuo. sô uuáz fmo iungllichero rátsaminon
zierda túot. Unde [chád er] sie iu fórn geminne. dár úmbe
gefristet hábeti. nio er sô fruô gehiende. dánne er náhtes
lóufôn solli. úmbe trágheit síh lichesoti inequalen. dáz
chit únébenfértigen. unde fone diu gespátten.

[Sin stérno ne ist tánne níeht ébenfertig, sô
er dia bréiti des signiferi ze férro begrífet. unde
er deste spátor diu zéichen dúrh kát. tóh er
gáhoe.]

IOVIS SOLLICITUDINEM. IUNO CONATUR AB- RUMPERE.

Tô ántuuvurta dës iuno.

Tánnan sól er chád sí se dëro gebien. tiu in ne láze
sláfen dóh | er óuh uuélle. Ist íoman der síh chéde ne 46,
uuzen dia árbeitsamen uuáchá philologíe. unde dia bléichi
íro émezigen únsláfes? Uuéliu ánderiu uuás nóh quón tá-
ges unde náhtes crúnden hímel. unde mére. unde hélla?
íoh áltero góto gesáze. geuuárlícho scródondo írfáren?
Uuéliu uuás quón zéllen daz keuuúrche dero uuérle?
Unde die píugen dero planetarum ríngo? Álde die sín-
uelben fínf ringa die latíne héizent equestantes? Álde die
ziéro in hóhi háldenten únderláza dero planetarum ríngo?

Totum certe complacitum est, quicquid comit decorem
iuuenalium gratiarum. Se igitur eos iam pridem amore
mutuo colligatos idcirco paullulum distulisse, ne in thala-
mum primaeva affectione festinans, quum discurrendum
esset, totis noctibus repigratior paullulum simularet ano-
malum. Tunc iuno, atquin ait eiusdem conuenit virginis
subire uinclum, quae illum etiam quiescere cupientem con-
uiuere non permittit. An uero quisquam est, qui philo-
giae se asserat peruigilia laborata, et lucubrationum
ennium nescire pallorem? Quae autem noctibus uni-
sis caelum, freta, tartarumque discutere, ac deorum
nium sedes curiosae indaginis perscrutatione transire,
ae textum mundi, circulatorumque uolumina uel orbiculata
r-allela, uel oblique decusata (i. ornata) polose (i. alte)

APOLLINIS ESSE OPTIMA CONSILIA ET APUD
IQUEM FIRMANDA.

Nû ist quis uuzego. ûnde heht mâchere des inânen.
ûnde ânderro stêrren. ûnsar zuêio uuillen.

[dâz chit ûnser zuêio stêrren sih io nâhen.

Mercurius lœufet io mit sôlo. (sic).]

Ûnde io mih êiscon ûnde frâgen dâna mir sippun gôtheit.
35. Ûnde dâz kelouben so unâz ih pefîndo fô|ne dir. [uuânda
dû uuzego bist.] Aber nûmer ze geskêiden uuir ûnsere
uuillen. mâr dânnê er io âna ist. Êr sôl io ûngeskêiden
sin. Ûnde sôl ih tînno gérnôr iomannes râtes fôlgên dânnê
apollinis? Têz uuirdo ih kemânôt mit tînero âhto. ûnde
mit tînnemo chôte. tâz ih ândermo sô uuôla ne getrêec.
Sôlchen zuuelon sô da bist. tâz ist mên. Ûnde ûngheien-
nes uuillo dêr ist mir nû ingângen. [Dû hâbest mir in âba
genômen.] Pedîu lôsêt tîr zîmigor arcas. fône dînnemo êde-
len râte gesçinter ze gehienne. Nû hîlf uuir êchert. tâz
ionis uuillo dâr âna si. ûnde sine ûrste. Tû bist quôn sin
mûot ze besûochenne. ûnde in stnes ûnuuillen geuûâco ze

Certum est lauripotens, decusque diuum,
Nôstrum ex contiguis uenire pectus;
Et quicquid socium ciere numen
Iunctus compererim probare rerum;
Sed nunquam mage uelle disparamus,
Et sit collibitum manere iussis,
Quam cum deliaco meare fatu
Cura atque arbitrio monemur isto (i. tuo).
Hunc quippe ambiguum nefas putamus;
Et quaecunque fuit perit uoluntas.
Quocirca officio decentiore
Paret praecluius libens profatis
Arcas in thalamos uenire iussus.
Sed tu, delie, quo tonantis exstet
Compar propositum, uolensque nutus,
Instes, nam solitus ciere pectus,
Et praeuersa uigil monere sensa;

mánonne. In getão fólgen dinen uuórten, únde er mir
inne. dés ih peginne.

**UNUM SINE ALTERO ADIRE IOUEM NON OPOR-
TERE.**

Sús chédentemo mercurio ántwurta uirtus.

Pézera ist chád si. dáz iouer founédager ionem chétte.]

Tin brüoder uuéiz sinen uuillen. dá fernímaest sin gebót. 36.
Sines kebietennes píst tá imo gesuás. Ér uuéiz ten uuillen.
tá ántfristóst in. Phoebó ist er guón sinen uuillen ze
óffenonne. únde be dir ze inbieteune. Tára zà légo ih táz.
táz ir iuuuh skéiden ne súlent. Únde dóh mercurius ófto
fürelóufen uuérde fóne déro súnnun. únde er dúrh síh
stánde dénche uufo er áber sía fúre lóufe. dóh kescihet.
táz er íro síh ébenondo sò fúre gelle. dáz er eruúndendo
síh áber láze fúre ílet uuérden.

[Mercurium fúre lóufet. tíu súnnu. sò er sta-
tionarius íst. táppe geskíhet táz er eruúgeter.
únde sía éteuuaz fúre lóufender retrogradus uuirt.
únde áber sí fúre fahet.]

Chóment sáment fúre íuueren fátir chínt. Táz íst quís. taz
iouis stella gehéngig uuérde dero súnnun skímen. [uuánda
sí getúot sía mít íro radiis stationariam.] únde | mít mer- 37.

**Illum contribuas mapere iussis,
Et coeptis sacra fulserit uoluntas.**

Haec dicente mercurio, quin potius, inquit uirtus,
uterque uestrum iouem uoce conciliet. Nam et hic eius
consiliorum conscius, et tu praecceptionis arcanus. Ille
mentem nouit, tu uerba componis. Phoebus senuit instante
concedere, tibi sectas solitus aperire. Addo, quod uos
nunquam conuenit disparari. Et licet hic cursor apollinei
plerumque axis celeritate uincatur, ac remota statione
consistens capiat demum festinata praertere: tamen dum
consequitur, ita libratus anteuenit, ut cessim plerumque
recursitans gaudeat occupari. Una igitur uestrum iouem
pia pignora conuenite. Certum quippe est, quod et phoe-
beo conuincens splendori succumbat, et cum stilbonte in-

49. geta des kehfleiches. | Òuh mèist téro gehfleiches. tia si ùmbe iro gesélleschaft ió gérno uuissi ùngehita. àné dáz inthèrèta sí síh tisses ràtes. tár ùmbe. dáz sí állero hiráte sò ùzenan sí dáz sí in arithmetica ze íehenne. nóh hì-lichò ne bére. nóh sélba hìlichò gebórn ne sí.

[Septenarium numerum ságet arithmetica pal-ladi gelichen. uuánda er ùzer ánderro numero ge-uuórht ne íst. nóh sélbo ánderen ne uuurchet. sò díe álle díe fóre ímo. únde nâh ímo sínt. únz án zène. Duo tres quatuor quinque díe uuurchet. Áber octo nouem decem sínt ùzer ín geuuurchet. Einer septenarius íst ùngeuuurchet. íoh únuuurchende.]

Sár dár míte erbárota sí éinfara máged. [téro ánderiu ge-líh ne íst.] día coronam síben skímon [mít tien septem liberales artes gezéichenet sínt]. nío sí dára ne cháme ze dero geméinsami dero brútloufto.

[Dáz íst fóne díu. uuánda sí uuile rationem áne día uuáhi dero uuórto.]

Uuánda dóh iuppiter gnóto fórdèrota íro rát. pediu chád sí gehíte góta. únde getrágene gútenna ze demo ráte súl-geuúiset uuérden. Únde èra uuésen cyllenio. dáz ímo der ánderro góto gelúbèda. dén gehíleih scúose. ze lône síne
50. námohaftesten díenestes. dén er ín dùot póteschaft trífend.

super nuptiis uirgo consulitur, praesertimque eius quam propter consociationis officia manere cuperet semper intactam. Dedignatur praeterea huius modi adhibere consensum, quum ita expertus totius copulae censeatur, ut neque de ulla commixtione progenita, neque ipsa procreari quicquam arithmetica teste monstretur. Ac tum septem radiorum coronam foliuga uirginitas renouauit ne futurarum causis et copulis interesset. Quia tam eius optauerat iupiter exegeratque consilium, sua deos maris dearumque grandaevae in haec decernere conduci. Quippe conuenire cyllenio, ut pro officiorum praemiis potissimum fauor caelitus eius uincla sanciret.

Unde iouis penèimeda sô lâren chéiserlichost. sô si fóre dien góten ersprénget uuirdet. únde díá brút ánderes ne gezémen cillenio. si ne uuérde mît tes hértuomis ráte ún-
dòdig ketân.

[Táz si mortalis st. dáz slâhet sia ána. fóne íro mûoter fronesi. dáz chît prudentia. uuánda prudentia sēsuli ne mág immortalitatem nieht ke-
frêhton. áne mît tien uuérchen dero uuárun sa-
pientie. Unéliu íst taz? Táz íst spiritalis et an-
gelica uita.]

Sô si dés cnûoge rédeta. sô gefólgeta íro ís iouis unde iuno.

Tò hiez man iouis priēnarun. [ēina dero parcarum] áfter órdeno. únde státelicho. die himelsazen dára uuisen.

Ze êrist tie hêrosten. die iouis íngesíde hiezen. dero námen díú himelthougeni ne uuólta geliutpáret uuérden. únde in geméinen námen gáb fóne éiurátigi. uuánda sie állu dîng sáment ioue kehéizent.

[Tér námo íst penates. sámo se panates. dáz chît omnia consentientes.]

QUI CAELICOLUM PRIMI UOCA'TI SUNT.

Sinen brúoder uulcanum êiscota iuppiter ímo sélbo. so uuío er nío ába sínemo fiurinen stúole ne erbéizta. [uuánda er íst etherius ignis.]

Augustius quoque fieri iouiale decretum quum coetu deorum attestante deprimitur, ipsamque nupturam deo conuenire non posse, nisi superi senatus consulto mortalis esse desineret. Id genus plurima suadente tritonia, regum coniugum uterque consentit. At mox iouis scribae praecipitur pro suo ordine ac ratis modis coelicolas aduocare, praecipueque senatores deorum, qui penates ferebantur tonantis ipsius; quorumque nomina quoniam publicari secretum caeleste non pertulit, ex eo quod omnia pariter repromittunt, nomen eius consensione perfecit. Uulcanum uero iouialem ipse iuppiter poscit, licet nunquam ille de sede corusca descenderet.

51. Tò | uuárd kebóten dáz tie námohafstestew geëiscòt uuúrtin. sín sélbes kemcinskezzén. déro sáment imo dóh zuélife sint. Tie óuh ennius in zuëin uérsen súš pegrifen hábet. Iuno. uesta. minerua. ceres. diana. uenus. mars. Mercurius. iupiter. nereus. uulcanus. apollo.

Únde nóh tánne síbene. áne die zuélife.

Uuären dára nâh ze ládonne. gnuôge hóho gesézene ástir íro grádin. íóh alliu díu góto mánegi. áne die ún-geféligen.

[sô manes sint. únde discordia. fône dien
er nóh ságen sól.]

Sâr áne tuuála ílton iouis hérechnéhta in misseliche hálba des himelis. uuánda íogeliche dúrh síh súnnderigo sâzen. Únde dóh íro súmeliche áfter dero léngi des zodiaci éina sélda. álde zuô hábetin [álso macrobius lêret in somnio cipionis.] síe uuären óuh tóh in ánderen. Uuánda áller der himel uuírt ketéilet in séhzen lántskefte.

DE SEDECIM REGIONUM DIIS.

Ín dero êristun sint keséhen nâh sélbemo ioue síne râtkeben. húsinga. sálida unde hérð cota. ánagágonnes cót. liumendinga. tougeninga. nahtolf.

Tunc etiam ut inter alios potissimi rogarentur ipsius college iouis, qui bissemi cum eodem tonante numerantur, quosque distichon complectitur ennianum:

Iuno, uesta, minerua, ceres, diana, uenus, mars,
Mercurius, ioui, neptunus, uulcanus, apollo.

Item ex his septem residui, qui inter XII. non uocantur, post hos quamplures alii pro suis gradibus caelites, ac deorum omnium populus absque impertinentibus conuocandi. Nec mora milites iouis per diuersas caeli regiones approperant: quippe discretis plurimum locis deorum singuli mansitabant. Et licet per zodiacum tractum nonnulli singulas uel binas domos animalibus titularint, in aliis tamen habitaculis commanebant; nam in sexdecim discernitur coelum omne regiones. In quarum prima sedes habere memorantur post ipsum iouem dii consentes, penates, salus ac lares, ianus, fauores, opertanei, nocturnus.

In dero ánderum buént ána iouem. dér óuh tár hóho gesézen íst. sò er ín ál|len íst. tér èigeno flégare. únde 52. dér ínbúrgo mars. íóh ter fóre búrgo. Tár hábeta óuh iuno gesáze. Der zuífel gót. Nichessa. Iouis skérara.

[uuánda tonsor in greca lingua silen héizet.]

Fóne dero dríttun uuóltá er échert éinen dára geládot uuérden. Tár uuären inne gesézene iouis spúotkében. únde sine ótpudela únde minerua. Die uuären áber álle dô ze hóue. sáment ioue. ín sínero ánaougi. Uuér sólti áber strít únde úngezumft. tie óuh tár sízzent. ze brútloufte ládôn. Sid síe óuh ío únhold uuären sélbero philologiae? Einer dér fiurgót. uuánda er des prútegomen fétero íst. tér uuárd tara geládot.

Tò chámen dára fóne dero fierdun. lúhsa diu uuílda. Únde dér diu uuólchen smélzet ze régene. únde éin lar des hímeles. ánderer des héreies. únde dár míte iouis sún sékko.

Fóne dero finstun uuúrten geéiscôt. sò iouis únde iunonis hóf fúrefáren uuárd. diu chórngéba. únde der érdcot. únde dero érdo fátir uulcanus. únde der ána-búrto.

que. In secunda illidem mansitabant, praeter domum iouis, quae ibi quoque sublimis est, ut est in omnibus, praedia-tus, quirinus mars, (i. pacificus) mars militaris, iuno ibi quoque domicilium possidebat, fors etiam, lymphæ, diique iouensiles. Sed de tertia regione unum placuit corrogari. Nam iouis secundani, et iouis opulentiae, mineruacque domus illic sunt constitutae. Sed omnes circa ipsum iouem fuerant in praesenti, discordiam uero ac seditionem, quis ad sacras nuptias corrogaret, praesertimque quum ipsae philologiae semper fuerit inimicae? De eadem igitur re-gione solus pluton, quod patruus sponsi est, conuocatur. Tunc lynsa syluestris, mulciber, lar caelestis, nec non etiam militaris, fauorque; ex quarta regione uenerunt; corrogantur ex proxima transcursis domibus coniugum re-gum, ceres, tellurus, terraeque pater uulcanus, et genius.

Fóne dero sébstun uuúrtent óuh ir geládot ionis
 53. sune | dú füoter gót. únde dú spélsékko. sámént spúote
 dero súnnún dóhter. Uuánda dér búrghalto uuigant. únde
 der stétegót [tér óuh áaburto héizet.] tie uuúrten fóre
 geládot.

Ter uuíngot únde der frámsspúotesáre pales, uuúrten
 óuh keládot fóne dero sibendun. Úodriuua uuólton sie óuh
 tára, áfter lángemo getráhtede. uuánda sí diccho cille-
 nio dienota.

[Uuár dienota sí cyllenio? Áne sô rhetorica
 únrehó uádót. únde sí uerisimilia chôsot. fúre
 uera. Pediu chád philosophia fóne iro in conso-
 latione boetii. Quae tunc tantum recto tramite —
 non deserit.]

Tiu áhtôda uuárd fúrefárn. uuánda dânnan álle die óberen
 geuúiset uuúrten. Einer des lénzen niuuo rát. uuárd tán-
 nan dára geuúiset.

Fóne dero niundun. uuárd keládet genius úzer iuno-
 nis sêldon.

Áber dú méregot. únde hérdecot. únde dú állero dingo
 sámahásting. ióh tú unfúrhta. únde dú uuíllolf ir chámént
 fóne dero zêhendun.

Fóne déro éinlifstun chám díu uuílsalda. únde uuilmaht—
 únde fabor der bírte. dien únholden feruúórſenen. uuánda
 die ne mahton chómen fúre iouem. |

Uos quoque iouis filii pales et fauor cum celeritate solis
 filia ex sexta poscimini. Nam mars quirinus et genius
 superius sunt postulati. Sed etiam liber ac secundanus
 pales uocantur ex septima. Fraudem quippe ex eadem
 post longam deliberationem placuit adhiberi, quod crebro
 ipsi cyllenio fuerit obsequuta. Octaua uero transcurritur,
 quoniam ex eadem cuncti superius corrogati, solusque ex
 illa ueris fructus adhibetur. Iunonis uero sospitae genius
 accitus ex nona. Neptune autem, lar, omnium cunctalis
 ac neuerita, tuque conse ex decima conuenistis. Uenit ex
 altera fortuna et ualitudo, fauorque pastor manibus refuta-
 tis; quippe hi in conspectum iouis non poterant aduenire.

Fóne dero zuéleſtun uuárd échert ter fêſtenære geládôt. 54.

Fóne dero dríttezêndun châmen úrlaga. Die ándere dâr geſézene. uuâren dero únholdon góto gezuáhtes.

Fóne dero fierdozendun uuárd keládôt ter áltcôt. tér sáte machot. únde ſîn himel iuno.*) [Dáz iſt ſîn uuírten ops.]

Tér héſſo iouis únde die lút cota. die châmen fóne dero finſtezêndun.

Fóne dero séhszêndun. uuárd náhtolf [tér ouh ín dero ériſtun sáz]. únde die márchôn hûotera geládôt.

Sô ſie fóne állen lânden des hîmeles. [dáz chît fóne állen zonis] súſ keládôt uuírten. sô uuírten dô die úzenan rînges héizent. fóne ſélbes tes prûtegomen mánungo geládôt.

Únde dára nâh tie méiſtera dero gaskéſtô. iôh frôno núzzedo. iôh tie des ſînnes hûotent. únde álliu díu mánegi dero ánauuáltôn.

Uuér mág sô gnôte. [dáz chît sô chúnig] áfterchomo ſîn numę. daz er ſie gezéſſe?

[Numa uuás ter ander chúnig ze romo nâh romulo. Tér éino zócchota ſih. táz er sáment tien góten ſélbo ſprâche. únde ſie ín lêrtin uuélichiu ſacrificia álde uuéliche ceremonias ér ín

*) Kann auch uino gelesen werden.

Ex duodecima sancus (i. qui sancit) tantummodo deuocatur. Fata uero ex altera postulantur. Caeteri quippe illic dii manium demorati. Bis septena saturnus eiusque caelestis iuno consequenter acciti. Ue iouis, ac dii publici ter quino ex limite conuocantur. Ex ultima regione nocturnus, ianitoresque terrestres similiter aduocati.

Ex cunctis igitur coeli regionibus aduocatis diis, caeteri, quos azonos uocant, ipso commouente cyllenio, conuocantur. Tunc elementorum praesules, atque utilitatis publicae mentiumque cultores, omnisque populus potestatum, quis numae multus successor indicat?

·bringen sólti. Sîd er sie bechenâta. ûnde in so
gesuâs uuâs. sô mâhta er sie ûuh zêllen.] |

55. Tîe gesâmenoten sîh âlle fône iouis kebôte in die himel-
faltenza, in skîuerten stêrnôn.

[uuânda sô mânig cot sô mânig stêrno.]

EX CONGREGATIS ALII PRAECINCUNTUR AD OFFICIA.

Tò huôta ianus tero túron. iouis sárlinga stûonden
fôre dien túron. Álle die dâr in gân sóltôn die uuîsta be
nâmen. dâra in fama hûto rûofendiû. uuânda sî uuêibeles
ûnde scúltheizen âmbaht hâbeta.

Aber in demo iouis stâta hûs. [îh méino in sînemo
fôrziche. dâr die hûte guôn sînt ze stânnne.] dâr trêih
trâtero spûote dâz ûnuuendiga himel lôz éin uuîh tîu
adrastia héizet.

[taz chît petrosa. Sî uuâs tês fleza. uuénne

toman sólti gebôrn uuêrden âlde erstêrben.]

Imarmene [dâz chît continuatio temporis] infieng tîe fône
dero uuêrbûn springenten ringa. mît îro geuûundenen
brúst tûoche.

[Uuânda in zîto gelîh uuêrdent ûnde îrstêr-
bent mênnskên.]

Unânda âber tres parce iouis prîefarun. sîne réda sîlo ge-
uuâro seribent. îh méino cloto. [dâz tir chît euocatio. s.
hominum de non esse in esse.] ûnde lachesis. [tâz tir
36. chît sors s. qualiter uiuant.] ûnde atropos. | [taz chît
absque ordine s. moriendi. uuânda sie in âllen âlteren er-
stêrbent.] Tânnne sîe gesâhîn daz hêrote sîh sâmenôn

Qui confestim omnes imperio iouis conuocati, in aulam cae-
litem cum uibrantibus uenere sideribus. Tunc ianus in limine
militesque iouis ante fores regias constiterunt, ingressuros
etiam cunctos nominatim uocabat fama praeconans. At intra
consistorium regis quaedam femina, quae adrastia diceba-
tur, urnam caelitem superamque sortem irrevocabilis raptus
celeritate torquebat, excipiebatque ex uolubili orbe deci-
dentes speras peplo inflexi pectoris imarmene. Cloto uero
lachesis atroposque, quoniam sententias iouis orthographae

in daz sprächhûs. Unde sêlben iouem sîh chûninglichogâreuenen. Sô uuâztôn sic îro grîffela. âlso scribun sûln. unde dero buocchamero flégerun. unde blânoton îro tabelas. ze scribenne die tâte unde den rât tero himiliskon.

PER INSIGNIA IOVIS MUNDI FIT DESCRIPTIO.

Iupiter sîn gegâreune dô âna légende. dâz er êchert ânalegeta. sô er in sprâcha gân uuôlta. âna sâzta er demo houbete chûninglichero smîdo glizenda coronam. Unde bedâhta er den nôl mît êinemo rôtemo tûoche, dâz imo palas tiu uuêrch méistera uuôrçhta.

[Tâz îst ter septenarius numerus palladis. tén sî gegében hábet tien rôtenten planêtis.] Târa nâh ûmbe téta er sînemo uuîzen geuuâte. [sô diu lûft ze ôberost îst.] clâsefareune hélina. [sô diu lûft nîderor îst.] Tie dir getôpfôte. mît stérnahten ougon. mânige skîmen dûrhskînen. [Uuânda dûrh tia lûft skînent tie stêrmen.]

Tô rêihta er mît tero zeseuuûn zuêi sînuuelbiu chli-57. uue. [dâz chît zûo (sic) spêra.] êina gelicha gôlde. [sô diu súnna îst.] ândera gelicha electro [sô der nâmo îst.] Mît tero uuîsterun ferdrûhta er sâmo so lînendo. sîna niunliutigun lyrun.

[uuânda sî niun sêiten hábet. Sibene dero

studio ueritatis excipiunt, utpote librariae superum, archiuique custodes, quum senatum curiamque contrahi, et ipsum tonantem, exuuiis indusiari publice cernerent, magistratus in acta caelestiumque consultum, stilos acuunt cerasque componunt. Tunc iupiter publica et quae senatum contracturus assumit indumenta percipiens, apponit primum uertici regalis serti flammantem coronam, contegitque ex posticis caput quodam uelamine rutilante, quod ei praesul operis palas ipsa texuerat. Dehinc uesti admodum candidae obducit amictus hyalinos, quos stellantibus oculis interstinctos crebri vibratus ignium luminabant. Tunc duo globosos orbes, quorum unus auro, electro alius praenitebat, dextra porrectiore corripuit; laeua enneastlongon chelin innitenti similis impri-

singenton planetarum. den áltoden dero lútreistun
himelspero. den níunden dero uuázero dôzes hier
in érdo. Tén èinen dôz hòret man. die ándere
sint sò ferdrúcchet. táz sie níoman ne hòret.]

Tellus skúohta ín mit cráséfáreuuen scúben. sámó grúon
sò smaragdus íst/

Ér sáz áber án èinemo bizucche. úzer fáuuen fédér
geuuebenemo. únde geféhtemo.

[Uuánda diu lúft sízzet. án dero geblúomô-
tun érdo.]

Fóne dèmo lózta in mánega uuís ketópftotiu. ioh kefêh
fáreuua. [álsó ín lénzen diu érda getán íst.]

Únder dien fúozen bárg er èina drízinga fúrkun.

[diu neptuni íst. Uuáz bezéichenet tiu áne
tres naturas aque. íh méino dáz sí mobilis únde
potabilis únde liquida íst?]

ITEM EIUS DESCRIPTIO PER INSIGNIA IUNONIS

Iunonis stuðl stúont níderor. gerístlíchó gegáreter.

[Níderor fóne diu. uuánda aer níderor íst
dánne êther.] |

58. Sî sáz kehúltiu mît fro uuízhullun. Uuás íro ouh ána getá
íro houbet pánt. keuuórhtez úzer tíuren gímmon. Tár uu
ána díu grúoni skithidis lapidis. [tér fóne skithia chúme
únde dánnan genámot íst.] ióh tér dráto blískimo cerauni
rum díe fiurfáretíue sint. [únde fóne dèmo blícche genám
sint. uuánda ceraunium grece fulmen chît latine.] ióh t

mebat. Calceus autem smaragdineae fluctu uiriditatis herboso
uestigiis eius tellus annexuit. Insidebat autem ex pauonun
pennis intertextae oculataeque pallae, ex qua multicoloribus
notulis variata pictura uernabat. Sub calceis uero fuscinar
deprimebat. Huius suggestui iunonis subditus consessus, hauc
indecenter ornatus, ipsa uero tecto capite, lacteo quodam
calumnate, praenitebat, cui gemmis insitum diadema pretio
sis; nam neque scythidis uirecta, nec cerauniorum uibrans
fulguransque lumen, nec flucticolor iacyncti credebatur ab

bláutua misselichi des iacyncti. Día hóubet áierda álla.
bráhta iunoni taumantias.

[Táz chít mirabilis. tíu-ouh yris héizet. Yris
in nube táz íst sertum iunonis. Tár síhet man
ána día fáreuua skithidis. únde ceraunii. únde
iacyncti.]

Íro ánalútte uuás íro brúoder gelih. dúrshigtigz fone éme-
zigero liebsami.

[Uuáz mág etheri geltchera sín. dánne aer.
só héiter íst? áne dáz ér ío in gúotemo íst. sí
grúnzet áber diccho fone úngeuutere. Aether íst
íto stílle. aer uuirt ósto getrúobet.]

Íro uuát uuas kelih yali lapidi dér lútterer íst. áber daz
hóubet túoh uuás tímberex.

[Uuánda diu lúft íst túrshigtig. uuólchen
únde nébel sínt tráobe.] |

Úbe áber lieht tar ána cháme. só skine sár únder dien 59.
úmbe hábenten nébulen. ételih cláz tero héiteri.

[Álso iz tánne féret. só diu uuólchen únde
der nébel síh pegínnent skéiden.]

Sí in dero zéseuuun den blíg hábende. únde án derò tuín-
sterun éina timpanun mit prútelichen chláfleichen. íoh tár
úndere hírlicho ersuizzende. téta sí dia érda fone démo
flódere ernázen.

[Táz íst poëticum. dáz ter régen sí iunonis
suéiz.]

esse profunditas. Sed totum illud sertum capitis taumantias
obtulissee reginae caelitem ferebatur. Ipsius uero diuae uultus
assidua perlucens gratia, fratri consimilis, nisi quod ille
immutabili laetitia renidebat; haec commutationum assi-
duarum nubilo crebrius turbidabatur. Nam uestis eius
hyalina, sed peplum fuerat caliginosum; quod tamen si
appulsu cuiusdam luminis tangeretur, inter obumbrantes
nebulas sudae perspicuitatis gratia praeniteret. Haec fulmen
dextra, laeua sonorum bombis terrentibus sustinens tym-
panum, sub quibus plurimum sudans ima subiecta roscidis
(i. aquosis) uidebatur inundare fluoribus. Huius uero calcei

Iro scúha uuären sáleuue. áber diu sóla. zôh ze náht fáreuuo.

[Uuánda máttiu náht íst ío. finsteriu. Áne ín plenilunio.] :

Úmbe diu chnúu hábeta sí éina bíndun mísefareuua. diu òugta síh unílon óffenó. uuílon uuárd taz tíu fèhi dar ána zegándo síh kedúnnerota. únde sô gáreuuo fersuánt. sámó so dár fóre níeht sólehes ne uuáre.

[Táz íst kespróchen fóne dero fèhi des méris. únde állero suébe unázero.]

DE INTELLECTUALI MUNDO.

Sús chúnigliche gáro sízzendé. scóuuóton síe fóre ín éina speram. úfen éinemo stúolé ligénda. ín mánigfalta 60. uuís kezéichen|da. Tíu fóne állen elementis sô zesámene gedúhet uuás. táz níeht tár ána ne bráste. álles tés tíu natura begrífet.

[Állez taz uuérlt píle uuás sámént fóre ío-
uís óugon. uuánda ín gótes núote. únde ín gótes
prouidentia. uuás ío gebíldot. únde sámént pegrí-
fen. diu súnderíga mísselíchi. állero creaturárum.
Táz íst tíu primordialis causa. díá plato ideam
héizet. nâh téro dísiu ánasíhtíga uuérlt keschá-
fen íst.]

Án déro spera uuás ter hímel áller. lúft únde uuázer.
érda

admodum furui: quorum solea atrae noctis nigredine co-
loratur. Nam eiusdem genua, zona quidem diuersicolor
ambiebat, quae nunc perfulgido resplendebat orbe, nunc
uanescentis gratiae tenuata uarietas ita penitus obliquabat,
tanquam nihil habuisset ante discolorum. His igitur in-
dumentis decenter ornati, ante consessum in suggestu si-
dereo positam quandam speram celatam uarietate multiplici
conspiciantur, quae ita ex omnibus compacta fuerat ele-
mentis, ut nihil abesset, quicquid ab omni creditur natura
contineri. Illic omne coelum, aer, freta, diuersitasque tel-

érda únde hella. íóh púrge únde geuuígke. íóh állero sláhta tier. únderskeitigo íóh sáment. Tíu spera uuás tírro uuérhte gescáft. únde býlde. Unáz álle, únde uuáz íogeliche hute állero díeto. tágeliches ílen getûon. dáz skínet ál úzer démo spíegule des píldonten gótes. [Táz uuírt ál erséuuen in déro spera.] Uuén ér uuólti lázen gedíhen. álde misse-díhen. únde uuén gebórn uuérden álde erslágén uuérden. dáz píldota er ímo ál dár sélbo | mít sínero hánt. Uuélih 61. línt er uuólti ferdósen. álde gesáligon. uuuóste uué-sen. álde búhafte. dáz kemisselichota er ál. sélbchostiger scáffare.

Tísen állelichen úrlag in déro spero scóuuonde. íóh sképfende. híez er ínlázen dáz hêrote dero góto.

SATURNUS ET OPS ET CETERI PROCERES AD-MISSI.

Sô uuio dô sáment íngtengin díe díu uuíha, chráft íro gótheite námolose héizet ío dóh gágen díen hêresten. únde mēist gágen íro zuéi fórdéron. stûonden síu úf.

Saturnus íro fáter lázota án sínemo gánge. íóh ún-spúotig uuás er ís. Únde mít pláuuenmo túoche behúlter.

telluris, claustraque fuerant tartarea. Urbes etiam, com-peta, cunctorumque species animantium, tam in specie quam in genere numerandae. Quae quidem spera imago quedam uidebatur ideaque mundi. In hac quid cuncti, quid singuli nationum omnium populi quotidianis motibus agitent, pedē reformantis speculo relucebat. Ibi quem augeri, quem deprimi, quem nasci, quem occidere iupiter uellet, manu propria ipse formabat. Quam terrarum par-tem disperdere, quam beare, quam uastam quamque cele-brem cuperet, fictor arbitrarius uariabat.

Hoc igitur fatum publicum conspicans componensque um senatum iussit admitti. Quamuis intus, quos in-inabiles sacra uis testatur, intrarent, tamen etiam pri-atibus diuum, praesertimque parentibus uterque consur-int. Uerum sator eorum gressibus tardus ac remorator p-uccedit, glaucoque amictu tectus caput. Praetendebat dextra

trüog er án dero zěseuuun éinen fiurenten drácchen. d
daz iâr bezéichenet. sinen zâgel slindenten. dės nâmo
man uuânet tia iâr zâla ûns keouget.

[Tâz ist fône diu. uuânda er grece hēizet
tez. tâz tir chit comedens. án dēmo nâmen bezēi-
chenet tau. CCC. e. bezēichenet. V. zeta bezēiche-
net. LX. Sô mánig tág ist ín iâre. ih méino.
62. CCCLXV. | Ūnde imo gefället tâz er hēize co-
medens. uuânda tempus frizet ál dâz tir ist. Fône
diu chit iz in biuuurte. âlter ál genimet.]

Sin grâuui. uuâs uuinterlichen snēuuen gelih. Sô uuio m
uuândi. dâz er âber chint uuerden mâhti.

[Uuânda iâr eráltēt ze uuintere. ūnde eriun-
get ze lēzen.]

Sin chēna ist ketrâgenlih ūnde fōllide. Ūnde dōh st fēsel
mûoter sâ. mît chinden befângeniu. dōh pedâhta iro blûon
fēhun uuât éin grâsegiu hûlla. [Uuânda diu érda ist ticch
sta dero elementorum. sâ ist ouh fēselig. ūnde grâsegiu
Ín dēro dir fōlliglichro lâgen dic scâzza gōldes ūnde gir
mon. iōh âllero geuuâhste. ūnde âlles tēs râtes tero sâmon.

U E S T A.

Ze iro hâbeta sîh uesta. diu iro geâltera uuâs.

[Fîur ist ében âlt terò érdo. ūnde liget ferbôr-
gen ín dien stēinen. ūnde ín dien érdlucheren. âlso
ín ueseuo campaniē skînet. ūnde in ethna siciliē.]

flammiuomum quendam draconem caudae suae ultim
deuorantem, quem credebant anni numerum nomine pe
docere. Ipsius autem caniciens pruinosis niuibus ca
dicabat, licet etiam ille puer posse fieri crederetur
Eius coniux grandaeva corpulentaque mater, quamuis f
cunda circumfusaque partibus, tamen floridam discol
ramque uestem herbida palla contexerat. In qua tot
gemmarum metallorumque census, atque omnium proue
tus frugesque sationum larga admodum ubertate ferebant
Huic uesta, quae etiam coeua eius fuerat, adhaereba

Tiu getórsta ioui daz hóubet chüssen. uuánda sí sîn mágezoha íst. únde sí ín bármôta sô man ságet.

[Uuánda cęlestis ignis íst óbe ęthere. únde úmbe ętherem. únde daz chédent philoso|phi mît 63. ęrdfiure gezúgedôt uuérden.]

S O L

Náh tien uuárd tára ín geeíscot. tér góldfáreuuo sol. mît sínero uuízun suéster luna. Tén fúre fúor. sô er begónða chómen. éin rôt skimo. púrpurun gelícher. únde ín rósfareuunero skóni erskéinda er álla dia fálenza. ánderen zierdon [daz chít stérnon] síh pęrgenten.

[Táz íst tiu gáreuui des hímeles. tía uufr séhen ín mórgen. ęr diu súnna úfkänge.]

Ióh sélber iupiter túncheleta fóre sínero skínbari. uuídere uuíchender. sô er ingándo den hóubet skimen ęrist óugta.

[Táz íst secundum rhetoricam emphaticos keságet. táz chít michellicho. latine chít iz exaggeratiue. Íh méino uuío ióh sélbes iouis stella. tiu fóre filo glánz íst. tánne úrouge uuírt. sô diu súnna stát skinen.]

Sélben die spere die iupiter ín hénde hábeta. [Íh méino sélben die stellę solis et lunę.] die skinen gágen demo speculo dés íngelégenen lęhtes. [Síe ínfiengen ín síh. tiu lęht tero góto. apollinis únde lunę.] | Áber diu ge-64. fęhta únde diu zícro gegáreta iuno. erblichendiu fóne íro

Quae quod nutrix iouis ipsius, suoque eum sustentasse gremio ferebatur, caput regis ausa est osculari. Post hos candida cum sorore sol auratus expetitus; qui mox ut coepit ingressui propinquare, purpurae rutilantis puniceus quidam fulgor anteuenit, et rosulenti splendoris gratia totam aulae suis curiam obstupefactis caeteris ornatibus illuminauit.

Ast ubi primos honorati capitis radios ingressurus im- sit, ipse etiam iupiter paululum retrogressus sub immensi oris lumine caligauit. Spere uero orbesque, quos dextra stinebat, ueluti speculo cognati refulsere. Iuno autem uersicoloris illustris ornatibus, ac uaria uelut speculo

lichte. sámo so fone gelögenemo spiegele. uuárd sí
uuizero héiteri.

[Also diu lúft io dāne ist. sō diu sūnna úfkāt.]

DESCRIPTIO ESTIUI TEMPORIS.

Apollinis corona uuás keríngtiu únde glizendiu. Zuē
tiurero stéino glizemen hábeta sí. [dáz sint zuélif māno
des iāres.] Tri uuāren ān sinemo énde.

[dáz sint triu sūmerzeichen. gemini. únde
cancer únde leo. Úbe dū diu ne bechēnnist. tíu
zéigot tir maior ursa. Uuānda sō sí chūmit in
altitudinem cēli. sō sint gemini gāgen iro chélūn.
cancer gāgen dien fórderen fūozen. leo gāgen
dien áfteren. Sélbiu ursa ist zū demo nórde. mán-
nelichemo zéichenháftiu. fone dien siben glātēn
stérnōn. die áller der líut uuāgen héizet. únde
nāh éinemo glóccun ióche gescāffen sint. únde
ēben mīchel sint āne des mīttelosten. Uuēlee uuā-
ren dārāna?]

Lichinis [tér purpureus ist. únde dānnan genāmōt ist. t
er lucernę gelih ist. diu grece lichinis héizet. Dér ist ę
minorum. únde iunii mensis. uuānda dāne purpurei flor
chóment. Áber] astrites [ist éin uuiz stēin. genāmoter
astro. dáz chīt a stella. uuānda man dār ínne síhet sāt
65. so | éinen stérnen uuárbelōn. Dér ist cancri únde iu
uuānda er gelich ist tien uuizen. únde ében mīchelen zuē
stérnon. die in cancro méisten sint. únde aselli héizen
Ceraunos [ist éin fáleuuer stēin. fone fulminę gehéizen
Dér ist leonis. únde augusti. uuānda diu sūnna dān
prénnēt. sámo so blig fūr.]

Tie gemmę benāmen dáz mīt téro drāti iro skimo

cognato luminis gemmarum luce resplendens, candelibus
serenis enituit; erat enim illi in circulum ducta fulgens
corona, quae duodecim flammis ignitorum lapidum fulgurabat.
Quippe tres fuerant a fronte gemmae: lychnis, astrites, et
ceraunos, quae eius effigiem reuerendam a cognitione cons

láz in ánaséhente ne bechnáton. Unde éiniu uuás kenómen
sô man chád úzer démo, gilse cancri. ánderju úzer leonis
jugôn. diu dritta úzer démo énde geminorum.

[Dáz chád man fône diu. unánda sie dien
geliche sint. álsó iz keságet íst.]

U E R I S.

Ándere sehse skínen án dien síton dero corone. Déro
ist éiner smaragdus.

[állero stéiuo grúonesto. fône amaritudine
gehéizener. uuánda io grúone éiner íst. Tér íst
kegében tauro únde maio. uuánda dánne íst loub
únde grás in ale grúoni. Taurus íst únder demo
sibenstirne. únde sín houfbet íst mít fínf stérnon.
sô gescáfôt. táz man éinen síhet án dero málo.
éinen án demo uuínsteren óugen. zuéne áu demo
zéseuuen zesámíne chlébente. díe fúre éinen ge-
zélet sint. Zuéne án dien hórnén. Déro zuéio
ist ter zéseuue. rôt únde filo óffen. Díe fínfe
héizent la|tine sucule. grece hiades.]

66.

Ánderer héizet scithis

[fône scithia dánnán er chûmet. Tér íst óuh
erúone. álsó diu érda íst in aprili. sô diu súna
gât in ariete. Án arietis hórnén stánt filo gláte
stérnen fiere. nâh tien hórnén gechrumpfe. Díe
mág man óuh uuóla bechénnen fône demo siben-
stirne. uuánda sie uuésterhálb sín sint. úude ún-
der zuísken ándere nehéine ne sint. áne des trian-
guli. daz deltôton (*sic*) héizet. táz mít úndarlichen
stérnon gebíldot íst. Áber wies hindersizet síh
ze tauro. únde bediu sint óuh sine posteriora

entium vibrantes radiorum fulgoribus occulebant. Qua-
um alia cancri cerebro. leonis oculis altera, geminorum
onte assumpta tertia dicebatur. Aliae sex ex utroque
tere rutilabant, quarum smaragdus una, scythis altera,

bechéret óstert. zú díen fier stérnon. die úns
 ougent. in zilun stánde. sámó so ába fersnitenen
 taurum ze dien lánchoñ. Mít tien béinon tréttot
 ér cætum. tér ímo súnt hálb íst.]

Ter dríttó héizet iaspis

[fóne aspide serpente. dér in ín demo hóu-
 bete tréget. só man chít. únde dér íst dúh éte-
 uuaz crúone. álsó ouh in martio étenuaz pegíonet
 crúen. só diu súnna íst in piscibus. Tér piscem
 bechénnen uuélle dér aquilonius héizet. tér séhe
 fóne cornibus arietis uuóla férro uuéstert. nórd-
 halb tes signiferi. dár síhet er éin filo skínbarig
 triangulum. uuíto indáne. únde íoh úzer fínf
 stérnon. die án dien órten. únde án dien síton
 stánt. kébildotez. Án démo bechéenne sín hóubet.
 Tánnan férro súndert. síhet man án demo signi-
 fero dáz kemáhcha triangulum. úzer fier stérnon
 náh ében míchelen. álsó gebíldotez. álsó in arith-
 metica diu mínnes|ta pyramis kemálet íst. Íh
 méino dáz trí stérnen daz triangulum máchont.
 únde der fierdo. réhto in mlttemen stát. Án démo
 bechéenne des mínneren hóubet. tér notius héizet.
 Fóne díen zuéin triangulis píugent síh úf óstert
 íro uíncula. mít tien die zágela zesámíne |ge-
 chnúpfet sint. Ín demo bíugen síhet man pega-
 sum. sámó só únder zuísken fiskén betánen.]

67.

Únder dero gimmon grúoni. skínen demo mére féseli-
 giu lieht.

[uuánda diu lénzesca súnna getúot féselen
 diu méretier.]

únde díu súozi des ínneren blicches. erskéin díen rínnen-
 ten uuázeren.

[uuánda ouh tíu núzze uuérdent in lénzen.]

iaspis tertia uocabatur. Inter quarum uirorem foeta mari
 lumina coruscans fronti quaedam interiori suauitas resplen-

A U T U M N I.

Témo in míttemen ständen iacincta uuären gefüoget
péidenhálb dentrides únde eliotropios. Tíe stéina gegráse-
gotun dia érda in guíssen hértion dero zító. Tíe man ságet
ímo ze sínemo díoneste bráht háben. díe zesámíne gerárten
zuéne gnóza hérbest únde lénzen.

[tía éina temperiem máchont. únde éina léngi
dero tágo íoh téro náhto? Eliotropios íst crúone
mít plòotfáreunen strímon. díe íoh téro súnnun
skímen | blòotfáreune. únde túnchele gemáchont.
úbe er ín éinema bécchine fóllemo uuázeres úz
ketrágen uuírt. Pedíu hábet er dén námen. dáz
er súnnauéndiger héizet. Dér íst uirgini únde
septembrio gegében. uuánda díu grúomi ín déma
mánode begínnét kán ín róti. Álso dù fóne demo
mèren septentríone leonem bechénnen máht. tér
únder ímo íst filo óffenero stérnon. só máht tú
únder leone séhen éina smála stráza úndarlickero
stérnon. díe ydram máchont. únde díh réhto léi-
tent ze uirgine. Tía bechénnest tú sámsto. uuánda
sí óffenero stérnon íst. únde gescáffeníu. álso éin
únebensítig quadratum. Tár síhest tú sia súnthálb
tes signiferi. álso dù óuh geminos únde aquilo-
nium piscem nórdhálb síhest tes signiferi. Den-
trites uuírt keántfristot arboreus. uuánda dentro
grece arbor chít latine. Dáz íst éin uáleuuíu
gemma. díu óuh sucinum héizet. tíu úzer den
bóumen díuzet. álso fíed únde hárz únde díu ába
dien bóumen ín dáz uuázer fállendo ze stéine
erbártet. Tíu íst mít réhte gegében libře únde
octobrio. uuánda dánne fáleuuet taz loub. únde

68

ebat. Hiacynthos, dentris, etiam eliotropios utrinque
ompecti. Qui lapides coloribus suis terras ratis tem-
porum uicibus herbidabant; quos ei ad obsequium numinis
eurrentes uer dicebatur et auctumnus munere contulisse.

danne suizzet méist úzer dien bôumen. Iacinctus ist nâh temo blûomen gebéizen. Unde uuânda er uuêitiner ist. unde uuilon tûncheler. bediu ist er scorpioni gegében unde nouembrio. in demo nébel unde tûncheli ist. Uuárte des mánen férte. sô er úzer leone gänge. ér léitet tih ér. er ze dehéinen stérnon chôme | fûre uirginem gânde ze libra. dâz sint zuêne stérnen gnûog michele. die chele scorpionis héizent. Sélber scorpio hábet tuuêres án demo rûkke zuêne glâte stérnen ében michele. die filo réhto enchédent tien dânnan úf síh zillenten stérnon serpentarii. dér úfen scorpione stât. túrh tie zuêne mitte ist tes mánen fárt. unde ánderro planetarum. Fône dien máht tû in bechénnen. uuânda án imo die zéichenháftesten sint.]

H I E M I S.

Tâz áftera *) téil dero coronę. uuás zesàmine gehéftet zer ydathide.

[dér fône demo uuázere genámot ist. unde ouh enidros héizet. uuânda man dâr inne síhet. sámo so éinen brúnnen spríngen.]

Unde úzer adamante.

[dér demo háselnúzechérnen gelih ist. unde den nioman ferbréchen ne mág. áne geuuihohten in demo búccinen blûote.]

Unde úzer demo cristallo.

[dér fône glacie genámot ist. tánnan úz man chît tâz er uuérde. Ydathides uuírt kegében aquario unde februario uuânda iz tánne filo régenôt. Aquarius ist zéichenháfte. án dien béinen mër dânnan er fône dien béinen úf sí. unde án zuéin

*) Es steht áftero.

Posterior autem pars corone ydatide adamante et cristallo
pidibus alligabatur. Hos enim hiems undosa genuerat

stérnon zcsámíne chlébenten. díe án sínemo unín-
stereu téile sint. téro hálb er ze capricorno be-
chêret íst. tár er urzeum hábet. Áber capricornus
íst zéichenháfte fóne demo lacteo circulo dér
úber | sín hóubet cāt. únde óuh taz er áfter há- 70.
bet fóre demo zágele dri stérnen uníto ze gréite.
únde níder gebógene. ándere dri án, demo zágele
déro sélbun geskéfte. áber úf kebógene. Témo
íst adamans sáment ianuario mīt réhte gegében.
dúrh tia hérti álles tes tánne gefróren íst. Cristal-
lus íst sagittario únde decembrio gegében. uuánda
in démo mánode isèn gestāt. Sagittarius íst éin
fílo óffen zéichen. únde uuóla geskéidenez fóne
dien ánderen. Sín gescáft íst nāh alsólih. sō dēs
mínneren. a. Der fórdere teil íst uuízero stér-
non. der áfter téil dér ze capricorno síhet. tér
hábet éinen rōten stérnen. mēren dāne die án-
dere sín.]

ITEM DE EIUS HABITU ET FORMA.

Tū uuándist sélbiz taz sín fáhs unésen gúldínez. únde
sine lóccha gefédelgoldōte.

[Fédelgöld. táz chīt filo dúnne góld. uuánda
sō man iz túnnesta geslāhen mág. táz héizet brat-
tea. i. lamina tenuissima.]

Án demo ingänge hábet er éines scōnis chīndes kelichi.
[uuánda diu súnna in mórgeu chīndiskiu íst.] áber in mīt-
temo gänge éines trātes iūngelínges. [also óuh tiu hízza
stārchesta íst in mīlten dāg.] áber án demo ūzlāze [ih
méino ze ábende] éines | erlégenez álten. Tóh sūmelíchen 71
dūohti. dāz er zuélif píldē oūgti.

[nāh tien zuélif stūndon des tāges.]

Ipsius uero diui auro tinctam caesariem comasque crederes
bratteatas. Facie autem mox ut ingressus est, pueri reniten-
tis, incessu medio iuuenis anhel; in fine senis apparebat
occidui; licet duodecim non nullis formas conuertere crede-

Er uuás sélbo fierin.

[táz skinet án sínero héizi.]

Sine fúoze sint keřideret.

[táz skinet án déro snélli.]

Sín láchen genuórmôt. áber filo hártó góldrôt. Án
dero uuinsterun trôog er éinen rôten skilt.

[uuánda sélbiu diu súnna éinemo skilte gelih íst.]

Án dero zéseunun éina brinnenta fáchhela.

[Álso die poetę ságent táz álliu diu uuérlt
lieht hábe. fône apollinis fáchhelo.]

Sine scúha uuáren geliche. únde órholchine.

[Piropos chít uisio ignis. álso dáz metallum
ouget uisionem ignis. tánne góld, únde zuifalt
chúpferes zesámine gegózen uuirt.]

L U N A.

Pi imo stúont sín suéster luna. mít mánmentsámero
únde lindero ánasihte.

[uuánda sí ne uuiderslábhet tiu ougen nieht.
só diu súnna.]

Únde sí enfieng íro lieht. fône des prúoder lampade.

[uuánda íro ne máhti nieht eclipsis keské-
hen. úbe sí iz fône íro sélbun hábeti.]

PLUTO ET NEPTUNUS.

79. Náh tien uuúrten | in ferlázen iouis prúodera. éiner
uuás fône demo méreuuáge pláuuer. ánderer uuás fône
náhtlichemo scáteuue pléicher. Íro iouuéderer trôog sín

retur. Corpus autem eius flammeum totum, pennata uesti-
gia, pallium coccineum, sed auro plurimo rutilatum; sinistra
autem manu clypeum coruscantem, dextera ardentem fac-
præferebat. Calcei uero similes ex piropo, quem iou-
lunam leni quodam teneroque uultu ex fraterna fulgore
lampade resumebat. Post hos admissi fratres iouis, qu-
rum alter maritima semper inundatione uiridior, alius luc-
fuga inumbratione pallescens; in capite uterque dominandi

diadema also chüning sólta. Éiner trôog uuizez únde ében-
fáreuuez tero gráuui des féimes. únde des mére sálzes.
ánderer trôog keuuórhtez úzer ébeno. únde suárzez fóne
dero héllolichun náhttimberi. Tér uuás rícheró dánne der
brúoder. únde gechíster fóne átehaftemo geuúinne dero
gebórnon.

[uuánda diu hélla ferskíndet ál daz ter lébet.

si ne uuírdet níomer sát.]

ter ánder uuás fóre mícheli. únde fóre héui erbárôt. únde
feruuérfende mít nôte guúnnenen ríchtuom.

[Michel íst ter mére. únde in uuélla síh
béuendo álde in céssa. uuírfet er úz táz er ío-
ner gnán.]

STIX ET PROSERPINA.

Íro chená uuáren úngelih. Uuánda díser. [íh méino
neptunus.] práhta mít ímo sína chéun [stigem. | dáz chít 73.
purificationem] állero góto mágazohun. únde gástkébun.

[Uuánda díi terrestres ne uuúrtin níomer
celestes. úbe síe in stige palude ne uuúrtin puri-
ficati. Díu toufi gáb in celeste consortium.
Fóne díu ne múoson díe góta síh níeht fersuëren
be stige.]

Áber pluto bráhta éina díernun. [íh méino proserpinam.]
uuáhsennes mándaga.

[Proserpina dáz íst álles édrátes tiehsamo.
díu íst puella. uuánda érdsamo iáro geliches. ní-
uer chúmet.]

sertum pro regni conditione gestabat. Nam unus albidus
salis instar candidum atque spumarum caniciei concolorum,
alter hebenum ac tartareae noctis obscuritate furuescens,
qui quidem multo ditior fratre, et semper eorum, quae
gignuntur conquisitionibus opulentus; alius uero propter
molem elationemque corporis renudatus ac despuens di-
uitias oppressione quaesitas. Uerum utrique diuersa coniux;
nam hic nudus omnium nutricem deorumque hospitam
secum ducit; ille puellam accessibus (i. incrementis) gra-

Tu sô chörn gebe iro bétären. dáz sie iro gehéizèn ze gébenne dia cênegostun.

[Pedíu héizet sí ouh échate. dáz chît centum. uuánda der érduuôcher ôfto chúmit zênzeg-fáltiger.]

MARS ET LIBER.

Sô uuúrten dô inferlâzen iouis súnne. Têro zuéio uuás ter fôrderôro éin rôtt iúngeling [uuánda sín stérno rôtt íst] únde slíndare íoh túrstesare des plûntes.

[Pedíu héizet er mars. álso mors.]

Têr ánder uuás mámmende. únde mínnesam. [Uuáz íst húgelichera únde mínnesamera uuíne.] Sín rêbemezers 74.án dero zéseuuun trágende. | únde sínen sláfmáchigen chópfl án dero uuínsterun. Íoh spilogerner chád man dáz er uuáre. Sîne génge uuáren scránchelíge. Únde feruuúndene fône dero trúncheni des slárchen uuínes.

CASTOR ET POLLUX.

Náh tíen châmen zuêne brûodera gelícho getáne.

[uuánda sie gezuínele sínt. éineró nuóter chínt. tíu leda híez. náls éines fáter.]

Dér éino chám mít táges stérnen. ánderer mít náht stérnen.

[Uuánda man ín iro ortu. únde ín iro occasu den éinen síhet áne den anderen. pedíu chît man dáz ter éino sí des táges. ánderer dero náht. Ter minnero dér pollux héizet. tér gât ér úf. mít éi-

tulantem, quae ita plerumque frugem exposcentibus tribuit, ut magni numinis uota sint eidem redhibere, centesimam. Dehinc admissi tonantis ipsius filii. Inter quos primus quidem ruber iuuenis, ac uorax omnium sititorque etiam sanguinis gradiebatur. Alter suavis et comis, falcem dextra laeuaque gestans cratera somnificum, ac pronus in petulantiam ferebatur. Huius gressus incerti atque olacis temetimadoribus implicati. Post hos duorum una quidem germanaque facies; sed alius luce sidere, noctis alius refulget.

nemo michelemo sternen. der án sinemo hóubete skínet. Án dës fúozen skínet ter gemácho. uuóla filo mínnero. Únder dien zuísken skínent trî. díe éin lángez triangulum máchont. Téro sint finfe. ándere finfe síhest tú án demo mëren der castor héizet. Tér hábet tára gágene den mínneren án demo hóubete. dén mëren án dien fúozen. únde óuh éin triangulum stérnon únder zuísken. Ze dëro uuís sint téro zéichen gelih tie sélben gelih uuáren. dóh pollux mínnero bedíu sí. uuánda er échert homo íst. únde castor méroro. uuánda er óuh deus íst. álso íouis sún sól.] |

HERCULES.

75.

Sò chám dô éiner micheles mágenes. sôliches man ér ne gehôrta. únde ío geéinoter síh ze éruuérenne álles úngefúoris.

[Uuánda hercules állen monstres síh ío eruuéreta. dáz chít állen egetieren. Uuáz sint áber egetier. áne éigesin gelichiu tier. Sò ydra uuás. únde arpię. únde centauri. án dien er sígo nám.]

Aber íuno uuárteta mit tuuérên óugon. án síne grôzen árma. únde án sín gúollíh kéinôn.

Uuáren óuh ánderiu uuíb chiesende. uuér er únder ín uuáre.

[dáz chít. uuíolih er únder dien ánderen uuáre.

Téro uuás éiniu máged. ánderiu uuás mûoter állero gebúrtô. Éiniu lóbeta gehíte. ánderiu úngehíte. Énero uuás kehénde der bógo mit temo chóchere. [uuánda sí uenatrix íst.]

hic quidam roboris inauditi et exstirpandis semper adversitatibus praeparatus. Sed eius miros lacertos rictusque cieoneos (i. nobiles) sublimis iuno cernebat. quis inter eos decernentes feminae; quarum una uirgo ferebatur, alia generationum omnium mater; illi arcus cum pharetra, huic

tirro licheta dáz zlero gerígena geflúhte. úzer gedrúngen róson. [dáz man brúten máchot.] Tia máhtist tú gér 76. séhen glizenta. | únde kóren chóson álle lústsamina. ún gérno erstínchen tóumenta fóre íro hírlíchun stángmachúng únde chósaðn (*sic*). únde íro líde hándelon. únde chél náh íro mínnon. Tíe cháden sie uuésen méistrun álle chíuski. dóh sí uuáre mûoter álles níotes. únde álle uuúnnolichi.

[Uuánda zuð ueneres sint. éiniu pudica ánderiu inpudica.]

C E R E S.

Sáment tien giengh (*sic*) tíu liebsama ceres.

[táz chít chórngéba. Uuéliu íst táz áne diu érda?]

Éin suäre uuíb. [Uuánda sò suäre íst tíu érda.] lero lándó búuua. únde ménniscon zúgedára.

U U L C A N U S.

Chám óuh éin hálz smíd.

[Uuánda fiur hábet ío úngréhten gánggh. únde iz príchet ío ze éin uuéderro hénde. sámó sò der hálzo.]

Únde dóh er lúftlíh kehéizen st.

[Zíu? uuánda fóne dero kúfte chóment tíu blígfiur. únde bedíu ságent fabulę. dáz in iuno

rosis decussatim uinculatis sertata contextio. Quam conspicere nitentem, et fantem audire dulces illecebras, et attrahere flagrantissimi spiritus halatibus redolentem, et oculis lambere, et contingere corpore, eiusque uelles cupidine suspirare. Quae quidem licet amorum uoluptatumque mater omnium crederetur, tamen eidem deferebant pudicitiae principatum. Cum his graeceres admodum grauis femina, alumnaque (i. cultrix) terrarum ac nutrix mortalium uidebatur. Quidam etiam claudus faber uenit, qui licet crederetur esse iunoni

stieze ába hímcele. únde er in lemnium fállendo
hálz uuúrte.]

Dóh uuás er sô eraclitus ságet. pehéstáre állero dero uuérte.

[Uuélih téil dero uuérte. íst áne fiur? | Áber 77.

dóh sint tríu fiur ze uuízenne. Éiu fiur íst iouis.
únscaðeháftiz. ánderiz íst uulcanus scáðonde án
dien blicchen. daz trítta íst uesta. dár uuír únsih
pí uuármén.]

FORTUNA ET RELIQUI.

Dô chám ouh állero diernon ferchrôndosta. únde diu
to fóne únstátero gnúhte. únde uuideruuártigero in dagált-
líchero liehti. suépferlichó sprúngeza.

[Sí gáb uuilon filo. filo nám sí ouh. Díu
íst uuideruuártig gnúht. Táz téta sí ouh káhes.
únde ungeuuándo. únde sámó so sprángoðo.]

Dia héizent súmeliche sortem. súmeliche nemesim.

[uuánda sors latine. únde nemesis grece éin
bezéichenent.]

Súmeliche héizent sia uuílsalda. súmeliche chráftelôsi.

[Uuánda umbe infirmitatem. uuúrten lôz
fúnden.]

Uuánda sí áber in uuítemo scôzen. álle uuérltzferda
trúog. Únde sí súmelichen gáhes múotes káb. Súmeliche
róufende. álsó diernon spíl íst [ih méino íro gúot in zú-
chendo]. | Súmelichen mít temo stábe daz hóubet in ér-78.
nest préchende. [álsó sí dien túot. tien sí íro geédele nímet.
únde síe scálchet.] Íóh tien sí fóre-zártota. dien sélben
uuárta sí blíuuendo daz hóubet. mít tero fiuste.

totius mundi ab eracrito dictus demorator. Tunc etiam om-
nium garrula puellarum, et contrario semper fluibunda luxu,
leuitate pernix desultoria gestiebat. Quam alii sortem as-
sunt, nemesimque non nulli, tychenque quam plures, aut
etiam. Haec autem quoniam gremio largiore totius orbis
tamenta portabat, et aliis impartiens repentinis motibus
conferebat, rapiens his comas puellariter, caput illis uirga
minuens, eisdemque, quibus fuerat eblandita, ictibus cre-
bris uerticem complicatisque in condilos digitis uulnerabat.

[Uuáz íst tiu fúst. áne sô diu hánt síh pe-
túot. Tánne bérgeñt síh tie fingera. únde óugent
síh tie chnóden.]

Sô diu gesáh parcas príeuen. álliú díu ín iouis hó-
getán uuúrten. líuf sí dára ze dien briefspúochen. únde
dero háñtsamun pagina. [día sie héizent albo.] Únde s
fertrúende. zúhta sí dáz sí dár sáh. ze íro úngeuuándi
gebriefedo. In dien uuórten. dáz ételichiu gáhes chóme
tiu. dero díngo rihti geírtín.

[Uuánda sí túot sô úngeuuánden uuéhsal.
sámo sô gótes penéimeda ín sínemo albo féste
ne sí. únde álliú díng fóne íro geuuálte stúzzelin-
gun geskéhen.] |

78. Uuánda sí áber díu ne máhta túon. únforegeuuízeni
díu dô íu ermáret hábeta. díu fóresíhtiga réda dero úrháb
tiu ánazócchota sí síh tóh.

[Uuánda mánige uuándon. dáz nehéin gótes
prouidentia día uuérlt ne rihti. únde álliú díng
áne órdena tuuárotín. únde áne úrháb.]

Náh íro dúzen die ándere sáment zú.

CONSESSUS CELITUM.

Tò sáz sélber iupiter án sínemo stúole. únde híez t
ándere álle be héri sízzen. Tò ínthábeton scône sídell
día himeliscun mánigi. Únde éin ziero gáro chínt. keb
stílli mít sínemo chétefingere. úber den múnt kelégetem
[T.

Haec mox ut facta conspexit omnia quae gerebantur in iou
consistorio subnotare, ad eorum libros et pugillarem pag
nam cucurrit, et licentiore quadam fiducia, quae conspexer
inopinata descriptione corripuit, ut quaedam repente pr
rumpentia uelut rerum seriem perturbarent; alia uero, qu
causarum ratio prospecta uulgauerat, quoniam facere in
prouisa non poterat, suis tamen operibus arrogabat. Po
hanc uulgo caeteri deuenere. Iupiter tunc solio resedi
praecepitque cunctos pro meriti ordine residere. Tuncq
subsellia flammabunda coetum susceperere sidereum. Ueru
quidam redimitus puer, ad os compresso digito salutari
silentium commonebat.

[Táz ist ter nahôst temo dûmen stât. tēr
oûh index héizet. Mît témo chétent síh io nòh
saraceni. áfter áltemo síte. Táz kezíerta chint íst
cupido. dêmo cupidini úngiltchiz. tén man náchetén
málet. uuánda er deus turpídinis íst.]

Tò gedagetôn síe álle. únde fernámen dára uuért.
ò spráh iupiter.

JPITER INSINUAT DIIS. NUPTIAS UELLE FILIUM. |

Úbe mih ne scúnti mîn gûotuulligî. mînen tóugenén 79
uillen mît iú áhton. Únde úbe mih ne lústi fúre iuuíh
ringen. dés mîr suigentemo sámó uuóla spàoti. ánderes
uio máhti íh éinráte gefrúmmen mine benéimeda. Únde
noman ne máhti eruuénden mîn gebót. dóh er síh oûh
péitti únmuozhafto dára gágene striten. Áber únfrólih rát.
uuirt iuuíh páz ferhólen. únde báz uuirt fersuuiget léidsam
uillo. [Zíu?] Nío síe irmárte. díu hérzen ne léidegoen.
Sò mih áber lústet húgelichiu díng ze áhtonne. Únde mî
nen sún ze féstemo gehéliche síton fóre íu góten. Sò íst
únúzze den rát iuuíh ze hélienne. | Mîn lieba gemágeda 80.

Conticuere omnes, intentique ora tenebant.

Tunc iupiter coepit;

Ni nostra astrigeri nota benignitas

Conferre arbitrium cogeret intimum

Et quicquid tacito uelle fuit satis

Id ferre in medium collibitum foret;

Possem certa mejs promere ductibus,

Nec quisquam illicitis tollere nisibus

Concertans cuperet iussa deum patris.

Sed tristis melius censio clauditur;

Atque infanda premit sensa silentium;

Ne uulgata ciant corda doloribus.

At quum leta patrem promere gaudia,

Et certo deceat foedere pignora

Palam perpetuis iungere nutibus;

Cassum est nolle loqui sensa decetia.

Uobiscum ergo dii grata propinquitas

[5]

sáment iú hichet mir ze áhtonne mínes súnnes uuíllen
 unde dunchet mir rêht. mât iuuer gôto gelúbedo geféstenô
 uuêrden. sine bedîgeda. dîe ze fôllonne sînt. Unde dâz mî
 rêhte ligen in mîuemo sînne. Nôh árdingun ne íst mî
 ána dîu mînna. dîu mâh nieht. éin ne duuînget. álso sî oul
 ánderro fátero müot túot. Nûbe ouh tár úmbe. dâz er ís
 mîn triuua. Mîn sprêchen. mîn únst. Mîn uuâre hôlde
 Mîn getríuua uuîderfárt. Chûndâre mínes uuíllen. Uuîhi
 êra. Êr éino uuéiz tîa mánigi dero gôto. Êr chán gezêlle
 die glîzenten stérnen. Uuélîh uuîti án dien hîmetgîbele
 sî. Unde uuélîh íro hóhi sî. Unde uuío, mánige trópfe
 des méres sîn. Unde uuío mánige uuîderzuccha êr tûe á
 82. demo sláde. | Uuélîh pánt zesámme hábe dîu mîssehelle
 elementa.

[sô fiur unde uuâzer íst. lûft unde érda. Tés
 íst álles mercurius únderchleîne. uuânda sermo
 grúndet táz ál.]

Mît témo íh iôh mîn sêlbes kehîleiche fêstenon. N
 mág keskêhen daz pietas éiniu gezálôt. uuâz sîn gehôrsam

Conferre studium est uota propaginis.
 Aequum quippe puto federe celitum,
 Quae sectanda forent orsa probarier.
 Nostis maiugenam pignoris incliti
 In nostris merito degere sensibus;
 Quae nec frustra mihi est insita caritas,
 Ut sueuit patria stringere pectora.
 Nam nostra ille fides, sermo, benignitas,
 Ac uerus genius, fida recursio,
 Interpresque meae mentis honos sacer.
 Hic solus numerum promere celitum,
 Hic uibrata potest noscere sidera.
 Quae mensura polis, quanta profunditas,
 Qualis sit numerus marmoris haustibus,
 Et quantos rapiat margine cardines, (i. reditus)
 Quaeque elementa liget dissona nexio;
 Perque hunc ipse pater foedera sancio;
 Sed forsán pietas sola recenseat,
 Quae parons probitas munera pensitet,

gúoti. ðíonestes ketúoe. Tér dero súnnun rós fúre lóufende.
 áber ze íro iruuíndet. ne flet tér in ðíonestmánnes uuís na?
 lóh sínên féterôn [uulcano neptuno plutoni.] íst ér sô
 gedíene. dáz in zuífele sí. uuás er éígenòsto sí. Nù ládont
 in ze híion sélben díe zíte. uuóla daz ferdíenonten mít
 lóbesamen árbeíten. únde sín sélbes chréflíg éllen. héízet
 in nù ána gehíien.

ITEM QUALIS SIT QUAM ADAMAT.

Nù íst ímo gelíchet éín díerna filo chúnníg. únde ímo
 ében flízíg. Áber sô íst iz kelégen. dáz sí búrtíg fóné érdo.
 sín hábe ze hímele. [Sí uuíle hímelískíu uuérden. | dóh⁸³.
 sí írdískíu sí.] Únde túot sí ófto díá fúrefart. úfen dráten
 réíton. [dáz chít. íro rósken sín fúre séndet sí.] Únde
 fárendo [dáz chít. íro múot récchendo.] úberstíget sí ófto
 díá sínuuelbí des hímelís.

[Uuánda sí dénchet. tés úzerhalb tero uuéríte íst.]

Nù íst ze áhtonne mít íú góten. ír dír óuh pechén-
 nent in érdo íuuera uuésteruuát. [díu ín den chílechon
 líget kebálten.] dáz íro sô gebórnero díe chínt uuága. ne
 túen nehéína tára.

Qui phoebi anteulans saepe iugalibus,
 In sortem famuli nonne relabitur?
 Hic quoque sic patruis seruit honoribus,
 Ut dubium proprium quis mage uindictet;
 Illum conubio rite ingarier
 Suadent emeritis secla laboribus,
 Et robur thalamo flagitat additum.
 At uirgo placuit docta quidem nimis
 Et compar studio, sed cui terreus
 Ortus, propositum in sidera tendere,
 Plerumque et rapidis praeuolat axibus,
 Ac mundi exsuperat saepe means globum.
 Cunae ergo ofliciant, quo nihil editae
 Censendum superi, quique crepundia
 Terris recolis uestra tenerier,
 Quae occultant adytis sacra latentibus.

[Ír súlnt ténchen. uufo sí uuérde immortalis
ex mortali.]

Kébe man sie zesámme mít héilesode. dáz íst ke-
zámme. [dáz lichet mir.] Unde füllèn sie den himel. ún-
serro néfon.

DEORUM FAUOR ET CONSENSUS.

Náh tien uuórten. uuárd is fólqhet. állez taz héröte.
Unde chäden álle dáz man iz hálto frúmme sólti. Unde
légeton sie zû ze iouis rédo. dáz ouh ánuuertes tie mèn-
84. nicken. ín dero góto zála genómen uuértin | tie dehéin
zéichenhaft púrlichí íro líbes. álde íro sínnigi. díu ióh mèist
uuírde máchôt. erhéue ín dia hímelgelúst. unde ín den
quíllen dára géronnes. [álsó philologia dára géreta.] Ióh
sár únder ánderen. díe fóné egypto sín. [sò isis íst. unde
osiris.] álde fóné thebis. [sò cadmus íst filius agenóris.]
eneas unde romulus. kebriefte góta híezín. Unde ándere
dár míte. díe síd íro líbe. íro liumendigo námo ze ánderèn
góten gestózen hábet. Dáz sie náh írdiskèn liden dero
góto húsknoza sín.

Ioue dáz ál gelóbontemo. híez man sár éina getrágen-
lichá fróuuun. unde hérlichá. díu philosophia híez. úa sél-

Iungantur paribus, nam decet auspiciis,
Et nostris cumulent astra nepotibus.

Sed postquam iupiter finem loquendi fecit, omnis
deorum senatus in suffragium concitatur, acclamantque
cuncti fieri protinus oportere adiiciuntque sententiae iouiali,
ut deinceps mortales, quos uitae insignis elatio et maxi-
mum culmen meritorum ingeniumque in appetitum caeli-
tem propositumque siderea cupiditatis extulerit, in deorum
numerus cooptentur; ac mox inter alios, quos aut nilus
dabat, aut thebae, aeneas et romulus, aliique, quos postea
astris doctrinae nomen inseruit, designati celites nominen-
tur, ut post membra corporea deorum fierent curiales.
His quoque annuente ioue, iubetur quaedam grauis insig-
nisque foemina, quae philosophia dicebatur, hoc superi

buu frôno éinunga an éringen tábellon gscribena. márë
getûon áfter állên himelringen. únde vuégen.

Tára zûo gebôt iuno. dáz sie álle des trîttën dâges
frûo châmin dâra in die fâlanza. | die in lacteo zirculo
iouis sprâcha állero námohaflestun máchont.

[dáz chît. târ diu námoliehosten dîng ergânt.]

Táz tэта sí. sâr ze gefrûmmenne den gebileih. únde
die brútloufte dero iûngon.

Sô in énde gesáztero sprâcho. stûont ter chûning sôlbo
ûf. Álliu dero góto mánig eruuánt. ze íro hèrebergon [târ
sie stationarië stellê fóre uuâren.] álde ze íro férten. [án
dien sie fóre uuâren.]

Explicit primus liber. incipit secundus.

CONSULTUM IOUIS PHILOLOGIAE INNOTUIT.

Hina ze ábende uuárd. kíeng ter mâno ûf. mit sînem
gestérnôten brîdele.

[dáz chît án dês pridele guónehêite íst stér-
nen ze mâlenne.]

Áber ze ðugon bringende. nâh súnnun sêdelgange die
skinenden stérnen. Únde bootes hêrosto dero nórdzêiche
zûnta die uuâgena.

[Uuânda er plaustris fôlget. tîe ében glât sint
fâcchelôn. dânnan uuîrt er sie geságet zûnden.]

senatus consultum aeneis incisum tabulis, per orbes et
compita publicare. Tunc iuno cōdicit propter praedictō-
rum thalamum iuuenum et nuptialia peragenda, uti postri-
die omnis ille deorum senatus in palatia, quae in galaxia
iouis arbutationem potissimam faciunt, diluculo conuenirent.
His igitur actis, solio rex ipse surrexit, omnisque ille deo-
rum numerus sedes proprias cursusque repetiuit.

LIB. 2.

Sed purum astrificis caelum scandebat habenis
Nox reuocans merso fulgentia sidere phoebo.
Ardua tunc senior succendit plaustra bootēs,

Únde glízen die stérnen án demo geuuúndenen drácchen.

[Ér uuíndet den háls úmbe cynosuram. den zágel úmbe elicem. Bootes hábet stánde drí stérnen | náh ében míchele. éinen án demo hóubete. zuène án dien áhselon. Drí hábet er tuéres ín zilun stánde. gágen dien túlton. únde éinen níderor sámo so ín sínemo scôzen. dér arcturus héizet. rôten únde míchelen. Gágen dien chnúuen hábet er ouh stérnen. Únde sô síhet man ín. sámo so úf ín uirgine stánden. únde die áhsela hábenten. ín ében dien béinen maioris urse.]

Skéin ouh orion mít sínemo scônen suérte. dér sirium érnôn glátesten [ín lingua maioris canis] náh ímo fúoret. zza máchonten.

[Tér beginnet úf kân sáment tero súnnûn quinta decima kalendas augustas. sô die tága héizesten sint. Pedíu sint tie tága fône cane caniculares kehéizen. uuér íst tér orionem ne bechéenne. Án dés cúrtele séhs stérnen míchellico zéichenháfte sint. íh méino. nuánda íro drí tuéres stánt. trí níderhángent. sô gréhto ín zilun. únde sô ébenferro. únde sô ében zórft. únde sô gelíche ín ánasíhte. dáz sie spectaculum tûen án himel uuártenten. sô uuío éiner dero níderhángenton dúnchelôro sí. dánne die ándere. Áne dáz sint án sínemo hóubete drí stérnen gnûog óffene. tie éin éngez triangulum máchont. Únde án dero zéseuuun. áhselo éin rôter gláter. únde án dero uuínsterun ánderer uuízer. sámo gláter. Trí sint ouh óffene. án sínen suértskéiden die úber sín uuínstera díeh kânt. zuène án dien fúozen. zuene an dien chnúuen. Déro zuéio íst ter uuínstero sô

Et spiris toruo nituerunt astra draconi.
Auratis etiam flagrans splendebat in armis,
Qui trahit aestifero fulgentem sirion ortu.

öffen. táz in állen | súntzéichenen nebén mēro
ne ist. áne sirium. Nól tánne inchédent témo
fiere tie sáment ino quadratum máchont. Áber
canem án démo sirius ist. síhest tú súndert fer-
stráhten. únde állen sô gemálet n mît stérnon.
dáz ióh síniu bēin öffeno únderskéiden sín. diu
fórderen ióh. tiu áfteren.]

Ióh tū corona. diu mît indisken blómon geféhet
ist. diu glánzta síb. úmberingtiu mît stérnon gnúogen.

[Nisa héizet ter bērg in india. dár liber ge-
bétót uuárd. Téa unírten uuás ariadnes. téro uul-
canus ze íro brútlouften dia coronam bráhta secun-
dum fabulas. tia man in bimele síhet. Sí rúoret
bootem án dien áhselon. hártó skimbariu éina
hálb. únde áber ánderhálb tūn heliu. Hier ist ze
uúizenne. dáz er ételichiu nórdzéichen únde éte-
lichiu súntzéichen nēmmendo. álliu zéichen fer-
fáhet.]

Únz táz máre dō den iouis hóf erfúlta. sô cháim iz
óuh téro iligun mágede ze óron.

[Si uuás ilig álso iz keságet ist. álliu ding
ze ergrúndenne. únde immortalis ze uuérdenne.]

MEDITATIO EIUS.

Únde sí sélba dero gúto éinunga. geéiscót hábende.
únde | únz hína fēro náhtes uuáchende. dáhta sí hártó
sörgendo in mánigiu. Sí dáhta fúre die góla ze érist spúo-
tigo ze chómenne. únde fúre sélben iouem. únde hína úf

Hoc quoque nysiæis quod sparsum floribus ardet,
Multiplici ambitum redimitur lumine sertum,
Virginis interea ad trepidas perlabitur aures
Fama iouis magno dum complet tecta boatu.

Denique ipsa compertis superum decretis, adulta que
iam nocte philologia peruigilans, multa secum ingenti cura
anxia retractabat. Ingrediendum primo senatum deum,
iouisque subeundos impræmeditata uisione conspectus,

ze gespríngenne in dáz löz téro úfauértigon únde dero himeliscôn.

[Uuánda fóné gótes sélbes löße ist fúnden uuémo diu érda súle. únde uuémo der himel. Álso iz chít. Cælum cæli domino. terram autem dedit filiis hominum.]

Dára nâh tâhta sí. dáz sí gehien sólta ze cyllenio. [álso íro fama ságeta.] Sô uuío sí áber sín háрто гér uuâre sí hábeta ín dôh chûmo bescóuuot eruúndenten nâh temo sálbe des rángleiches. dô sí blûomonde gieng. súmelichen chrúteren gnôto dára zû eruúeliten.

[sí ne uuólta nieht crúteliches plûomen brâchen. Uuánda er deus palestre ist. pediu chít er fabulose. dáz sí ín án demo gänge gesáhe. únz sí gieng plûomondo. dáz chít rationes sûochendo ál- lero tóugenero dingo. díu núzze sint ze eruárenne. Álso paulus scríbet. Non plus sapere. quam oportet sapere sed sapere ad sobrietatem. Tér dés fólget témo begágenet mercurius. táz chít eloquentia. Díe ín olimpiade palestram | úobton. díe sálboton síh. nío íro congressores án demo ringenne síe sô fásto gesuérben ne máhtin. dáz síe síe nider bráhtin. Tá z sálb híez ceroma. Bediu chád hieronimus. Ceroma perdit et inpensas. qui bouem mittit ad palestram. dáz chít. Sin sálb ferliuset. únde sína frúonda. dér den óhsen frúmet ze ránguige. Uuánda diu palestra sól mâr uuérden ratione. dánne uiribus. Ter óhso hábet áber uires. sine ratione.]

Uuáz túnchet tír áber dés. tá z sí ángestlícho zuí-

exsiliendumque sibi in superam celitum sortem. Deinde ipsi sociandam esse cyllenio, quem licet miro semper optaret ardore, tamen uix quum post unctionem palestricam recurrentem, dum flores ipsa decerperet, prelectis quibusdam herbusculis conspicata est: quid? quod utrum sibi

felota. úbe íro núzze uuáre súslíh híghollichí? Sí fórhíta
 dés sí níeht úndurfítes ne fórhíta. dáz sí ferlíesen sólti ze
 hímele fárendo. díu mêterlíchen spél. únde díe mísselíchen
 mêteruuúnna mílesíi. [dér fóne íro scréib.] únde álle díe
 hístoríes tero ménníscón.

CONIECTURA EX NUMERO.

Tò súohta sí ze érist' zálondo íro sélbero námen únde
 mercuríi. úbe íro der gehíleíh kefíele. únde úbe íro dés ín
 bóre fárenten snél|lí. [dáz chít. úbe íro déro (*sic*) snéllo 90.
 uuíne.] ze gemácheró míteuuíste gespírre uuérden sólti. áfter
 gíhíleíhlichemq gelímfe. Únde sár dár míte zetéilta sí únder
 díen fíngeren. únde chérta sí ín zála. íro sélbero námen.
 únde cylleníi. Náls áber níeht tén námen. dén ímo gescáf-
 fót hábeta. díu mísseliutígi. álte díu míssesítígi dero díeto.
 [dár er mercuríus. únde cylleníus. únde arcas. únde trime-
 gístus hícz.] náh tíen díngen. únde díen gedéhten dero
 stéto. Núbe dén námen. dér ímo gescáffót uuárd. fóne
 sélbemo íoue. dô er gebórn uuárd. [íh méíno xyríos í. do-
 mínus.] únde dén échert fóne egípzísken úrdáhten dero
 líuto lúcca fíruuízze ságet uuésen ermárten. únde er-
 sprángen.

haec nuptialis conduceret amplitudo, anxia dubitabat.
 Nam certe mithos pocticae etiam diuersitatis delicias mí-
 lesias, hístoríesque mortálíum, postquam supera conscen-
 derít, se penítus amíssuram non cassá opínatione for-
 midabat.

Itaque primo conducatur conubium, atque aetherei
 uerticis pennata rapiditas apto sibi foedere copuletur, ex
 nuptiali congruentia numero conquirít, moxque nomen
 suum cyllenique uocabulum, sed non quod ei díssonans
 díscrépantía nátionum, nec díuersi gentíum rítus pro lo-
 rorum causís cultíbusque sínxere; uerum illud, quod
 nascentí ab ípsó íoue sídereá nuncupatione compactum,
 ac per solá aegýptíorum commenta uulgatnm, fallax mor-
 talíum curiosítas asseuerat, ín dígitos calculumque dístríbuit.

[Sie ne erdähton in. nõh fõne in ne uuård er
ersprænget. sũnder fõne iouis auctoritate chām er.]

Fõne dẽmo nám st. dẽn bẽiden hālb slõz hābige
bũohstab.

[ih meino chi. der āne *) slõz sũslĩh pĩlde
hābet. X. ũnde. DC. pezẽichenet.]

Ter [āber sũs ketāner. ✕ ih meino mĩt slõze.] dā
ẽrista. ũnde daz fõlleglichosta ẽnde numeri māchõt.

91. [uuānda er sō | beslõzener. millenarium bezẽi-
chenet. Ān mille ist táz ẽnde des zẽllennis. tār
fũrder ne mág nioman dia zāla brĩngen. er ne
ābere sia. dāz er chẽde. duo milia. tria milia.]

Dāra nāh chõs sĩ dāz tār āna. dāz er in āllen sine
chĩlechon hẽrro gebetõt uuĩrt. kezẽichender mĩt tẽro fõlle
lichĩ dẽs sẽlben cubi.

[Uuānda õhe sinen statuis uuård to dāz sẽlba
beslõzena chi. gescriben. dāz er nũ cubum hẽizet.
ũmbe millenarium numerum. dẽr in arithmetica
cubus kehẽizen ist. Uuāz ist cubus āne daz pĩlde.
dāz ẽben lāng. ũnde ẽben brẽit. ũnde ẽben hõh
ist. ālso mānige āltara in chĩllichon gescāfen sint.
Ūbe dā dānne dia ẽben michili sũochest ān mille.
sō uuĩrt sĩ dir ān diu geouget. táz tar āna sint cẽn
stunt cẽniu cẽnstunt. Dānnan hẽizet er cubus. ālso
oũh LXIII cybus (*sic*) hẽizet. uuānda dār āna sint
fierstunt fieriu fierstunt. Táz ist tiu gelĩchi dero
longitudinis. ũnde dero latitudinis. ũnde dero alti-
tudinis. ān diẽn numeris. tānnan sie cybi hẽizent.]

Sĩ nám õuh nāh tẽnio chi. dẽn bũohstab dẽn phĩ
goras. fõne samo insula. uuānda dero mẽnniscon lib zẽige
[ih meino y.] dẽr fõne ẽinemo cĩnken in zuẽne sĩh spāltet.

*) e aus a.

Ex quo finalem utrinque litteram sumit, quae numeri primum perfectumque terminum claudit. Dehinc illud, quod in sanis omnibus soliditate cubi ac dominus adoratur. Litteram quoque, quam biuium mortalitatis asserere pruden-

[Also óuh ter ménnisko náh tero chindiscun éinfalti. éinuuéder gefáhet ze zéséuuun. álde ze |
uúinsterun. dáz chít ad uirtutes. álde ad uitia.] 92.

Ze déro, uuís ougton síh án sínernó námen. [ih méino. $\chi\upsilon\gamma\gamma\eta$] zuélif stunt cénzeg únde áhtocéníu.

[Uuánda chi bezéichenet DC. y bezeichenet CCCC. Ro bezeichenet C. Sô áber ro. C. Iota X. Eta VIII. Dánnan uuérden kesámenot mille CC. XVIII.]

Tie numeros práhta sí chlèindáhtiga ze drín. mít tero regula níunonnes. tie cénunga mínneronde mít ába genómenen unitatibus.

[Sî zálta ío éines mínnera dánne céníu. únz álliú díu zála geniúnôt uuárd. únde driú échert úbere uuúrten.]

Íro sélbero námen $\phi\iota\lambda\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\alpha$ bráhta sí óuh keníunoten fóné septingentis XXIII ze fierin.

[Uuánda fi bezéichenet D. Iota X. Lautá (sic) XXX. O LXX. Sô áber lautá XXX. Únde áber O LXX. Gamma III. Áber iota X. Alfa I. Téro sínt állero DCC XXIII.]

Die zuêne numeri [ih méino III. únde IIII.] gefállent in zuéin. áfter gelímpflichero rédo. Uuánda ternarius íst fóné díu perfectus. dáz ío ratio driú gescáfôt. ih | méino 93. ánagenne. únde mítti. únde énde.

[Also iz chít. Sapientia pertingit a fine usque ad finem fortiter. et disponit omnia suauiter.]

Êr éino máchôt ten réiz. [únde den stríb. tár díu

Samius estimauit, in locum proximum sumit, ac sic mille ducenti decem et octo numeri effulserunt. Quos per nouenariam regulam distribuens minuensque per monades decadibus subrogatas, in tertium numerum perita restrinxit. Suum quoque uocabulum per septingentos uiginti quatuor numeros explicatum, in quaternarium duxit, qui uterque numerus congruenti ambobus ratione signatur. Nam et ille, quod ratio principium, medium finemque dispensat, pro certo perfectus est; quippe lineam facit solus, et so-

lengi ána íst. uuánda nehéin strih ne mág sín. áne initium únde medium. únde finem.]

Únde vuúrchet ér diu énde déro in hóhi erháfene [numerorum. únde corporum]. Álso dár ána skinet t siu an drín mázon gestánt. íh méino in lengi. únde bréiti. únde in hóhi.

[Án déro mázon íogelichero. sint zuéi frontes.]

Tára nâh íst er óuh tár úmbe perfectus. táz sín di valti. [íh méino nouenarius.] éristo déro úngerádon. c bum máchot.

[Ter terni máchont nouem. ter nouem máchont XXVII. Dáz sint ter terni ter. Únde dáz íst cybus. fône déro ében micheli déro spatiorum. íh méino longitudinis. latitudinis. altitudinis. álso óuh quater quatuor quater cybus íst. sò íh fóre ságeta.]

Uuér íst óuh. tér dri consonantias. [íh méino di tesseron. diapente. diapason] ne bechéne in musica?

[Uuér íst. tér óuh án dien ternarium ne éree?]

94. Úngerad numerus íst | tien gómenen gegében.

[uuánda er stárchero íst. tánne par sí. únde er únspáltig íst. álso dára gágene par dien uuíben íro uuéichi geuúidermézot íst.]

Únde álle zíte hábent trí uuéhsela [presens. preter tum et futurum.] Únde íst er sâmo senarii. únde nouenarii die béide perfecti sint. in úngelichero zesámíne légi.

[Uuánda gezuúaltoter. máchot er senarium. gedríuáltoter. nouenarium. Senarius íst perfectus. uuánda ér erfóllot uuírt fône sínen partibus. nouenarius íst perfectus. uuánda er fône ternario gestát. tén er fône hiez perfectum.]

lidorum frontes ineunctanter absoluit. Nam longitudine profunditateque censentur. Dehinc quod numeri triplicatio prima ex imparibus kubon gignit. Tres autem simphonias quis ignorat in musicis? numerusque impar maribus attributus. Omne uero tempus tribus uicibus uariatur. Atque idem numerus seminarium est perfectorum, sexti uidelicet

Pedíu háftet ternarius mit réhte demo góte dero rédo. mercurio) Áber philologia. uuánda ouh sí diu uuýnderchún- ga íst. dóh sí ze geráden numeris kezélet sí an íro quaterna- o. sí uuirt tóh tar ána gescáffot ze fólleglichero rédo. láz chít ze perfecto numero.] Álso dár ána skinet táz er enarium. dér perfectus íst. erfóllot mit sínèn stúccen.

[Ér íst quatuor. bedíu íst er ouh tres. únde duo. únde unum. Unum. duo. tres. quatuor. erfóllont denarium. Pedíu íst er perfectus sáment denario. Dér únzuíueligo fóne díu perfectus íst. uuánda állèr der numerus túrh ín gát. únde an ímo erfóllot nuirt. únde ze ímo eruúndet.]

Pedíu íst quaternarius | fólleglich. Únde íst er gefie- 95. ot. uuánda ímo ében mánigiu tempora sint. únde climata. nde elementa.

[Álso ouh ternarius kefferot íst. únde án díen sélbèn driostunt fieren. fíerstunt fúnden uuírt.]

Uuáz uuíle ánderes tíu féstenuga phitagorę. dér día Berzínkun méisterscáft lérta. áne día réda dero dúrhnoh- in zálo?

[Fóne díu téilta er sia in quatuor. in arith- meticam. geometricam. musicam. astronomiam. uuánda er dén numerum bechnáta perfectum.]

Álso dár úna skinet. táz er díe uuídermázá begrífet. h méino. éin únde zuéi. únde driu. únde fieriu. mit tien

que noni, alterna diuersitate iuncturae. Rite igitur deo tribuitur rationis. Philologia autem, quod etiam ipsa octissima est, licet faemineis numeris aestimetur, absoluta men ratione perficitur. Nam quaternarius suis partibus implet decadis ipsius potestatem; ideoque perfectus est, habetur quadratus; ut ipse cillenius, cui anni tempora, eli climata, mundique elementa conueniunt. An illud a senis díi ratio, qui mathentetradan (i. doctrinam qua-
 numerum? quippe intra se monadem, dyadem, triademque
 sum bis binum tenet quis collationibus symphoniae per-

die simphonie getân unérdent. Uuánda driu gágen fier
héizet. sô iz in arithmetica sîb kezîhet. ~~epitritus.~~

[álde sesquitercius. dáz chît. tes trîttén téiles mâr.]
áber in musica héizet iz diatesseron.

[dáz chît ex quatuor. Zîu îst táz. Âne dáz
in quarto loco diu consonantia geskîhet. Téro
fierdun suégelun enchédunga án dero órganûn.
álde des fierden séiten án dero lîrun. álde ôuh
in monochordo des fier denbûohstaves. máchot îo
96. diu consonantiam. diu diatesseron [héizet.]

Sô sint ôuh târ mîte begrîffen driu gágen zuéin. d
speciem collationis uuîr héizên emioliam. [dáz chît semi
alteram. îh méino des hálben téiles mâr.] fône diên d
ándერიu simphonia uuîrt. tíu diapente héizet.

[táz chît ex quinque. uuánda sî in quinto
loco uuîrt.]

Tíu drîtta consonantia héizet diapason. [dáz chît
omnibus.] ûnde diu uuîrt fône duplo. dáz chît fône éinen
gágen zuéin gebótenemo.

[Díu consonantia uuîrt in octauo loco.]

Pedîu skînet. táz quaternarius sélbo fôllér an sîni
téilen. álle simphonias erfôllôt. Únde ér téilonde sîn
stúcché. álle consonantias kemáchet. Dîsa gekîmflichî
fárende. an quaternario numero. fréuta sî sîh.

QUOD, NUPTIALES NUMERI IN UNUM COMPACTI PERFECTIONEM OSTENDUNT.

Tára nâh uuárf sî sie zesámîne. dô uuúrten sîbini

aguntur. Nam tres ad quatuor epitritus uocitatur arithmetica ratione, ac diatesseron in musicis perhibetur. Item intra eum iacent tres ad duos, quae emiolios forma est symphoniamque secundam, quae diapente dicitur, reddunt Tertia symphonia diapason in melicis perhibetur, diplasiō que conficitur; hoc est, uno duobus collato. Igitur quaternarius numerus omnes symphonias suis partibus perfectus absoluit, omniaque mela harmonicorum distributionem conquirat. Hanc igitur discutiens numeri congruentiam perita uirgo gratulatur. Deinde utrumque consociat, e

ter drín. únde úzer fieren. Díu zála íst föllunga dero
me|liskun rártó. [dáz chít. án íro uuírt erfóllot tíu hí-97.
meliska uuárba dero planetarum.] álso óuh tíu fólleglichí,
ero sléhton numerorum lèret.

[In arithmetica uuérden uuír dáz kelèret.
uuío fóne tribus únde fóne quatuor. irrínnent álle
planę figurę. Álle úngeráde chóment fóne tribus.
álle geráde chóment fóne quatuor. Bedíu íst an
ín plenitudo.]

Uuáz ságet úns ánderes tíu fárt íro úrlaglichun mé-
mungo. únde díe ringa. íóh tíe rúccha dero planetarum.
ne día perfectionem septenariam.

[Án demo érerer libello íst táz keságet. uuío
án díen planetis ménniskon úrlag sí. únde méte-
munga íro líbes. Dér úrlag héizet latine constil-
latio. Fóne díu íst in homeliis keskriben. uirtus
constellationis. in ictu pungentis est. dáz chít tíu
chráft tes úrlages fergát in éines stózes fríste.
Uuánda mathematici uuánent táz ter úrlag échert
sí án demo úf rúcche dero stérnon. íh méino an
íro ortu. dár sie álles káhes ze óugen chóment.
Únde so uuér in in díu gebóren uuérde. únz íouis
stella úf kát. táz témo prospera fólgeen. úbe áber
stella martis in in díu chóme. dáz imo aduersa
begágenen súlin. So sámó uuéllen sie. úbe síh
gemini ínin díu óugen begínnên. dáz er scóne
uuérde. únde úbe taurus. táz er gúot áchermán
uuérde. So uuío óuh fatum héize. Dáz | íouis
kesprichet. únde tres parçe gebríefent. Álso ser-
uius chít. fatum est quod íouis fatur.]

98.

Únde óuget úns óuh septenarium perfectum. díu

rias quaternario consociata heptadem facit. Qui numerus
ationis superae perfectio est, sicut etiam homalon illa
locet plenitudo.

An aliud fatalis temperamenti cursus, siderumque cir-
uli motusque testantur, intraque latebras uteri septimo

chég uuérdenta ménnisghéit tes sibendes mánodes. in dero mûoter vuúmbo (*sic*).

[Fóne dero conceptu beginnet taz chint lében án demo sibenden mánode. sô physici chédent.]

Tára náh skinet sin perfectio ouh tár ána. dáz 'ternarius kedrifaltotêr. túot nouenarium. únde quaternarius kezuiualtotêr. octonarium máchot. Sô máchont sie zuêne die uuidermaza. díu des áhtoden téiles mêr héizet. Únde álso filo gemág superoctauus in arithmetica. sô díu diapason symphonia gemág in musica. díu tonum máchot. [Táz íst álso er échert cháde. sô filo tonus kemág in musica.] Dér réhtes sánges émezigosto níumo íst.

[Tonus liutet ticchor án demo sánge. dánne semitonium álde dehéin ánder enchédunga.]

Dánnan neíst nieht. táz tar ána mísschêlle. álde únder zuísken ferstôze.

[íh méino únder tribus in quatuor. álde únder octo. únde nouem. Nieht ne skéidet sie.]]

99. Únde bedín geuállet íro íouuederêr demo ándermo. in gelímflíchero fúogi. Táz íst nú dés sia lústet. táz íro zuéio námon zála sô gehillet. Sô guíssiú rártá dero numerorum. féstenota íro den gehíleih mít uuárefo rédo.

[uuánda numerus ne tríuget nieht.]

Dánnan gehíez si íro sélbun. uuíbo fréuuista. in állá

mense absoluta mortalitas? Dehinc quod trias triplicata nouem numeros facit; quaternarius autem per diplasion geminatus octo reddit. Nouem uero ad octo epogdon numeri efficiunt iunctionem, tantumque pensat in numeris, quantum symphoniâ diapason in melicis; quae tonum facit, qui est consonae unitatis continua modulatio. Ex quo nihil est, quod discrepet aut resultet in medio, consentaneque congruit iugitate. Ergo praedictorum nominum numerus concinebat.

Sic igitur rata inter eos sociatio copulam nuptialem uera ratione constrinxit, ex quo commodissimum sibi conubium

alla uuis kúoten geháileih. mánigtáhtigiú áber fóne ánderen sórgon.

REMEDIIUM CORPORALITATI CONTRA CELESTES IGNES PARATUR.

Únzúuelig tó uuórteniu des keháleiches, stúont si sórgen íro scóni. únde íro lichambastigum uuiste. Si insáz íro fórteliu. sô si báldo máhta ze lidenne an íro nóh táppe tódigèn liden. únde smálen fóre mágeri. dñu sínuuelben himel fiur. únde die brúnste. déro zúndenton stérnon. Dára gágene máchota st éina únuuertasaligi des álten saturni.

[dáz chít ein únuuertesalig sálb témpérota si mit témo fróste saturni. dáz sia fóre | demo fiure skírmdi. Abderites hiez saturnus. fóne démo stéine. 10
dén greci héizent abaddir. dén ér ferslánt fúre sinen sún.]

Únde dára zú stéinen gemískelotèn. únde zóien [dáz chít poumen]. uuárf si ouh zú mánige sláhta chrútero. únde libhastero.

[Uuánda physicam úobendo. tráhtota si fóna állèn creaturis.]

Ter chólchisko gérmehod uuárd ouh fóne íro gezéchenet rézzondo mit adamantínero uuássun.

[Mit íro hérten grifele scréib si zóuuerlichíu carmina. ál sólchiu úobent. tie in scithia sízzent. tánnan medea uuás. tiu handéga gálsterára.]

ambium letabunda alio mentis fluctu multiuida concitauit. Nam nihil diffidens animo decori, formae ac substantiae coepit formidare corporeae. Quippe perferendos flammarum celestium globos, et ignes ardentium siderum mortalibus illuc artubus et macilenta gracilitate siccatis, non incassum tremebunda formidat. Sed aduersum illa quoddam abscritae senis alimma, (i. incorruptum) cui multa lapillis surculisque permixtis herbarum etiam membrorumque concessa est, praeparauit. Colchica etiam in centum uoces continuata ducia (i. incantatio) adamantini cacuminis impressione sig-

Tāz carmen fūrta si ūf sāment iro. ērsamo. ūnde
ziēro gāreuūu. ūnder daz hērtvōm. uuider demo himel
fiure. ūnde uuider dēro nābuuertigi dero gōto. [dēro ringa
si dūrlskiefen sōlta.] Dō smēiz si sih āna iro sālβ. kemā-
chotez ūzer touue. dāz ān des mānen niuui gelēsen uuirt.

[ih mēmo ūnz er to āna niuuez licht fōne
dero sūnnun enfāhet.]

PERIERGIA SUUM STUDIUM GRATIS EXHIBET.]

101. Ūnz si dāz āl ūmōrhta. sō gesāh iro dionest uuib
periergia. [dāz tīr chāt studiosa operatrix.] fūre sia sōrgen-
diu. uuānda si iro geāltera uuās. uuāz si tēta. si dānches
tāra chāme. ālde dāra gesēndet uuāre fōne dero mūoter.
Ūnde sō. si. gesāh. unārtendo dūrh. tīa nūot tēro tūron sia
dāz āllez rēisonta. Sō begōnda si ēina āndera iro diu in-
chūnnen. diu agrimnia hēz. [dāz chāt uigilia.] ūnde in iro
chēmenatun dero vuāhto flāg. zīu si iro frōquum ēteuuz
ne kēze slāfen. iro scōni ze behāltenne.

[vuānda uuāchun blēichi māchont.]

Sid si iz āllez fūre sia tūon māhti. ūbe si iz iro be-
fēlchen uuōlti. Ūnde chād sih erfāren hāben mānige stēte-
ūnde uuōla befūnden kāben. uuāz iro uuīdemdiuue*) [ib

*) Das e. am Ende ist aus a gemacht.

natur; quod aduersum ignes supcros et deorum confinia
praeparata, decoris incuriam uenustatis etiam lumine sub-
mouebat. Denique reuibratu suo corpori mensis apposito,
irrorati liquoris illiniebat unguentum.

Sed quum talia uirgo componit, pedissequa eius peri-
ergia, utrum matre uirginis missa an sua, utpote eius col-
lactea, trepidatione sollicita quid ageret conspicatur. Quam
quum disponentem praedicta rimatim ab ostio speculabunda
cognosceret, aliam eius ancillam, cui agrymnia uocabatur
est, ac quae intra cubiculum praebebat excubias, ac
est increpare, quod paululum conuiuere seruandi decori
gratia uirginem non siuisset, quum ipsa haec cuncta,
philologia iniungeret, ualeret implere. Nam iam multa
asserit circuisse, mancipiaque dotalia, quid solertiae, quid

méino septem liberales artes] quānnen éigin [fōne iro
brūtegōmen mercurio.] ióh chléalistes. ióh vutb|zierdo. 102
ióh ánaslóufo. Únde iro uuésen chánt. uuáz sélber der
brūtegomo tūe. uuáz man ióh tūe in in iouis hóue. Únde
úbe der tágerod sína fácchelun. únde sín scóna licht inzún-
det hábe. Úbe dero súnnun réita in uuágo uuáre. únde
des tágostérnen rós káro uuáre. Únde að getáner knúoge sá-
geta si. dáz sí ál erlúoget hábeta. mít fúreuizlichero spého.

NOUIS MATER INDUMENTIS FILIAM ORNAT.

Tò gieng in álles káhes iro mūtoter. Sí sár. sò sí sía
gesáh. gágen iro lóufende. únde sía chússende. ságeta sí
iro. uuáz sí uuárnungo gemáchoť, hábeta. Áber sí gáb iro
uuát. únde zierda. mít tien sí gegáretiu. síh ne ercháme
dero góto míteuuiste. Sí gáb iro uuát ze liche. [dáz íst tiu
inuuertiga ratio.] únde úberslóufe skinhaftez. ébenuuizez
milche. [dáz íst tiu scóni iro honestatis | únde iro sapien- 103
tie.] Dáz sie uuólton uuizen geuórhtez uuésen. úzer déro
uuóllo dero tíurron chriutero. mít téro síh káreuuent tie
frúoten bíscōfa in india. únde die ánasídelinga umbratii.

[Uuánda indis uuáhset tiu uuólła án dien
chriuteren. mít téro sie iro bíscōfa gáreuuent. álso
ouh scribus tia sídá uuáhsent an dien bóumen. úzer
dien die féllola uuérden.]

ornatus, quid denique indumentorum sumerent comperisse.
Non sibi quoque nescium, quid sponsus ipse perageret,
quid iouis in palatio gereretur; an leucothea succenderet
facem lumenque purpureum, et an solis remigia uigilarent
sonipesque phosphori comeretur. Id genus innumera, quae
curiosis perscrutationibus aspexerat, astruebat. Uerum se-
cretum cubiculi repente phronesis mater irrumpit. Quam-
quam uirgo conspiceret, ad eam accurrens, honorandum-
que pectus exosculans, praeparatorum boematon consciam
cit. Uerum illa exuias filiae ornatusque detulerat,
quis iuduta deorum sociari coetibus non paueret. Ita-
que uestem peplumque lactis instar fulgidum dedit, quod
uel ex illa herbarum feliciū lana, qua indusiari per-
hibent indicæ prudentiae uates accolaeque montis umbratii.

Unde uuás iz úzer bíssinemo gárne. sò iz tár in lánde sito íst.

[tár dér fláhs uuáhset. tér bissus héizet.]

Tára nâh légeta si úfen íro hou̯bet mágedlichen góld-ring. tér méist clánzta fône déro scôni. dero mittun gímmo.

[íh méino díu gágen míttemo énde stúont.]

An déro gímmo stúont tiefo gegráben. éin gehélmot tierna. gefúrehúllotiú. sámó so dáz píldé getán uuás tero troiániscun tou̯geni.

[Palladium stúont tár ána gegráben. dáz chít effigies palladis. táz troiani gebörgen hábeton. uuánda iz in fône hímele chómen uuás. sò sie iz uuizen uuólton. So uuto éin ánder palladium dár ze ánasíhte nu̯are. míchelez. hólzinez. Áber dáz uuárre paladium uuás filo lúzzelez trôlichó sébentez. | unde uuénescáftontez. Dês kelihnisse trôugen die troianischen chûninga. an íro coronis in iaspide gemma.]

04.

Áber íro sêlbun nám sí dén béndel ába. dén sí íro gáb síh ze brústpéndelonne.

[i. fasciam pectoralem. mít téro síh fróuuyn iú zierton. túu caritatem bezéichenet.]

Únde nío íro tóhter áne sía gegáreuuet ne uuúrte. bediú bánt sí íro. dáz íro iz sò filo báz zâme. Áne dáz skúohta sí sía. mít keshóhtenemo bíneze. nío íro líde íeht stírbiges ne beuuúlle.

[Der binez pezéichenet immortalitatem. uuánda

Et quantum usus eius telluris apportat ex candentis byssi netibus uidebatur. Dehinc apponit uertici diadema uirginale, quod maxime medialis gemmae lumine praeuinebat, ex qua galeata quaedam obiectaque uultum uirgo instar secreti troiani penitus incisa resplenduit. At cingulum, quo pectus annecteret, sibi prudens mater exsoluit, et ne philologia ipsius honestis phronesis careret ornatibus, eius pectori, quo uerius comeretur, apposuit. Calceos praeterea ex papiro textili subligauit, ne quid eius membra pollueret mor-

er fo grüone ist. fone dero nazi. an dero er stät.
ünde dānnan er nāmon hābet.]

Äber mit uuzemo rouhfaze. föllemo stāctiurdon.
uüard iro hānt pehéftet.

[Taz rouh pezeichenet tēn kument tero tü-
gedo. die an dien uuisen fo sūlen uuēsen.]

ANTE FORES VIRGINIS. INUITANTES EAM AD CELESTIA CAMENAE ASSUNT.

Sō uüard táz ter tág pegōnda dēcchen die stēnnen.
Irbārōnde dia únēra dero | mánēzon. 10

[Cibus hēizet grece brosis. dānnan sint am-
brōnes. kenāmot. Die hēizent ouh antropofagi.
dáz chit commessores hominum. in scithia gesez-
zene. Sie ēzent nāhtes. tēs sie sih tages scāmen
mügen. also man chit. táz ouh hāzessa hier in
lānde tūen. Äber uueletabi die in germania siz-
zent. tie uūit uūilze hēizēh. die ne scāment sih
nicht ze chēdenne. dáz sie iro parentes mit mēren
rēhte. ēzen sūlin. dānne die uuirme.]

Sō iz ūnder zuisken liechten ist. Sō der tágostērno
in scōnero fāreuuō skinet. Sō der grāuuō rifo uūirt an
dēmo écheroden tōuue. Unde diu scāf ūz an. dia uuōida
dringende. die stigā eruūégent. Sō aber die sōrgun grūo-
zent tiu hērzen. Unde der slāf hina flīhet ze loethēo fluuio.

[dār sine sēldā sint secundum fabulas. uuānda

ticinum. Acerta autem multo aromate grauidata eademque
candenti manus uirginis onerantur.

Et iam tunc roseo subtexere sidera peplo
Cooperat ambrosium promeus aurora pudorem;
Quum creperum lux alma micat gemmata decore,
Quum nitet aurato, fit et quum fulgit phosphorus astro;
Tunc candens tenero glaciatur rore pruina et
Matutina greges quatunt in pascua eaulas,
Languida mordaces quum pulsan pectora curae,
Et fugit expulsus lethea ad littora somnus.

er obliuionem máchoť. álso óuh tíu sélba áha túot
tien sêlon post mortem dár trínchentên.]

105. An díu uuárd éin sñoze stímma fóte íro túren. mít
dero gesámenóton musarum. mít méisterlichó gerárten lú-
tón. ze éron dien uuíhen brútlóuftén. Dár ne gemángta
suégelsánges. nóh sêitsánges. nóh téro fólleglichí dero ór-
genlútun. Áber gerárte ze mammentsamemo sánge. íoh
keduuýngenemo ze mézhastigemo úzláze getátén sie sáment
stílli dero mágedo sánge. únz sie óuh táz erfólloton.

[Ze érest sungen díu musica instrumenta.

dára náh sungen sélben díe muse.]

106. Únde dô úberuuánt | íro gesémíne. álla día órganli-
chun sñozi. béidiu. íoh in déro lútreísti dero stímmon. íoh
in déro lútsami dero uuísun. únde méterlichó sungen síu
dísiu uuórt.

MUSARUM INTERCALARIS.

Nú fár úf túerna in himeliske sêldá. gerístig píst tú
sólchemo gehéliche. Día suér iuppíter héizet tíh fúnden
úber díe hóhen stérnen.

Ecce ante fores quidam dulcis sonus multifidis suavi-
tatibus suscitatur, quem musarum conuenientium chorus
inpendens nuptialibus sacramentis modulationis doctae tin-
nitibus concinebat. Nam nec tibiatarum mela, nec ex fidibus
sonitus, nec hydraularum harmonica deerat plenitudo; sed
in blandum collata cantum, ac modificato fine compactum
uoci uirginum complementi spatium ratur fecere silentium.
Ac tunc ille omnis chorus canoris uocibus dulcique mo-
dulatione praeuertit omnes organicas suauitates, et cum sacrae
numerus cantilenae haec dicta fundantur:

Seandé celi témpa uirgo
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

LAUS PHILOLOGIAE DE ASTRONOMIA. URANIA. |

Tò säng sūs urania. dien änderen gesügenten. Nā 10
fär. unde sūh tia hīmeliskun mānigi. unde die hōhina dero
hīmelgibelo. unzūueligiu. unde baldiu. fōne dero gōteheite.
Dea uuērdendo. uuīrdest tū des ālles kuis. tes tu fōre uuāre
ūnguis. Tū uuāre ēr frāgende. uuāz tie zesāmine hāftenen
rīnga dero planetarum ūmbeyuārbti. nā uuirdet taz tū sēlba
scāffunga tūost fro fērtē. Tū gesīhest tir sēlba sō dū dāra
chūmest. uuio getān gesūhtē die rīnga bīnde. Uuēlih nūsta
sio ūmbēhābee.

[Uuānda ultima spera. dāz chit celestis spera.
ūmbēhāhet tie āndere.]

Unde uuio mānige dero ēngerōn. dēr uuiterō rīng ūm-
behābe. uuāz tero planetarum fērtē iāgoe. uuāz si ōuh lēzze.

[Dāz tūot tia chrāft tero sūnnun. Si gibet
in ēnuuēder spūot. āldē tuāla.]

Unde uues skimo den mānen getūe. uuāhsen. unde
sūnen.

[Sō er ferrost kāt fōne dero sūnnun. sō māg
si in ūnder skinen. bediu ist er dānne fōl. sō er
āber bī fro gāt. uuānda si in dān|ne ōbenān āna 10
skinet. pediu ist er dānne uuāner ūnsereu ōugon.]

Uuēlih fiur den hīmel irliche. [Uuēlez. āne dero sūn-
nun?] Unde uuio mānige stēnnen si uttīdere gettibe.

[Dāz tūot si die planetas. sō si siē rētrogra-
das māchet.]

Tunc urania caeteris paullulum reticentibus, cepit:

Sidereos cetus et culmina sacra polorum
Nil iam coniciens nomine fisa uide.
Olim disquirens nexos quid torqueat orbes;
Nunc presul causas raptibus ipsa dabis.
Quae circos textura liget, quae nexio claudat,
Ambiat et quantos orbita curua globos,
Sidereos cursus quid cogat quidue retardet,
Quis lunam flammet uel minuat radius,
Qui coelum stellet fomes et quanta reuoluat,

Târ sibest tu uote geian dero góto. fliht si. unde uné-
lih scáf íro rihtennes si.

Fâr hina úf tierna in himeliska selda. quírdig píst tv
dáz tu só gehiest. Tih héizet fúnden iuppiter úber die
sternen dín suér.

LAUS MUSICAE DE PERITIA. TUNC CALIOPE.

Die brúnnen magnesie hábent tih ketrénchet. tú hólđa
dierna dien dir gelichetén musis.

[Magnesia íst in thesalia. Dár íst libetros
fons. úmbe dén mánige poetę sizzent. sámó so.
die nóte sín poetę. die ín trínchén. Uuánda óuh
tú philologia musicam chánst. pediu skinet. táz
tú libetron getrúnchen hábest.]

Únde der brúanno des rósses pegasi [dáz úzer démo
blúote uuárd gorgone] hábet [sáment tien poetis] tih ke-
trénchet.

99. [Pegasus chít fama (*sic*) uuánda poetę | sînt
famosi. bediu chít man sie getrúnchen háben des
prúnnen. dén pegasus úzer dero érdo slúog. mít
sinemo fuoze.]

Tír stát óbenán gelóuber aon. gezierter mít poetis.

[Aulę héizent tie fistulę. coraulę héizent cor-
neę fistulę. dáz chít tubę corneę. Coraulus sél-
ber der cornicen.]

Quae sit cura deis uel modus, aspicias.

Scande celi templa uirgo

Digna tanto federe;

Tē socer subire celsa

Poscit astra iupiter.

Tunc calliope:

Semper complacitis amica musis,

Cui magnesia poculum fluēta,

Et fons gorgonei tulit caballi

Uertex aonidum uirens coraulis,

Apollinis perge dir gägene blüomen häbentemo: Tū
bechēnnest tero poetarum carmina mit stözen metris. Dū
chānst keānteron cithram pindari musici. Dīr irdēnchen-
tero chān der sēito. unde dāz ziterfin sängen in traciskun...

[dāz chit also orpheus säng fōne tracia.]

Ūnser ouga. hāhe in geuōnehēite. ūnser hēilig. säng
ze lobenne. Unde uuirt kesāligot fōne organiskēn. [dāz
chit sānglichen] ritzen.

[Also dānne ring an dēmo sānge uuirt. sō iz
fo uādere eruufndet ze dēro sēlbun stēte. dā iz
ānafieng. Hēue unde säng o sapientia – sō findest
tū dīa sēlbun lūtēn an dēmo. a. dīu ze trest uuās
an dēmo. o. Dēr sō getāno perbiēdus. dāz chit cir-
cuitus. hēizet colon. ūbe dāz uuōrt tār ūz kāt. sō
ih tār nū zēigota. Vbe dāz ne ist sō hēizet er
cōmma.]

Fāzo dīh tierna 4 tū hāsa in hīmela sōlih. kehileh 11
kezimet tīr. Iuppiter dīn suēr. hēizet tih fāren ūber dīe
stēmen.

LAUS DE GEOMETRIA. AC SIC POLIMNIA.

Ān stēte infāhest tū ze lōne. dīnero arbeite. den scō-
nen hīmel. unde dero gōto gesāze. unde dīa sippa iouis.

Cui frondet uiolas parante circha;
Tu uatum melā dulcibus camenis,
Et scis pindaream chelim referre;
Te dictante fides sacrumque plectrum
Mouit treicium sonare carmen.
O lux nostra sacros probare cantus.
Suesce, atque organicis beare circis.

Scande celi templa uirgo
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Pocit astra iupiter.

Ac sic polymnia:
Tandem laboris fructus aethram fulgidam
Diuumque sedes, ac iouis consortia,

[Iâz tu sin sôra uârdest.] Hina of keffortin, unde gôtheit infâhentiu. Dâ dir iu êr geunôn, unâre niunin carmina ze mächonne. Iôh kennigtiu mit misselichero unde ûnêben mâzere regnla.

[Unio mánigfalte dir si diu misselichi dero niunôn, unêr mág, táz kezellen?]

Unde uuáz triscôzi mächoe, mit strâchcentemo réize an dien sîton, unde gefûogtemo an dien ôrten.

[Dâz ist also si châde. Dâ chûre in geometria, nuio dri réiza grêhte, an dien ôrten sih chûsente triangulum mächont.]

Unde uuáz, ter ring ûmbebiege.

[Dâz chit, nuio al ûmbe, gebôgener réiz, ten ring mächoe.]

111. Quônin ze chtesenne, die uuârâ des sânges, unde die uisâ, unde die rûorâ dero sêiton. Unde âlle liste ze chîesenne, unde al dâz hîwelsâzen mächon mûgen, mit tro hôhen siâne. Scande celi etc.

LAUS DE ARTE POETICA. TUNC MELPOMENE.

Tû bist quôn in scenis ze singenne diu sâng, tero gescûohton tragicorûm mit coturnis.

Profecta carpis, inditoque numine,
Cruenta dudum quae iugare ritmica
Ac dispari mixta sueta regula;
Mox quid iacente, quid iugata linea
Trigonus recuruet, circulusque torqueat;
Malos probare, ac tonos et crasmata,
Artesque cunctas solita, quaeque colitum
Possunt parare mente ad alta culmina.

Scande celi templa iurgo
Digna tanto federa;
Te sacer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Tunc melpomene:

Sucta coturnatos scenis depromere cantus,

[Coturni uuären ze bëiden fñonen geskåffene scüha. Scena uuás ein finster gádem in míttemo theatro. Dár fone gesázen die auditores tero fabularum tragicarum. álde comicarum.]

Únde ána háben dáz kescühe dero comicorum. Únde singen diu sáng. tíu uuír fone dir trüogen. díne trütun. Sñozemo sánge únsih lúchcentemo.

[únde scúdentemo. dáz uuír síu trüogin, únde gehieltin.]

Nú singo íh úr máged mít témo dúmse des sánges. [uuánda dû gútín uuórtén bíst.] únsér tróst únde únsér zúnga. | Tínen brútestúol lústet míh ze zíerenne mít sánge. 11: die zíerda lá dû lichen dínen síten. Uuérð mñozíst tú sín díneho hímelískén chárle [mercurio]. Únde állero hímel-fróuuon zímigósta. Scande etc.

LAUS DE RHETORICA. AC SIC CLIO.

Nú do (*sic*) philologia. dû dir ío chúnñig uuäre. dína gespráchi ze geóugenne. mít lángemo díngchóse.

[Álso m. cesar. únde cato censorinus tñont in catilinario. dár man díngot úber lentulum. únde cethegum sócios catilínę.]

Únde den scúldigen genéren mít prázeligemo mñote.

Soccumque ferre comicum,
Et roboare tua tulimus quae carmina cura
Melo fauente ritmico;
Nunc tibi uirgo cano spes atque assertio nostri,
Tenore (i. protractione) uersa carminis.
Nam thalamum redimire iuuat, tu sarta probato
Tuis placere ritibus.
Digna maritali semper uidearis olimpo,
Decentiorque celitum.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Ac sic clio:

Tu quae rhetorico clangere sirmate,
Atque reum rabido (i. commoto) absolueres pectore,

[Also ouh tō cesar unſder ratone uuōlta genēren, die sēlben socios catilinę.]

Tū uuolſon dñe antsazigen redā fēstenōst mīt pāden.

[Antsazig sīnt tie redā, die mīt syllogismiſis kebūden uuērdent, uuānda syllogismi sīnt nōt-fēstiu gechōse, dāra uuīdere nīman nieht ketūon ne mág. Tie hēizent latine ratiocinationes, unde also ratio ist, quę discernit inter uerum falsum, sō ist ratiocinatio, rationis certę exhibitio. Uuēne geskīhet tū? āne sō ēin fōne ānderen geōuget uuīrdet, unde fōne dñe guīssot | uuīrdet. Tēs ist tār fōre: exemplum gegēben, dāz iz chīt proponendo. Eteuuanne feruēret tēr in fērtē ist. Unde assumendo. Der hīmel ist in fērtē. Unde concludendo. Dānnan feruēret er. An dīrro rēdo ist ēin geuīssot fōne zuēin, uuānda fōne dero propositione, unde dero assumptione, ūbe sie uuār sīnt, uuīrt tū conclusio geuūāret, fōne dīu iutsīzzent tie den syllogismum, die sīna chrāft uuīzen.]

Tero mīcheli des hūfen zuō lēgende, die gerāspoten chlēinunga,

[also iz tānne fēret, sō man dero mīnneron dīngo nieht fersuīgen ne uuīle, ūmbe dīu mēren, dōh is ān dñe mēren gnūoge uuāre.]

Unde eteuuaz lāsteron mīt cramatichis ēo.

[Sō man ōfto tūot barbarimum, ālde solocismum.]

Kelōuuii, uuāz zuuēlchōsondo dīa rīhti des kechōses īrre.

[Dāz tūot amphibolia in gramatica, ālde so-

Quae nunc sensa ligans horrida nexibus,
Soritas (i. minutissimas rerum collectiones) cumuli acces-
sibus aggerans,

Nunc quid grammatica stringere regula,
Quid fandi ambiguis conterat ordinem,

phisma unde dialectica. Déro béidero chit si sia chunniga.]

Kelouuiu ze triegenne mit rértigén rëdon.

[Dû des álles méistra únz hára uuáre.] dû fár nú. unde scóuuu die gestérnoten inférte des himeles. Unde lébe dár in déro héiligin zórfiti des himeles. dia dû | ze lône di- 114 nero árbéito chunnén sólt. in uuáremo liehte. Scandé etc.

LAUS PHILOLOGIAE DE PHYSICA. MOX ERATO.

Märe dierna ánagenne dero listo. dir nú indán uuírt iouis fálanza. mit réhte díenot úr disiú ánasíhtiga uuért. in gótes ratióne iú ér. úngesiunlichó uuésentiú. Dír éinun sint chúnt tísiu fóne naturis ketánen sáag. ih méino ziu die léidsámen blíccha geskéhen. [dáz chit uuánnan sie geskéhén.] Uuánnan der chláfondo dóner geskthe.

[Sò der uuírt in dien uuólchenen betá, uuírt. tánnan úzpéitendo chláfot er. dér chláfleih héizet tóner. Áber úzfárendo. unde diu uuólchen bré- chendo. mit mērun hírlíchi dānne iz ioman ges- gen múge. irréchet er daz fiur. Dáz fiur íst so filo máhtigera. sò iz chléineren geziugcs íst. uuánda diu lúft kebíret iz. SÍ íst is materia.]

Solers docticanis ludere sensibus;
Nunc stellata poli conspice limina,
Et candore sacro aetheris utere,
Quem uero pretium est noscere lumine.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Mox erato

Caput artibus inclita uirgo,
Cui panditur aula tonantis;
Merito tibi subditur orbis
Rationibus ante repertus;
Sacra fulgura cur rutescant:
Fragor intonet unde resultans;

Uuáz óuh táz régenuuázer máchoe. dien uuólchenen
uuilon trúobenten. uuilon názenten.

15. [Uuáz áne dáz siu sô gedíc]chent. únde sô
gerínnent in uuázeríne zásamen. dáz tie gesáme-
nôte. únde ze trópfôn uuórtene. bediu hára níder-
fállent. uuánda siu diu lúft tár óbenan intháben
ne mág.]

Uuáz úns náh tien uuínterlíchen úngeuuíteren. áber
den lénzen hára. tûe eruúinden. Zíu der iár ríng úmbe
tribe álle zíte. ilende ze íro énde. Uuáz tíu álliu rédo há-
bên. ánderèn lóugeníu. áne dír. dáz síngen uuír. Scande etc.

LAUS DE ARUSPICICA. AT TUNC TERPSICHORE.

- Frô bín íh úmbe día éra dínero gólhteite. Ten hímel
síhest tu. dér díñ lôn íst. Dáz hábet tír guúnnen díñ ge-
dáhtígi. únde díñ íligi. Tíz hábet tír gegében díñ sórgen.
únde díñ uuáchen mít líchte. Dáz tír tág. únde náht ána
uuás. Tû hábest kelírnet spúotígo. dénchennes múodíu.
16. búocho geládeníu. uutzege | uuórteníu. so uuáz tie uníspra
chonten (*sic*) lèrent. ín dien uuíttchellen.

Quid agat per aperta madorem,
Modo nubibus imbrificatis,
Quid euntibus agmine nimbis
Reuocet nitidissima uerna,
Rotet omnia circulus anni
Properantia claudere secla.
Quid habent rationis operta,
Animus tibi cognita soli.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Ac tunc terpsichore:

Letor honoris meritis astra uirgo conspicias,
Hoc tibi sollers peperit ingenium labosque,
Ista peritis tribuit cura uigil lucernis.
Perdita pernoxque, sacris namque onerata chartis
Quicquid agentes stoici praescia dant futuris

[Dáz sînt stoici de fro uuistûomi ze athienis
in porticibus uobton.]

Tû gefûreuangost mit palden uufzegtûomen. ûnzû-
ueligo. uuáz án sabaeorum altaro fiuren der róuh chûnde.

[Din uuistûom gîbet tir dia prescientiam fu-
tutorum. dia sie sûochent án démo tóume des
altaris.]

Ûnde uuáz ter rûghstang uuêlle. dár tura brînnent
in áscun. álde uuáz tie héilesoda uuêllen. die augures fór-
deront an fôgelrárton. dáz uuéist tû ál. Scande etc.

LAUS DE ARÛSPICIO ET DE AUGURIO ET CON- JECTURA. TUNC EUTERPE.

Zéigara des uuistûomes. píst tu dierna. dû ze hímele
stégon máhtôst. Ûnde uuísên gében die lêrá. dánnan sie
chûnnîn bechénnen sih sêlben.

[Uuánda dáz prouerbium chám fône hímele.
gnoti se auton. dáz chît scito te ipsum. Dáz íst
fóre állemo uuistûome.]

Semper anhelis docilis fomitibus tulisti.
Nam sabaeorum rapidis quid uapor edat aris,
Fumida quid turicremis aura parat fauillis,
Omina uel certa ferant uocibus auguratis,
Intrepidus nec dubitans fatibus anteuortis.

Scande celi templa uirgo,
Digna tanto federe;
Te socer subire celsa
Poscit astra iupiter.

Dehinc euterpe:

Virgo perite,
Preuia sortis,
Quae meruisti
Scandere caelum,
Sacraque castis
Dogmata ferre;
Noscere semet
Quis ualuere,

117. Ünde dānnān | prophete offeno chāren dīh chrāft iro
 sēlbero ūrlages. [fōne dēmo sie mūrgfāre. sīot.] ūnde dīa
 unfolliche dero gōto. [ān dēro sie ēuwig sīnt.] Ünde bist
 tū zēigara des uultstūoms. tū dero philosophorum sīnna.
 [fōne iro lēro] getāte skīnen. ālso stēnnen. Ünde dū geōn-
 dōst dīen ūnuurigen. ūnde dīen tōdigen gōt pechēnnen.
 Fōne dēmo rēhte fār dū nū hīna ze demo hīmelhērote.
 Dīh ēchert ānūn gezīmet kehīen ze mercurio. Scande etc.

PRECONIA MERCURII. DEINDE THALIA.

Sāliga. dū mīt sōlchemo lōbesānge dero gōto gehīen
 sōlt.

Quisque uidentes

Lumine clare

Numina fati

Et geniorum

Cernere uultus:

Quaeque platonis

Pythagoraeque

Esse dedisti

Sidera mentes;

Tuque caducis

Mortalibusque

Nube remota

Cernere iusti

Numina celi:

Iure senatum

Scande tonantis,

Quam decet unam

Mercuriali

Federe iungi.

Scande celi templa uirgo,

Digna tanto federe;

Te socer subire celsa

Poscit astra iupiter.

Deinde thalia:

Beata uirgo tantis

Quae siderum choreis

Thalamum capis iugalem,

It. unde sô uuêrden sôlt iouis snôra, dero uuêrlte dés
lchete uuésentero. Áber uuêles kôtes uuînia uuîrdest tú?
ér álles éiner fliegendo. sûre flet tia sùnnun.

[Lucifer lûot iz ouh. nâls áber fliegendo.
núbe úfen sínemo rósse. sô er fóre chád.]

Uuácherer in sínero gáhun férte. | Sô er díu óberen 118
stríchen hábet. sô erféret díu nideren.

[Uuánda ér íst in sínero ábsida ósto óberôro
dero sùmmun. ósto niderôro. sô platonici cháden.]

Tér éino hímel geuualtig uuórten íst fóne ioue uuê-
en sína geuuáhtlichun gérta fóre dero rítentún sùnnun.
r gérno hêizet áber geláden uuêrden. dén áren des sní-
enten osiris. dér in egypto den chórnsámen fânt.

[Uuánda sín gérta tódet únde chíchchet. strit
zêrendo. únde sùona máchondo. bedíu gíbet er ouh
sáte. nâh temo sníte. Dáz osiride sine árbéile
dient. táz kelázet ímo mercurius. Sín uuíllo ré-
chet ten rát.]

Dén iouis sêlbo mínnot. Tèn sín stíefmúoter uilo

Ac sic fauente mûhdo
Nurus adderis tonanti;
At cuius esse diui
Tibi contigit maritam?
Eius meante penna
Qui solus astra mundi
Praeteruolans perexit
Rapidis uigil procellis;
Qui quum superna tranat,
Freta et tartarum recurrit;
Qui solus ante currum
Et candidos iugales
Almi potens parentis
Memorem ciere (i. mouere) uirgam;
Qui fata (i. messioem) succidentis
Separat libens osiris,
Sationibus grauari
Genitalibus repertis
Quem scit pater deorum;

uülligo söugta. doh si ánderíu íro stíefchínt házetí. Dés
kespráchi síh fermúgentero. állêr árgêr strít sêlchenet. [táz
chít stíllêt.] Témo sprêchentemo. állero strítolih síh in
zuéi téilet.

119. [ih méino in tód. | únde in líb. tód tero fíent-
skéfte. líb tero sùono. álso iz fóre chít.]

Êr íst tero góto chúnngosto. nóh tánne bíst tú
chúnngora.

[uúanda ratio gemág mêr dânnê sermo.]

Nú uuêrdent sálig tie liste. díe ír béide só gehéiligont.
táz síe ze hímele léitên. únde ménniskon den hímel indûen.
Únde síe gúot uüllige ménnískên getúen fáren. únz hína
úf ze demo óberen líchte. Fóne úú zuéin. erfúllet sínnígi
díe ménnískên. [Ír gébent tien ménnískên múnderen sín.
únde zímígen.]

Fóne íu geuúnnent kespráche ménnískên êuuíga guól-
líchi. Pedíu gehéilegont únsíh. únde álle liste.

Cui lacteam papillam
Gaudens dedit nouerca;
Cuius uigente uirga
Dirum stupet uenenum,
Cui uirus omne fanti
Orbem facit gemellum.
Est doctus ille diuum,
Sed doctior puella.
Nunc nunc beantur artes,
Quas sic sacratis ambo,
Ut dent meare coelo,
Reserent caducis astra,
Ac lucidam usque ad aethram
Pia subuolare uota.
Per uos uigil decensque
Nus mentis ima complet;
Per uos probata lingua
Fert gloria per acuum;
Uos disciplinas omnes
Ac nos sacrate musas.

QUATUOR VIRTUTES EAM VISITANT. FRONESIS.
DIKIA. SOFROSINI. ANDREIA. VEL YSKIS.

Ünz tie muse uillon sänderigo. uillon sament sús sungen. Ünde sūoze stümmá sús hértotón. Uuár chámen fróuvùn dára in iro selda. unde ouh innór in iro bétte-chámara. lüst|same fōne chiuskero zieri. Scōne in ána-12 sihte. ni fōne dehéinero irdáhtero máchungo. Fōne selb-sconi skimbare.

Déro hiez éiniu frútheit. Cnōto unde insténdigo sih úmbeséhtiu. Ünde dingolih skéidende mīt quāremo underskéite.

Íro suéster hiez iústitia. Mánnofichemo rēhtōnde. nio-mannen ánderes hēfenōnde. dānne sō er upórd ist.

Diu dritta hábela nāmen fōne déro mezhafiti iro sitō. Ünmiotegerniu unde fermidennes māriu.

Ünde diu nōh tānne uuás. tíu hiez stārh. unde máhtig. in uuideruuartigen dīngen ungeuueibtiu, unde gagen arbeiten iōh lido stārchiu. Die ilton sia hālsen. unde chüssen. Ünde sō sie sia dār in chēmenātun gesāhen fórhtela. unde sámo so liechtsihtiga. iōh rātelōsa. | Íro brūste unde iro 121

Dum haec igitur musae nunc solitanae, nunc concincentes interserunt, uicissimque mela dulcia geminantur, ecce quaedam matronae sobrio decore laudabiles, nec conquisitis figmentis circa faciem uultuosae uerum simplici quadam comitate praenitentes, in penates uirginis thalamumque conueniunt. Quarum una intenta circumspectione caustissima, et omnium rerum uigili distinctione discriminans, dicebatur prudentia uocitari. Huius germana sua cunctis attribuens, nullumque eo quo non merebatur afficiens iustitiae ferebatur sortita uocabulum. Uerum tertia continentis muneribus atque abstinentia praedicanda, ex morum imperantia nomen acceperat. Quae supererat, fortissima, et tolerandis omnibus aduersis semper infracta, subeundis iam laboribus, robore quoque corporis praeparata, uirum uocabulum possidebat. In amplexum eius osculumque deferuntur, atque eam quum intra cubiculum conspicerent, per omnia trepidantem et uelut lucifugam haesitationibus

anasiune händelonde. gnöton sie sia füre chömen ze allero ougon. unde ze allero gesibte.

PHILOSOPHIA ACCESSIT NUNTIA.

Sò chäm dö einiu geträgenlichiu. unde antfahsin. [näh temo philosophorum site.] unde des küollichiu. daz fone iro. göt sie alle läzet ze himel chömen. Sò si dia gesäh. sò uuäs iro sār dāra ze iro nōt. unde ernst. Also si solta. si uuäs tiu iro baldō fōne guishēte geuuzegot hābeta dia himelfart. Unde nū bōtescaft tribet fōne mercurio. sia ze uuissenne. ze brütloufte.

TRES GRATIAE QUAE ET CARITAE.

Chāmen ouh ze iro dri diernum ebenzere. unde eben fröniskē in ānalütte. Mit kerigen zesāmine gebundenēn 122 hānden. unde gezierte mit rōseblūomōn. | Tēro einiu chūsta sia ān demo underbrāuwe. Anderiu chūsta sia ān den munt. tiu dritta ān die brūste. Tāz tēta diu ērista. daz si iro frōlichiv ougen gegābe. Anderiu. daz si iro gesprāchi gegābe. Diu dritta. daz si iro uuānesami in mūt kabe. Sie hēzen carites.

torpentem, pectus eius faciemque tractantes in conspectum omnium et publicam venire faciem compulere.

Post has ingressa quaedam gratis crinitaque foemina, et ex eo quod per ipsam iupiter adscensum cunctis in supera tribuerit admodum gloriosa. Quam quum uirgo conspiceret, ad eam omni studio affectuque concurrir; quippe quadam fiducia compertorum, ipsa eidem scandendum celum fuerat augurata, et nunc ad eam in nuptias corrigendam ab ipso transmissa madugena. Praeterea tres puellae uultu decoreque parili ac uenustate lucentiae, sertis relegatae inuicem manus rosarumque speculis redimitae ad uirginem conuenere. Quarum una deosculata philologiae frontem, illic ubi pubem ciliorum discriminat glabella medietas, alia os eius, tertia pectus apprehendit. Uide licet prima, ut „laetos oculis afflaret honores” secunda gratiam eius linguae inspirabat; animo tertia comitatem. Quippe

[näh tien lûtreisten suégelou. mit tien állia
guóniu säng úbersúngen uuérdent.]

Unde so uuáz sie gefiengen. dáz ketäten sie érsam.
iô die sia dô getäten fôlla liehtes. tára näh mískton sie
ih zù dien musis. únde täten in gerárte méttoda. dáz chít
ie täten in síngentén mit íro liden gebélle ánterungá. únde
rúttliche trétenôda.

LECTICA QUA UEHENDA ERAT IN CAELUM.

In in dés uuárd tóz in állen stéten. fône lûto skéllen-
én timpanis únde cimbális. Sô dáz iôh tero musarum
säng túncchelôra vuúrde. fône déro lûtreísti déro timpano-
um. } Sáment temo skálle chám éin trágebétte gestérno. 12
iez. témo die sélben dôza fóre skúllen. áfter bezéichen-
lichemo síte. In démo trágebétte sito uuás tie gehien-
en gútenná. hina úf chómen in déro hímeliskon chámerlingo
gnôzskeste.

ATHANASIA PER UOMITUM A MORTALIFATE EAM PURGAT.

Dár fóre fûor éin fróuua. chéiserlichero getáte. in hêi-
figemo. únde in hímeliskemo liehte skímentiu. únde in é-
uúirdigero biscofheite. Álle die dár uuären. únde sie er-
sáhen. die éretón íro márun mágenchráft. sámó sô háltá-

Ille carites dicebantur, et quicquid apprehenderant ue-
rustabant. Quae quidem uirginem postquam lumine re-
pleuere, musis admixtae etiam gesticulationes consonas
atque hymeneia dedere tripudia. Sed ecce magno tympani
crepitu crotalorumque tinnitu uniuersa dissultant, eoque
ut musarum cantus aliquanto bombis tympani obtusior
redderetur; et cum sonitu introfertur lectica interstincta
sideribus, cui ritu mystico crepitus precinebant, qua mos-
trata nubentes deas in caelestis thalami peruenire consor-
tia. Ante hanc quaedam augustioris uultus femina, ac
sacro lumine aethereoque resplendens uenerabili antistitio
praeminebat. Quam quum omnes, qui adfuere, conspice-
rent, reueriti inclitam maiestatem, ut deorum omnium

run dero góto állero. ióh tero uuérhte. Téro uuás námo immortalitas.

[Si máchot deos immortales et eternos. únde mundum perpetuum.]

Únde hòre hára mágeti chád si. Tero góto fáter hábet kebóten. dáz tú úfen dísemo chúnínglichen trágebétte 24. fárèst ze hímele. | Dáz nehéinemo dero írdiskôn mûoza neist ze hándelonne. Nòh tír sélbun êr mìnemo tránche. Únde mít témo uuórte. ergréifota sí íro brúste. únde dén sprúngezòd íro hérzen. Íóh sí sár guuár uuérdende. ín fóne ne uuéiz uuélero fúlli erspárten. únde inbláhenen. [dáz chít fóne inbláheni. únde fóne irspérredo uuórtenen.] sò se chád si. tú ne irspièst tisen glónken. dés tu fólle brúste hábest. únde dù ne uuérfèst tén ùz. nòh tú dára ne chúmest. tár dù úndòdig sist. Tò erspèh sí sár hírlícho síh péitendo ál dáz. tés sí ín íro guuár uuárd. Dára nàh uuárd. táz sí mít árbeiten irspèh. ze állero sláhto bùochen.

[Uuánda fóne éinemo fonte rationis. chóment álle bùobliste.]

Tár máhtist tu séhen. uuío mánigiu bùoh súnderigiu. únde zesámíne gebúndeniu. únde uuío mánigero spráchon 125. scrífte úzer íro múnde fùoren. Súmelíchiv vuáren ge|uuórat úzer demo egypziskén bínèze. dér mít cèdrinemo flíede

mundique custodem; huic athanasiae nomen fuit. Et heus, inquit, uirgo, precepit deorum pater, hac regali lectica in celi palatia subueharis: quam quidem nulli fas attrectare terrigenae. Sed nec tibi quidem ante nostrum poculum licet. Et cum dicto leniter dextra cordis eius pulsum pectusque pertractat, ac nescio qua intima plenitudine distentum magno cum turgore respiciens, nisi haec, inquit, quibus plenum pectus geris, coactissima egestionem uomueris forasque diffuderis, immortalitatis sedem nullatenus obtinebis. At illa omni nisu magnaue ui quicquid intra pectus senserat, euomebat.

Tunc uero illa nausea ac uomitio laborata in omnium copias conuertitur litterarum. Cernere erat, quod libri, quantaque uolumina, quot linguarum opera ex ore uirginis defluebant. Alia ex papiro, quae cedro perlita

besmízen uuás. [táz er ne fùleti.] Sùmelichiu bàoh pe-
uuúndeniu in lininen búzcçhe. Iòh scáphinis pèrgaminis
mánigiv. Únmanigiu uuàren gescríben án déro ríndun dés
póumes phillire. [álsó iz iv sito uuás.] Uuàren sùmelichiu
mít tinctun gescríbeniu. Téro búðcho scrífte óugton dero
lùhhafton bílde.

[uuánda phisiologia ságet de naturis animan-
ium.]

Die réiza dero búðcho athanasia geséhendiu. hiez sí
sie gescríben in diuren stéinen. únde gehálten in dién érd-
lúcheren dero egypziskon chilechon.

[Uuánda dô iá líste zegángen uuàren. dô
vuúrton sie erniuot fône egyptiis.]

Únde die stéina stellas nénimende. hiez sí dero góto
chúnnezála dar ána stân.

[uuánda die sámó zórfst sint. sò stérnen.]

DE UARIETATE COLLECTORUM. |

Únz sí sólehero dingo filo spêh. sò rásptòn dáz úzer¹²
íro múnde fùor. sùmeliche diernun. die líste únde lirnunga
hiezen. íro íogelichiu iz zúcbhende ze íro núzzede. únde

fuerat, uidebantur. Alii carbasinis uoluminibus complicati
libri; ex ouillis multi quoque tergoribus; rari uero in phil-
lirae cortice subnotati.

Erantque quidem sacra nigredine colorati, quorum
literae animantium credebantur effigies. Quasque librorum
notas athanasia conspiciens, quibusdam eminentibus saxis
iussit asscribi atque intra specum per aegiptiorum adita
collocari, eademque saxa stellas appellans, deorum stem-
mata praecipit continere.

Sed dum talia uirgo undanter euomeret, puellae quam
plures, quarum artes aliae, aliae dictae sunt discipli-
nae, subinde, quae uirgo ex ore effuderat, colligebant, in
suum unaquaeque illarum necessarium usum facultatemque
corripuens.

ze iro geziŋge. Ióh sélben die camene. állero méist [tiu natúrlicha in hímele] urania. únde [diu erdáhta in érda] caliope. gesámenotôn mánigiu búoh in iro scôza.

[Állér dér list ist fône dien zuéin gescriben.]

An dien búochen súmelichen uuären gebildot pagine. ál áfter tonis keskidote. únde gelángte nah téro geskéfte brítero.

[Unánda in musica octo modi gemálet uuér-
dent álso léitera. bediu sint tiu féld keskáffeniu.
álso pagine. únde bríteliu. diu únder zuisken dien
úndersláhten sint. tero tonorum. únde dero semi-
tonorum. Dié sélben modi uuérden sámént kebíl-
dot. sámó so áhto léiterun óbe éin ánderén geléi-
net uuérden. únde fogelichiu dia ándera fúre skieze
éines sprózen.]

An súmelichén uuären ringa gebildot. únde réiza.
únde hálbíu téil des hímeles. [álso uuír in astronomia só-
hén.] Mit triscozén. únde fierscôzén bilden. [só uuír in
geometria sehén.] Ióh mánigscôziu bilde uuären dar ána
gebildot. Áfter déro mísselichi dero múot pildungon. [die
27. in geometria sint.] únde déro | natúrlichón geskéfto.

[die in astronomia sint. Táz in geometria
gebildót uuírt. táz sint liste. dáz uuír sehén in
astronomia. dáz sint uuíste. Doctrinaliter uuérden
corpora geóuget in geometria. naturaliter uuér-
den sie geóuget in astronomia. Geometria chít
táz spera st. quędam aequalis a centro in omnem
partem circumductio. Dár ist si geóuget in theo-
remate. Áber in astronomia uuírdet si geóuget
in elemento. só man dia súnnun chíuset. álde
den mánen.]

Ipsae etiam musae praesertim urania calliopeque innu-
mera gremio congressere uolumina. In aliis quippe distin-
ctae ad tonum ac deductae paginae, in aliis circuli lineae-
que, hemisphaeriaque cum trigonis et quadratis, multiangu-
laeque formae pro theorematum uel elementorum diuersitate

Dára nâh pegreif táz komále állero tiero kide, ze éinemo bilde.

[Dáz pilde héizet cosmographia. dáz chît descriptio mundi. dâr állero regionum. únde állero animalium gesképfeda an éinemo bláte sáuent pegriffen uuérdent.]

Uuären ouh tár bùoh, tiu dero ntumon sùozi lérton. [ih méino diu sùozi an diatesseron ist únde an diapente.] únde zéichen dero numerorum. [also V zéichen ist quinarîi numeri. únde X denarii numeri.] únde uuás ouh tár dáz ze singenne gelân ist. [also lied. únde léicha.]

Sô si dô erspêh tia bùohchámerigun sölleglich. úzprâht hábentiu. dára nâh si sih io rártâ. [dáz chît táz si io lirneta.] | Pléih uuórteniu. ióh erliteniu. pát si athana-12
siam hélfo. diu sólcha íro bínun bechénnen chónâ. Dô
chád si íro zùo. Nû ním. daz ih tír gébe ze trínchennê.
dáz tú mít tiu gelábotiu. únde gebúrlichotiu ze hímele
lárêst.

INMORTALITAS QUASI PER OUUM SORBETUR.

Únde dés mézes nám si íro mûoter. diu dára mít íro chómen uuás. únde diu bùoh álliu hábeta gehéilegot. únde gehándelôt. únde gezólet. tiu úzer dero mágede mûnde fûoren. déro nám si éina sinuuelbi. in chlúuis uuis ketâna. ióh líbhafta. únde gáb íro. dáz tar inne uuás ze trínchenne.

formatae. Dehinc pictura animalium membra multigenum in unam speciem complicabat. Erant etiam libri, qui sonorum melâ, signaque numerorum et cantandi quaedam opera praeferebant. Postquam igitur illam bibliothecalem copiam nixa imitatus uirgo diffudit, exhausto pallore confecta, athanasiae opem, quae tanti laboris conscia fuerat, postulauit. Tum illa; ut refector caelum sublimisque conscendas, hoc tibi accipe sorbendum. Ac tunc matri apothecosi, quae cum illa forte conuenerat, etiam pridem liberos, qui ex philologiae ore defluerant, manu contingens ac dinumerans consecrabat, auferens quandam globosam, animatamque rotunditatem sumit, ac uir-

Aber diu innera uuist tés sëlben éiis. tiu uuás in rôtero fáreuuo ûzenân darána gesmízeniu.

[Dáz chît ûzenan uuás iz rôti. nâh tero innerun fáreuuo. diu dáz ôberosta fiur bezéichenet tírro uuérhte.]

Ûnde nâh téro rôti skéin iz in dúrhliehtentero itali. iôh in uuizero názi. [álsó diu lúft ketân íst.] ûnde dára nâh in dero innerostun mitti dícehera.

129. [álsó | diu érda getân íst. Sô sí dia írdiskun quízentheit írspêh. sô uuárd íro diu gótelicha gegeben. Diu in éinero sámohasti. ûnde éines pliches álliu-ding pegrifet. álsó in boetio de consolatione gescriben íst. Tia sámohasti ouget ér mit temo élie, dáz er ze úzerôst chît, temo bímele gelichez. ûnde in mittemen dero érdo. ûnde únderzuíken dero lúfte. álsó diu machina getân íst tírro uuérhte. ánasihigun. Dáz er iz chît animatuni. dáz túot er úmbe animam mundi. dia súmeliche uuândon uuésen solem. súmelicha éina ándera túogena chráft. tiu den himel túot uuérben.]

Sô sí dia rotunditatem in hánt kenám. ûnde sí dúrstegiu fóné árbeiten. ûnde fore ángisten. bráh ûnde chórota. ûnde sí nío sô gúotes ne inbéiz. sô fólle tráng sí iz. Sár sámó hártó chéccheton íro dic líde. Ûnde gieng íro ába diu mágeri. rúmda diu írdisgheit. Ûnde chám sia ána diu éuunighéit. áne tódes uuáltesôd.

gini porrigit hauriendam. Uerum ipsa species oui interioris coccino circumlita exterius rutilabat, ac dehinc perlucida inanitate albidoque humore. interiore tamen medio solidior apparebat. Quam quum philologia susceperet, quoniam post tanti laboris afflictationes aestusque mentis plurimum sitiebat, reseratis eius rotunditatis arcanis, postquam rem dulcissimam comperit, totam incunctanter exhausit.

*Continuoque nouo solidantur membra uigore;
Et gracilentia perit macies, uis terrea cedit;
Acternumque uenit sine mortis legibus aeuum.*

QUALIS FACTA SIT RECOGNOSCERE IUBETUR.

Sô sia athanasia gesáh ketrúnchen háben dia úndò-digi. | Sia dô sámoso mít hóubet zierdo dés ze getrôstenne. 13
dáz sî ze hîmele sóltî. únde si úndodig uuórten uuâre.
téta sî sia ána coronam. geuuórhta úzer éinemo féldchrûte
vuizemo. [ih méino úzer lilien.] Kebietende. dáz sî ál hîna
vuúrfe. dés sî síh keuuárnot hábeta gágen demo hîmelfiure.
Uuánda sî chad. táz sô getâna uuésen dero mûrgfârun.
únde dero stîrbigun vuiste. Dáz íro diu mûoter sâr ál ába
zôh. sô sî sia gesáh úberrúcchet háben ménniskôn únmûoza
[ih méino dés síh ménnicken ýnmûozig tûont].

GRATULATUR SE EUASISSE INFERNALIS.

Dô dânychota sî ze êrest athanasie. mít íro rouche.
dáz sî úzer íro fáze nám. Únde íro mûoter dânychota sî
mít ópfare. Dáz sî den hêllouuárt mít sínero chénun nio-
ner ne gesáhe. sô etrusci philosophi ságent.

[tîe ín héizent uedium. álso malum diuum.
uuánda ér brúti tûot tien sêlon. tér héizet óuh
orcus. táz chît iurator. Uués íst er iurator? Âne
dáz er ímo | gelázene animas. ne láze inpunitas.] 13

Nóh sî die hêlleuúinnâ ne fôrhta. nâh tero chaldeo-
rum úrdâhten. Nóh sia ne brândi ín fiure. nóh ne sóufti

Uerum diua quum immortalitatis eam poculum cerne-
ret ebibisse, quo e terris illam celum pèrgere immortalem-
que factam uelut aenigmate redimiculi perdoceret, ex herba
quadam rustri, cui *ἀσίσωον* uocabulum est, uirginem co-
ronauit, praeicipiens omnia, quae adhuc mortalis aduer-
sus uim superam in praesidium coaptarat, ut expelleret.
Quippe caducae mortalisque substantiae istaec esse minima
memorabat. Quae quidem omnia eidem mater abstraxit,
postquam eam mundana transcendisse studia recognouit.
Tunc philologia ex aromate praeparato acerraque propria
athanasiae primitus supplicauit, matricque eius gratiam multa
litatione persoluit, quod nec uedium cum uxore conspexerit,
sicut suadebat eltruria, nec eumenidas ad chaldaea mira-
cula formidauit, nec igne usserit eam, nec lympa sublu-

in uuázere. Náh sia ne filti dáz sêlo gñhuisse. dáz álle hína fárente sêlá fillet. náh téro ságo syri philosophi. Únde si fro nieht ne gáb mít ánafänge des tódes. tia in charontis keuuálte stándon immortalitatem. náh téro ságun des ákten phasi.

[Ér chád álle sêlá. charon dero, hêllo túro-
uuárt táte des tódes kechòron. fóre dero immor-
talitate.]

AMOR ET LABOR. CURA ET UIGILIA. UEHUNT EAM IN CAELUM.

Inin diu hiez man sia úfstigen ze fro trágebêtte. Únde uuánda dáz filo bóho stúont. pediu dúohta iro iz únsémfte. ih ne uuíle chéden. dáz si ne máhli. Táz spúotigo áber ze gefrúmmenne. hiez si fro trút émen chómen. Án dén sih stiurendo. áberfúor si dia únsémfti. [dáz chít tia stéccheñ]
132. des hóho stánden stúoles. | Áber dér sêlbo. dér sò si in námda labor hiez. tér ne gehálf iro nieht éin dára ze demo bête. núbe sáment iro fúor er ze hñmele. Éinemo scánemo chinde. án ében imo geuuétenemo. Táz amor hiez. únde dóh tero zúrlustigun ueneris sún nieht ne uuás. Die zuêne fúorton fóre dia lecticam. Dáz áftera téil trúogen zuéi iro hien. diu iro uuérd uuáren. sórga. únde uuácha.

erit: nec animae simulacrum sibi cuiusdam dogmate uerberarit, nec phasi sonis ritu carontis manibus inuolutam immortalitatem mortis auspicio consecrarit. Interea conscendere iussa lecticam, quae in suggestu maximo quoniam uibebatur difficile admodum sibi ne dicam impossibile, deputabat. In quam rem consequenter implendam alumnus suum dilectum prae ceteris conuocauit, quo innixa omnem difficultatem superae consessionis euicit. Uerum idem, qui labor ab eadem uocabatur, non solum in lecticae culmen eam sustulit, uerum caelum cum domina impiger permeauit. Quippe consociato sibi quodam puero renidenti, qui nec uoluptuariæ ueneris filius erat, et tamen amor a sapientibus ferebatur, a fronte lecticam subuehere moliantur. Nam posticam epimelia et agrypnia dilecta uirgini sustulere

Sò gebòt tiu frónna immortálas. nuánda sí unólta. dáz mán únde vuib sáment íro ze hímele fíorin.

COMITATUS EIUS UENERABILIS.

Sò ze hímele síh héurenta. léitta sía dáz keriete (*sic*) dero fóre singenton musarum. Únde álliu díu éruuirdiga mánigi dero fóre genámdon geférton. [íh méino philosophia. apothēosis. athanasia. phronesis. únde quatuor uirtutes. únde gratiē. únde dero állero alumnē. Arithmetica] fólgeta íro mít ánderen íro uuidembion. állero díngo fúreuniz kérniu. únde gnòto fòrscondív.

IUNONI IN SUO REGNO OCCURRENTI VIRGO 13. SUPPLICAT.

Sò náhton síe sár mít íro ze óbenahügero lúfte. Tár nuárd ze uuízenne. dáz tero góto híreisara zúo fúore. Téro fúre réisára uuáren. geméinmúoti. tríuua únde cháu-ki. Áber ueneris sún dér zúorlústò (*sic*) spénstig íst. sò uuto er óuh íro fúre réisáre uuáre. dóh ne getórsta er philologiē ze óugon chómen. [Uuánda sapientia házet turpitudinem.] Sò sí dó iunonem gesáh. únde sí íro geróuhta. sò sí óuh fóre ánderén frónuon teta. dó fergota sí sía sús. Iuno dá stóna [chád sí] dóh tíh ánderes némmden díe ze hímele sint.

mancipia. Sic enim athanasia praeceperat, ut uterque sexus cum philologia caelum posset ascendere. Praecedit illico conscendentem musarum concinentium pompa, et praedictarum comitum uenerabilis multitudo. Periergia uero aliis comitata pedisequis dotalibusque mancipiis curiose uniuersa perscrutans atque interrogans, sequebatur. Uerum, ad culmina arcis aerae comitatus ille cum uirgine propinquabat. Et ecce aduenire subito deorum pronuba nuntiatur, ante quam concordia, fides, pudicitiaque praecurrunt; nam cupido corporeae uoluptatis illex, licet eam semper anteuolat, philologiae occursibus non ausus est interesse.

At ubi in conspectum nubentis diua peruenit, atque, ut mos uirginis erat, litauit aromatibus, deam talibus deprecabatur:

Iuno pulchra, licet aliud nomen tibi consortium caeleste

- Únde sò uuít uuír dñh iunonem sámo so óuh iouem fóm iuuando héizên. Álde úbe dù héizen sólt lucina. uuánc
35. dù lucem gibest nascentibus. | Uuánda dáz ih tñh éiscé flózkébun. án dero bitate. álde náh tero geburte súberaru dero úzkegángênon léhtero. dés íst mír úndurft. uuánda í máged pín. únde mínes lichamen únbesmizen bín. Uuég léittuu. héimbringun. sálbsmízun. cúrtillégun. súln dñh t díge dierna gehiende zu ín ládun. dáz tu íro férté uuálès únde sie ze liebèn sélton. bringést. únde sò sie diu túrest sálbont. tú héilesod kébést. únde sò sie síh ze bétte ingú tent. tero máged cúrtelún. dù ánauuert íro flégest. Sáma gebun álde hífüogun bétoên dñh. tie du an déro nôte d kébérennes. álde des náhtuuíges skirmist. Liutfróuuun sú dñh tie liute héizen. Stárcha ánaháreên dñh tie féhtente Áber hier héizo íh tñh kérnor aeram fóne aère. in dér
36. dù richesóst. | Únníst*) mír bitentero ze geéisconne. uu libhaftero dingo diu uuíta lúft fúore. únde dísin dúrhlic tenten félt. úzer gesámenotên athomis uuórteniu. [sò p l losophi cháden.] únde uuáz hier góto flógerze. Íh ne fa gen nieht úmbe día níderun lúft. tár die fógela ána fliegen

*) Es steht únníst,

tribuerit, et nos a iuuando iunonem, unde et iouem di mus, nominemus; siue te lucinam, quod lucem nascentib tribuas, ac lucetiam conuenit nuncupari; nam fluuoniar (i. fluorem feminis prestantem) februalemque ac februa mihi poscere nón necesse est, quum nihil contagionis co poreae sexu intemerata pertulerim. Iterducam et domidi cam, unxiám, cinctiam mortales puellae debent in nuptia conuocare, ut earum et itinera protegas, et in optatas de mos ducas, et quum postes úngant, faustum omen affiga et cingulum ponentes in thalamis non relinquas; soticenar uel saticenam te, quas uel in partus discrimine, uel in bello coeundi, precabuntur; peplonam plebes, curitim (i. for tem) debent memorare bellantes. Hic ego te aeriam potiu ab aeris regno nuncupatam uoco. Da nosse poscenti, qui haec aeria latitudo, atque atomis perlucantes concurrentibu campi animantium gerant, quidue hic dicatur numinun subuolare. Non enim de humilitate aeris illius quaero

tia ióh olimpus decem milium stadiorum hóher úberslåt. núbe
 dia hóhi dero óberun lúfte fórderson ih. Ióh nú dúnnchet
 mir múoza ze geséhenne. dáz ih lésendo geéiscota fóne
 dero demonum gúoti.

[Álso uuír angelos chédèn bonos et malos.
 sò cháden die áltén bonos demones et malos.]

DEORUM SEDES A CAELO USQUE AD SOLEM IUNO PRECANTI OSTENDIT.

Sì sia dò íro fléhon uuérende. fúorta si sia in óbe-
 nahtiga lúft. tár óugta si íro mísseliche geuuálta. dero lúft
 cóto. Tie uuír fivrine séhèn. únde uuállonde fóne demo
 himele. únz ze dero súnnun ringe. die héizent cóta. uuílon
 héizent sie himelsázen. únde siut sie behéftet mit tóugenèn
 dingen. | Sie sint lúteròren. únde ménniskon sórgá ne gráo. 13
 zent sie. bedíu héizent sie únsórgende. Tár sól guísso
 iouis stúol sin.

QUI SINT A SOLE USQUE AD LUNAM.

Niderhálb tero súnnun férte. únz ze demo mánen.
 sizzent tie náh tien sáligostèn sint. únde mínnera geuuáltes
 hábent. fóne dien uutzegungá. únde tróuma. únde zéichen

qui uolucris permeatur, quem olympi montis cacumen
 excedit; qui uix decem stadiorum altitudine sublimatur.
 Sed elata disquiro, et iam fas puto quicquid *περὶ ἐνδοα-
 μωνίας* lectitans intellexeram, conspiciari.

Hic iuno conscendentis precibus non repugnans, eam
 secum in arces ducit aeras, atque exhinc multarum diuer-
 sitates edocet potestatum. Illi, inquit, quos ignitae sub-
 stantiae flammantisque subspicimus. ab ipso aethere sphae-
 raeque superioris ambitu usque ad solarem circulum de-
 meantes, ipsi dicuntur dii, et caelites alias perhibentur;
 causarumque latentium arcana componunt. Sunt enim
 puriores, nec admodum eos mortalium curarum uota solli-
 citant, *ἀπαθείς*que perhibentur. Illic iouem regnare cer-
 tissimum est. At intra solis meatum usque ad lunarem
 globum, secundae beatitatis numina subparisque potentiae,
 per quae tamen, uaticinia somniaque ac prodigia compo-

uuërdent. Tie ingëinent tie dârma an uuîzegungo. éteuuáz fóre zéichenente. únde óugent íro stímma. únde spréchenť úzer állén fógelrárta ságentén. Frágente uuármont sie diccho. álde mít stérnenférte. [sô anchisê der stérno in ídam sil. uam zéigota.] álde mít plîgskúze. [sô uirgilius ságet ímo árbeite fóre zéichenen tactos de cêlo quercus.] álde mít prútélíchero séltsani. [álsó grece palladium sáhen suízzen. 137. únde skricchen fóre íro naufragio.] Uuánda áber | dien óberén die níderen dienónt. sô uuírt fóne énero geuuálte. únde fóne dírro gefólgenne. állén ménniskón sùnderig. únde geméine húotare gesézzet. Tén héizent sie óuh flíhtáre. uuánda er álles uuérches flíget. Tén geméinen bétónt tie kúte sáment. únde áne daz togelih ten sínen. Fóne díu héizet er genius. uuánda er genitis sár gegében uuírt ze flíhte. Tíser húotare. únde díser getríuuo brúoder. behúotet íro sêlá. únde íro sánna állero. Uuánda ér óuh tóugene gedáncha góte chúndet. pedíu mág er íóh angelus héizen. Tie álle námont greci demones. fóne díu. dáz sie ána-uualten sínt tes líutes. latini námont sie méteme.

[uuánda angeli sínt mítte. únder góte. únde ménniskon.]

Tie

nuntur. Haec aruspicio exta fissiculant (i. findunt) admonentia quaedam, uocesque transmittunt, auguratisque loquuntur ominibus. Plerumque enim quaerentes admonent, uel sideris cursu, uel fulminis iaculo, uel ostentaria nouitate. Sed quoniam unicuique superiorum deorum singuli quique deseruiunt, ex illorum arbitrio istorumque comitatu, et generalis omnium praesul, et specialis singulis mortalibus genius admouetur, quem etiam prestitem, quod presit gerundis omnibus, uocauerunt. Nam et populi genio, quum generalis poscitur, supplicant, et unusquisque gubernatori proprio dependit obsequium. Ideoque genius dicitur, quoniam quum quis hominum genitus fuerit, mox eidem copulatur. Hic tutelator fidissimusque germanus animos omnium mentesque custodit. Et quoniam cogitationum arcana superae annunciat potestati, etiam angelus poterit nuncupari. Hos omnes graeci δαίμονας dicunt, ἀπὸ τοῦ δαίμονος εἶναι. Latini medioximos uocitarunt.

Qui

Tie sint álle hinderun únde únúterorún nature. dánne
die náhor demo hímele sint. álso dú sélba síhest. | Tóh ne 138
sint sie sô geróbes lichamen. dáz sie gesíhtig sín ménniskôn.
Hier sint tie hértcóta. Hier ráuuent tie únsúndigen sélá.
náh íro libe. Tie íoh tia súnnun úberfarent. únde die fiuri-
nen féstiná. dero planetarum. úbe sie míchelero fréhte sint.

QUI SINT A LUNA USQUE AD MEDIUM AEREM.

So uuáz tára náh uuitúobeles íst. fóné demo mánen
únz ze dero érdo. dáz hábet ouh sínen únderskéit. Únde
in zuéi uuírt táz sélba getéilet. Áber daz óbera téil dero
Núste behébet tie álso dú gesíhest. tie greci héizent hálbe
góta. latini béidiu. íoh hálbe mán. íoh hálbe góta. Tie
hábert hímelíken sín. únde réine mûot. Únde in mén-
niskén bilde uuérden sie gebóren. állero uuérte ze gemá-
che. Die hábert ófto geóuget mit íro zéichene. dáz sie
hímeliske sint. | Álso díu zuíualta nábt téta. dô hercules 139
kebóren uuárd. Únde dáz er die vuúrme álso lúzzelér chnis-
ténde. skéinda sína gótheit.

[Tie uuárf in iuno ána. dô éines náhtes sín
mûoter alcmene in guán be ioue. únde yfidum

Qui quidem omnes minus lucidae splendentisque naturae
quam illi caelestes, sicut conspicis, approbantur. Nec ta-
men ita sunt corpulenti, ut hominum capiantur obtutu.
Hic ergo lares, hic post membrorum nexum degunt animae
puriores, quae plerumque, si meritorum excellentia sub-
neantur, etiam circulum solis ac flammantia septa transi-
liunt. Dehinc a lunari circulo usque in terram, quicquid
interpatet, interstitii proprii partitione discernitur et ab orbe
lunari interfusa medietas disparatur. Sed superior portio
eos sicut conspicis claudit quos ἡμιθεοὺς dicunt, quosque
latine semones, aut semideos conuenit memorare. Hi ani-
as caelestes gerunt sacrasque mentes, atque sub humana
figie in totius mundi commoda procreantur. His animus
tus ex sempiternis ignibus, quae sidera stellasque uoca-
mus. Qui quidem plerumque sui miraculo fidem fecere
caelestium, ut in ortu herculis geminatae noctis obsequium,
serpentesque idem paruus elidens, uim numinis approbavit.

be íro chárlé amphitríone. Sî uuárf sie béide ána
vuúrme. áber hercules cruuéríta síh. yfidus ne
máhta.]

Tages [tér in hispania máre uuás.] tér zórfta síh mít
téro rúnso tagi fluminis. [uuánda tagus tò èrist rínnen be-
gónða.] únde lérta er sár díá lántuuísún. stífta óuh sipnum.

[Dáz íst tíu búrg sipona. dár tria elementa
éndont sô sie chédent. cēlum. terra. mare.]

Hammon [dáz chít arenosus iouis.] erskéin [dionisio]
in uuíderes píldē. únde dò uuárd uuát úzer uuóllo. únde
dúrstes lába fónē uuázere.

[Dáz uuás tò er fónē índia eruuant per ethi-
opiam mít uíctoria. únde er iouem sínē fáter
bát púozen den dúrst sínemo hérige. Bedíu íst
sín templum. dár centum aris famosum.]

Uuáz tárf íh chòson fónē díen díe èrest mēnniskón
álles tinges prúh zéigotón. únde állíu díu méisten gemáh?
140. Álso díá rēbun zéigota dionisius ze thebis [in grecia]. Únde
osiris [rex maritus isidis] in egypto lérta uuin drínchen.
únde zíhen. Únde osiridis uuírten dár in egypto. únde ze
áthenis triptolemus [filius celei. cereris alumnus] lértón?
Únde díu sélba ysis lérta den fláhs árbeiten. únde spinnen?
Stámsón únde málen mísselíche uuíste ságet italia pílumno
únde árzetúom ságet grecia asclepio. [filius apollinis et co-
ronę.] Ándere uuírten ze uuízegúngo. únde ze fóre uuízelo

Tages sulcis emicuit, et ritum statim genti sinumque
monstrauit. Ammon apparuit cum cornibus arietinis et
uestimento lanitio ac sitientibus undam fontis exhibuit.
Quid loquar eos, qui primi mortalibus usum rerum maiora-
que commoda praestiterunt? ut uitem dionysius apud the-
bas, osiris apud aegyptios haustum uini usumque compe-
rens, frumentum isis in aegypto, triptolemus apud atticos
docuere. Eademque isis lini usum sementemque monstrauit.
Comminuendae frugis farrisque fragmenta pilumno signat
italia. Ascribit asclepio graecia medicinam. Alii quoque
huius generis homines in diuinandi usum et praescientiam

geboren. sô carmentis tēta in archadia märe uuórteniu fōne
iŕo méterlichēn fōre ságōn.

[Diu chám ze italia mīt iŕo sūne euandro
rege. dén eneas tār fānt. Tiz ist tiu. diu óuh ni-
costrata hiez. unde latinas literas erdáhla. fōne
déro éin porta ze romo carmentis kehéizen uuás.]

Sô uuás óuh sybilla. unde diu erithrea hiez. ióh tiu
cymeā hiez. álde frigia. † Dero sybillarum uuāren zuō. sô 141
dú uuéist. náls zēne sô man chīt. iz uuás échert therophila
ze troio. marmensi filia. unde symmachia hippotensis filia.
div fōne erithra insula búrtigiu. ze cymis táz in campania
ist uuizegota. Déro dáz kemúgentōn uuāren námoháftesten
amphiaraus. unde [dér] mopsus.

[tér sih uuider chalchante éllenōta. sô uir-
gilius ságet.]

QUI SINT A MEDIO AERE USQUE AD TERRAM.

Fōne mittero lúfte. únz ze déro érdo. sízzent hálbkóta.
unde érdkóta. diē fōne hera dáz chīt terra. heroes latine
héizent.

[Tie uuérdent úzer sólchēn mēnniskōn. sô
eneas uuás. unde achilles. tie uuír ióh lébende
héizen heroes. táz chīt hértinga álde chūcniga.]

Tār sízzent in iŕo mēnniskinēn gōrpotōn. diē manes
héizent. [a mahando] dáz chīt rúnsige. uuānda sic rúnnen

procreati, ut carmentis in arcadia ab effuso per uaticinia
carmine memorata. Sibylla uel erithrea, quaeque cumea
est, uel frigia: quas non decem, ut asserunt, sed duas fuisse
non nescis, id est, therophilen, troianam marmensi filiam;
et symmachiam hippotensis filiam, quae erithra progenita,
etiam cumis est uaticinata. Ex hac diuinandi possibilitate
amphiarus mopsusque celebrati.

A medietate uero aeris usque in montium terraeque
confinia, hemithei heroesque uersantur, qui ex eo quod
heram terram ucteres dixerunt, heroes nuncupati. Ibi quoque
manes, id est, corpori humano praesules attributi, qui pa-

- fóne íro fórdern sámen. Tísiu uútti dero lúfte fóne dem mánen nider. íst álliu in plutonis keuuálte. Dêr oúh sur
42. manus héizet sámo so méister. álte méisto manium. [Dê nuándelot luna. díu proserpina héizet. [uuánda sî germin túot proserpere.] Uuánda díe sélben manes kegében uuédent corporibus án dero conceptione. bedíu uuónênt si gérno mít ín. íoh náh temio libe. Únde mít ín hártendê héizent sie lemures. [táz chít lares morantes.] Únde úb sie fóre chíusko lébetôn. sô unérdent sie ín góumen híuser álde búrgô. díe héizent lares. [fóne íro mûoter lara.] Si sie áber árg uuórtên. fóne demo corpore. sô uuérdent s larue. dáz chít [lares mali.] álte maníe. [dáz chít insanietes.] Hier sînt créhto gûote manes únde úbele. díe gre skéident. ín íro uuís sie námunde. agathos demonas. ún cacos demonas. Hier sînt oúh tíe méisten manes. ún dero méisterum. mana. únde mantuona. Hier sînt oúh t sie suárze héizent. únde aquilis kelíche. [uuánda sie in í bíldê skínent.] Únde fura íoh furna. [díe fóne furuo c
43. lore gená|môt sînt.] únde dero ándero mûoter maní únde únmetemi [dero elementorum] únde tróum trág nara. Sélbiu díu lúft uuíder díe érda getrúoptiu. fô dero óberûn uuármi. únde fóne dero níderun názi. 1

rentum seminibus manauerunt. Denique haec omnis aeri a luna diffusio sub plutonis potestate consistit; qui etiam summanus dicitur, quasi summus manium. Hic luna, quae huic aeri praeest, proserpina memoratur. Uerum illi manes quoniam corporibus illo tempore tribuuntur, quo fit prima conceptio, etiam post uitam iisdem corporibus delectantur atque cum his manentes appellantur lemures. Qui si uitae prioris adiuti fuerint honestate, in lares domorum urbiumque uertuntur. Si autem deprauantur ex corpore, laruae perhibentur ac maniae. Manes igitur hic tam boni quam truces sunt constituti, quos ἀγαθὸς καὶ κακὸς δαίμων memorat graia discretio. In his etiam locis submane eorumque praestites mana atque manuona; dii etiam, quos aquilos dicunt. Item fura, furnaque et mater mania; item temperiaeque et alii triptes diuorum degunt. Circa ipsum uero terrae circulum aer ex calore supero atque exhalat

lāzet tie hīna fārenten animas mīt kemāche hīna fāren.
 sie dār io āna dūnchonde. sāmo so in ēinero uuāzerzēssō.
 Hinnān sāgent tie poetę. rinnen dāz lōugezenta hēlleuuāzer.
 Ūnde in dēs strūme uuālongt ūnde tōcchont iōmer die ūbe-
 len sēlā. dāe uedius tēs uuirdige uuēiz. Dēn sie oūh plu-
 tonem hēizent grece. ūnde ditem latine. ūnde nōh tanne
 malum iouem. Sēlbun dia ērda. dār si ūnbūhafte ist. hā-
 bent erfūllet tero lānglibon mániginā. in uuālden. iōh in
 fōrsten. iōh in lōhen. in sēuuen. in āhōn. in brūnnōn. |
 Ūnde hēizent sie panes. [sāmo sō discipuli panōs. ih méino 144.
 dēs. fōne dēmo uirgilius chīt pan deus archadię.] Álde
 fauni. ūnde fones [fōne fando]. Álde satyri. [fōne saturi-
 tate uoluptatis uuānda sie io in ludo. ūnde in saltatione
 sint. ālso oūh satyra. ih méino satyrica fabulā hēizet fōne
 saturitate inludendi. uel fingendi.] Álde siuani [fōne sil-
 uis]. Álde nimphę. [dāz chīt aquarum deę.] Álde fatui.
 ūnde fatuę. [uuānda sie mēnnisken tūont infatuatos.] Álde
 fantuę. ūnde fane. io ze dēro sēlbun uuis. fōne fando ge-
 hēizene. ālso oūh tie chīlichā. dār sie inne sprēchent. fana
 hēizent. Téro slāhto sint oūh egipani. [die fōne egea
 gehēizen sint. táz chīt capra. dēro ēinēr antonio begāgenda.]
 Tise erstērbent ālle ūberlāng. sāmo so mēnnisken.

[Dānnān hēizent sie gemēinlichō macrobitę.
 dāz chīt longēui.]

madoreque infero turbidatus, egredientes e corporibus ani-
 mas quodam fluenti aestu collidens, non facile patitur euo-
 lare. Hincque tractum pir flegetonta sollertia poeticae ad-
 umbrationis allusit, atque in eo perenni strepitu uolutata
 colliditur animarum, quas uedius adiudicarit impietas, plu-
 ton, quem etiam ditem ueiouemque dixere. Ipsam quo-
 que terram, quae hominibus inuia est, referciunt longae-
 uorum chori, qui habitant siluas, nemora, lucos, la-
 cus, fontes ac fluuios, appellanturque panes, fauni, fones,
 satyri, siuani, nymphae, fatui, fatuaeque uel fantuae, uel
 etiam fanae, a quibus fana dicfa, quod soleant diuinare.
 Hi omnes post prolixum aeuum moriuntur nt homines,

Sie sint aber filo máhtig föreunizennes. unde ánanéndennes. unde scádónnes. Under dien niderén góten stät tiu iuno, diu ðin uuíelt tódigero. Nû ist si ðir uuórten himeliskiu iuno. álde uesta.

[Diz spríchet iuno fóna íro sélbun in tertia
45. persona. Si chít. Sólíh tû | uuære. sólíh uuás íh
tír. sólíh tû nû bíst. sólíh pín íh tír mù.]

Unde déro uuórto, gebôt si íro sámó so íu úndôdi gero. Sizze ánuuertes chád si in íouis mánigi. ze hímele bráhtiu. Tára nâh nám si des rouches éinen téil. úzer íro rouhfáze.

QUALIS IN SUMMITATE AERIS LUNA CONSPECTA SIT,

Dés mézes fúorton sia áber hóhor íro trégela. Sô sie dô gefáren hábeton fóna érdo úf. cênzeg unde zuéinzeg. unde séhs túsént lóuftmálo. unde dero hímeliskôn gágenlútôn éina írstríchen hábetôn.

[Sie uuären dô dára chómen. dár luna ínchít tien uuázeren án dero érdo in sesquioctaua proportione. Diu ínchédunga máchôt ten éristen tonum.]

Ín des mánen ring chómeniu. unde dár iunoni ról46. chentíu. Sâh | si bí íro éin corpus. sínuuélbez. unde múreuiiz. úzer déro líehtí (*sic*) des híملتúuues keránde. in

sed tamen et praesciendi et incursandi et nocendi habent praesentissimam potestatem. Inter priores igitur genios tua adhuc mortalis uirginis diua consistet. Nam eecam tibi iuno aetherea seu uesta est; ut iam immortalis diuaeque praecipit dicens; iam sede concilio iouis directa, demumque de acerra uirginis artem sumit. Tunc portitores diuae correpta lectica magno eam molimine subuexere. Sed postquam centum uiginti sex millia stadiorum aëria subuecti leuitate conscenderant, ac tonum primum ex stongis compleuere caelestibus; lunarem ingressa circulum uirgo, diuae congruis nidoribus supplicando, de proximo conspiciatur globosum quoddam tenerumque corpus ex superui

spiegeles uuis uufder uuerfen die án síh kescózenen skimen.

[Dero súnnun skimen uuersláhent an demo mánen. bediu ne ist sîn licht áne uuiderhóhsene.]

Dár uuás ána dáz egýpzsca hórñ.

[Uuánda luna púchelót in hórnes uuis. uufder ánderèn planetis.]

Tero súnnun lampas skéin dar ána in des lampadis uuis tén ze eleusina gallopeus rex án die scôz, tíe er sláhen uuólta.

[Über álpheum fluuium brúccôta er, únde dár úbere currus iágondo. dónerota er. lampades skiezendo. blécchezeta er. sô tùondo. uuólta er gót héizen.]

Únde skéin dar ána dér bógo dero uuéido gutenno.

[diu dictinna héizet. táz chít retiatríx. uuánda dictis grece rete latine héizet. Áber luna héizet diana; sámó so duana. uuánda sí duobus temporibus, ih méino díebus ac noctibus ze óugen íst.]

Únde déro érdfróuun tympana. skinen dar ána.

[uuánda sí íst náhesta déro érdo. diu mít duobus hemispheriis peuuélbet íst. sámó so mít tympanis.]

Án íro skéin óúli tríbíldig. únde mísseláreuuer uuárb in égebáre | máhtig. 14

[Uuánda ze érest íst sí hórnahtíu. sô dánne hálbscáftig. sô dánne fél.]

Únde so uuío sí hórnahtíu uuáre. únde fóne dien hórnen stéchetíu. únde gefélligíu. ze dien úzsúzzedón des

roris leuitate compactum, instar speculi praenitens et adiaculati fulgoris reuibrare. In eo sinistra niliaca, eleusinaque lampas, arcusque dietinne, (i. diana) tympanaque cybeleia uidebantur. Triformis etiam discolorque uertigo terribili quadam maiestate rutilabat. Quae licet cornigera et aspera uideretur egestionibus oportuna tamen et fe-

touues. si óugta dóh felem únde ceruam, dáz chit támen únde hínđún. [uuánda si uuéidegútin íst.] únde óugta si fier uuéendi in íro [drín] ánalúttén.

[uuánda si hábet tria uirginis ora in fier uuéndinon. Einiu íst a prima ad octauam. ánderiu fóne octaua ad quintam decimam. diu dritta fóne quinta decima. ad uigisimam secundam. diu fierda dánnan ad primam.]

A LUNA AD MERCURIUM SCANDENS QUAE UIDERIT.

Tánnar fúor si dö den hálben téil ze mercurio. dánne si gefáren hábeti fóne érdo ze demio nápen. Demio emitionio erfárnemo. begágenda íro michel liut ámbahtentero. álso brúte sólla.

18. Under dien chám éin nuib. scóniu. ióh míchellícho gáreuuiú. díu dia iúngfróuun chátta únde chústa. Áber dés vuúnderôta síh tíu mánigi. díu síh fóre mícheli hína lángha zuó milá. só syrus chád. táz si gestápfá uuórteniu cyllenii. só etrusci ságent. sína brút só hálsen máhta áne níd. Tíu sélba iáh. si hiez facundia. dáz si gebóren únde gezógen uáare in íro hóue. Únde íro mágezóhuan mít réhte uuésen

lem et ceruam etiam conuersiones bis binas uultibus praeferebat.

Ex hinc medio quam ad lunam conscenderat, ad cyllenii circulum uenit. Quo hemitionio permeato, multiplex ei, utpote nubenti dominae ministrorum populus laetabundus occurrit. Inter quos splendentis forinae habitusque foemina, ac promptae ubertatis ornatibus opulenta, uirgine salutata, usque in eius osculum confisa peruenit. Sed mirabatur illa obsequentium multitudo, quae sicut syrus quidam astruit in numero duorum millium fuerat constituta, quod foemina, quam hetrusci dicebant ipsi deo nuptam fuisse cyllenio, nulla prorsus inuidia titillata, uirginem complexa constrinxerat. Haec autem facundia, nam illi hoc erat uocabulum, in philologiae penatibus se ortam educatamque memorabat. Nec indignum esse, quod sibi

fórdororun. tíu íro. ío gáb zferda. únde mánigên disciplinis fúora.

Chám óuh éin zímig tierna. állero diernon chiuskesta meísterina. únde flégara sínés huses. Sí hiez themis. [táz chít obscuritas.] álde astrea. [dáz chít sydereá.] álde erigone.

[dáz chít contentiosa. Dáz sydereá puella sínés huses flége. dáz íst fúnden fóne díu uuánda |
er in uirgine hábet domicilium. álso óuh ándere 14
planete hábent in ánderên zéichenen. Dáz ímo
obscuritas únde contentiosa díenðen. dáz keuállet
ad rhetoricam.]

Áher trúog sí in hénde. [álso man uirginem málét
án dero spera.] únde éina tabellun úzer ebeno geuuórhta.
mít súslíchên zéichenen. Tár stúont an mittero der egyp-
zisco fúgal. dér dár ibis héizet. [táz íst ter egypzisco stórh.]
Áber skéin dar ána éin scône hóubet. únde án démo éin
scône múnt. sáment temo flúgescúhe mercurii. Táz léchola
éin zuíhóubetêr vuúrm.

[Der stórh áhtet tero vuúrmo. sô túot ter
rhetor dero scúldigôn in demo dínge. Ér hábet
scônen ánasáng an sínero rédo. ér bringet sia áber
ze zuéin vuúrmen. uuánda er míta béidiu túot.
darnnat et liberat.]

Únder déro tabellun éin gértá glizentíu.

[dáz íst sermo rhetoris. an démo díu gréhti
uuésen sól dero gértó.]

alumna praelata est, quae et sibi semper ornatum et pa-
bulum multis praeberat disciplinis. Uenit etiam quaedam
decens, ac pudicissima puellarum, quae praesul domus
custosque cylleniae, uerum themis, aut astrea, aut erigone
dicebatur; spicas manu, caelatamque ex hebeno pinaka
argumentis talibus afferebat. Erat in medio auis aegyptia,
quae ibis memoratur ab incolis. Sed cum petaso uertex
atquo os pulcherrimum uidebatur; quod quidem serpentis
geminis lambebat implexio. Subter quaedam praenitens

Tiu uuás förnahtigin guldin. mittiu tuás si tuncheli
ze niderost suärziv.

150. [also | öuh sin sermo ze erist scöne ist. unde
dara näh sárfera. unde ze iüngest übertéilet.]

Under iro zésteunun der scáltun hábento testudo. ün
der rämendo scorpio.

[uánda der rhetor ist sih sélben skirmendo
testudo, ánderro fárendo ist er scorpio.]

Ze uuínstrún éin réia.

[Diu bezéichenet tia snélli sinero rédo.]

Aber diu réia réizta den únsçádelen fógal ze féhten
sáment tien vuürmen.

[uánda diu sélba snélli páldet ten rhetorem.
ze hinderstánne den strit.]

Sélbér ibis hábet éines egyptiskes mánodes förenámie

[der gorpelos in iro uutis héizet. taz chit
nouember.]

Disa tábellun gágen iro getrágena éreta si. Unde s
uúio si dar ána bechnáti des priutegómen zéichen. ióh áu—
dáz ne uuólta si sia úngeéreta lázen.

Dò bechám iro öuh [iro suíger maia.] atlantis töht—
151. rón scónista. búrlíchín hártó fóné | iouis mítesláfe. ún—
fóné des súnés keuuálte. Diu ne geuuérdota dár nie—
skinen in iro snórun dieniste. áne día unága deç blañç.

[diu fóné bina lance. dáz chit fóné zuóin
scúzélón. só héizet. Uuáz uuólta si déro? Áne
dáz man sia gelicho éreti demo sune.]

uirga, cuius caput auratum, media glauca, piceus finis ex-
stabat. Sub dextra testudo, minitansque nepa; a laeva
caprea. Sed dilofon aliten, quae sit oscinum militior in
certaquinis tentamenta pulsabat. Ipsa uero ibis praenota-
tum gerit nomen mensis cuiusdam memphitici. Hanc ta-
bellam cum ingestam sibi conspiceret uirgo uenerata, licet
sponsi cognosceret argumentum, tamen non ausa est sine
supplicatione transire. Tunc etiam candidior atlantidum
iouis congressu, pignarisque culmine proquecta superuenit,
quae quidem ne in nurus officio sine blance libra apparere

Tia begonda si sár ántsázigo éren mit zuéin ópfer
iskingen inében mercurio. dér lucrorum uuáltet, uuánda
sia sáh imo ében héra.

A MERCURIO AD UENEREM.

Hinnán gáhotôn sie. únde fùoren éin semitonium únz
ueneré. Ueneré díu den hileih kérno gesáh. óuh keère-
o. sô uilo iz kerista. téta si goúmen an íro. uuio scône
uuás. Áber úmbefángeniv mít uider|uuartigên draconi-152.
s. [sô castus amor íst. únde túrpis.] únde ántfáhsu. únde
t íro sélbûn ríngendíu. stíltá si iouuéderen hisámen.

[uenerii seminis. Uuánda uenerius humor
béidíu chúmet pudice ióh impudice. bedíu íst ún-
der in zuéin sólih ringa. dáz iouuéderer den án-
deren stíllet.]

A UENERIS CIRCULO AD SOLAREM.

Dés mézes iltôn sie chómen in ében sole. Uuánda
ibes téiles mër. dánne éin tón st. lángta dén stápf. Án-
rhálb tonus uuás ter skrig. [táz sint tríu semitonia uui-
r zuéin.] Dár sáh si éin skéf. álle natúrliche fërte mé-
nentez.

[Táz skéf pezéichenet cursum solis. Állíu
ding keréchenónt sth fóné sínero cursu. álso iz
chít in somnio scipionis. Sol inquit dux est et

gnata est. Quam uirgo uenerata, quoniam satis sociam
io recognouit, duabus cum lucrorum pote dicatis coepit
onorare pecudibus. Hinc festinatur ascensus, et usque
ueneris circulum hemitonio transuolatur, ipsaque uenere,
pae nuptiis allubescibat, quantum decebat orata hoc in
perhibetur intuita, quod admodum pulchra, tamen antias
laconibus circumflexa, crebroque capillitio uulsa (i. spisso
rine soluta) ambifarumque nital secum congressa mitificat.
fox studium in solarem laborare circum, quippe sescuplo
tigabat ascensum; qui tonus dimidius habebatur. Ibi
uanqam nauim, totius naturae cursibus diuersa cupiditate

princeps et moderator reliquorum luminum mens-
que mundi et temperatio]

Föllez állero gíredo. [Állen dínge gíhet sol. dáz in
gefállet.] Únde föllez fiurínero húson. [Uuár íst sólih er-
háft fiures. sò án dero súnnun?] Únde úmbefángenéz mit
153. sálígero sélón lóne. [Uuánda ueteres uuándon. | dáz tár
uuáre sedes beatarum animarum.]

Táz skéf férétón síben féríen. tíe brúodera únde ge-
lih uuáren.

Uuáz íst kelíchera dánne síben dága in uué-
chún? Díe tribent táz iár hina.]

Éin sálíg léuuen bílde stúont tár gebíldót in bóume.

[Des húmeles hóhi. Dár diu súnna gát. táz íst
ter bóum. sí íst ter léuuo. dér álle sáldá gíbet.]

Ze nideröst tes póumes stúont táz pílde crocodrilli.

[Sí íst in hízzón leo. in fróste crocodrillus.]

Dár spráng inne éin brúnno hímeliskes liehtes. tóu-
genero rúnsón flíezende. in állíu lieht tero uuérte.

[uuánda álle stérnen hábent fóné dero sún-
nún lieht.]

Dáz keséhende stúont sí úf. únde érhafto diu óugen
náhor túonde. férgota sí den gót sús.

SOLEM ADORAT.

Tú hóha chráft tes únehúnden íouis. [uuánda ér in-
comprehensibilis íst. íouis tér íst generalis mundi anima

moderantem, cunctaque flammarum congestionem plenissimam, et beatis circumactam mercibus conspicatur. Cui nautae septem, germani tamen suique consimiles praesidebant in prora, felix forma depicta leonis in arbore, crocodili in extimo uidebatur. In eadem uero rate fons quidam lucis aetherae, arcanisque fluoribus manans, in totius mundi lumina fundebatur. Quo uiso philologia consurgens, totaque ueneratione supplicans, ac paullulum conuiuens oculos, deum talibus deprecabatur:

Ignoti uis celsa patris, uel prima propago,

h-tero ist apollo consilium. unde dāra nāh mercurius [rmo.] Sīnmachig zīnselōd. [Uuānda ālte kute uuāndon. 154. a sēla unde sīn hāben fōne sole. unde līchamen fōne na.] Mūotes ūrspring. [Tāz ist ouh nāh tēmo uuāne.] ehtes ānagenne. [Sō ist ouh tāz.] chūning tero bērohafti. ūnna gebērehaftot ālliu dīng.] Zierda unde lōb tero gōto ade ōuga dero uuērlte. [Tiu uuāre blīnt. āne dia sūnnun.] izemo des scōnes hīmeles. [tāz chīt tero lūfte.] Dū den crōsten fāter sēhen mūost. [Ūbe ęther iouis ist. tēn ār- sīnet tiu sūnna.] Ūnde dēn māhtigen iouem ānaskinen. r sēlbēr der hīmel lōset. [Uuānda dū tuēlest īn sīnes sībes.] Ūnde mīt tīnēn fērtēn gemētemēst tu die plane- . Uuānda ūnder īn mīttēn gāst tū.

[Iro sīnt trī ōbe dīr. dīr nīder dīr.]

Līeba mēzchūoli gēbende dīen stērnōn. Iāgonde iōh tēnde die planetas. Sō dū scāffunga tūost iro fērtēn. [īnān ist tūr gelāzen. dāz tū mūost kān. ān dero fier-155. a stēte.

[Nidenān ūf. ālde ōbenān nīder. ist īo dīu sūnna fierda.]

Dāz tūr dīu sēlba zāla guīssōt uuērde. an dūrnoh- o āhto.

[Tīa dūrnohti māchōt denarius. dēr ān qua- ternario fūnden uuīrt. sō man chīt ēinez. zuēi. dīu. fieriu.]

Fomes sensificus, mentis fons, lucis origo,
Regnum naturae, decus atque assertio diuum;
Mundannusque oculus, fulgor splendentis olympi,
Ultramundanum fas est cui cernere patrem;
Et magnum spectare deum, cui circulus aethrae
Paret, et immensis moderaris raptibus orbes;
Nam medium tu curris iter, dans solus amicam
Temperiem superis, compellens atque coercens
Sidera sacra deum, cum legem cursibus addis.
Hinc est, quod quarto ius est decurrere circo:
Ut tibi perfecta numerus ratione probetur;

Ne máchôst tú sâr mît tîn zuçi tetrachorda na?

[Fône septem uuêrdent zuçi coniuncta. álso
fône octo zuçi uuêrdent disiuncta.]

Latini héizent tih solem. uuánda dû solus píst nâh
ioue des liehtes hóubethafti. Únde ságent sie dih éinen
trágen in hóubete. zuélif cûldine skîmen. Uuánda dû má-
chôst zuélif mânoda. únde zuélif stúnda. Tih chédent sie
mît pridele chêren fier rós. Uuánda dû éino rîhtest tia
réitâ. dia quatuor elementa mundi máchont. Tú rûmest
56. têro nâht fóre dero finstri. únde gíbest íro. sô filo | sí lieh-
tes hábet. Fône díu chédent sie dih. tóugeníu díng chûmf-
tígu mélden. Álde fône díu. dáz tú mît táges liehte ír-
bárost tie náhtscúlde. Díh pétot nilus cnádigen serapín.
únde memphis osyrim. Díh pétont misseliche sacerdotes. co-
ronam. [uuánda dû sie trégist mît duodecim gemnis.] únde dí-
uitem. [uuánda dû sie álle getúost díuities.] únde forum dáz
chît publicum. [uuánda nieht sô únuerbórgenes nêist.] únde
typhonem. [dáz chît superbum. álde sublimem.] Dú bíst ter
scôno blúomo. dér iú chînt uuás. tén berezinthia mínno.

[táz chît terra. uuánda sí íst in uuíntere be-
tân. únde lángêt sie des lénzen. sô blúomen sint.]

Dú bíst táz chînt mît temo flúoge. dú bíst ter fúoro
gébo triptolemus. Dú bíst tes héizes lándes hammon. Tú
bíst táz chînt fône biblo.

Nonne a principio geminum tu das tetrachordon
Solem te latium uocitat, quod solus honore
Post patrem sis lucis apex, radiusque sacratum
Bissenis perhibent caput aurea lumina ferre;
Quod totidem menses, totidem quod conficis horas,
Quatuor alipedes dicunt de flectere habenis,
Quod solus domites, quam dant elementa quadrigam.
Nam tenebras prohibens, retegis quod caerula lucet.
Hinc phoebum perhibent prodentem occulta futuri.
Uel quia dissoluis nocturna admissa, et iseuin
Te serapim nilus, memphis ueneratur osirim.
Dissona sacra mitram, ditemque forumquo typhonem,
Atis pulcher item, curui et puer almus aratri.
Ammon et arentis libies, ac biblius adon.

[ciuitate egypti. dáz nenus uuéinota. erslág-
nez fóne demo ébere.]

Sò misselicho nèmmet tih tin uuérlt. Hèil dù uuára
bilde dines fáter, unde dero góto.

[Dáz tú fóne diu bist. unánda] Agibest uul- 15
tum. unde aspectum dien ánderèn stérnòn.

Drí buohstaba bildònt tinen námen dux. *) unde des
námen héilesòd. in sexcentis et octo numeris.

[Uuánda tatü bezéichenet CCC. eta bezéiche-
net octo. áber tau CCC. Uués dux ist er? Áne
dero ánderro planetarum.]

Tú fáter. hilf mír hina ze chómenne ze dero úfmánigi,
Unde den himel ghúnne in dinen námen.

A SOLE AD MARTEM. ET INDE AD IOUEM.

Sò sí dirro dígi fernómen uuárd. sò hiez man sia dúrk
strichen dero góto gesáze. [dáz chit hiez man sia ánuuért
fáren.] Áber hóhor gerúhta. tuuálta sia dér fiure gelcho
circulus, ter héròsto iouis súnò. Fóne demo circulo rán
diu lóugezenta áha nider.

[in lunarem circulum. dár die álten uuándòn
uuésen hälla.]

Tánnán chàmen | sie ze iouis circulo. sie máhtòn ouh 15
liehto dáz emitonium erliden. Tés circulus lútta fólle

*) 798.

Sic uario cunctos te nomine conuocat orbis.
Salue uera deum facies uultusque paterne,
Octo et sexcentis numeris, cui littera trína
Conformat sacrum mentis, cognomen et omén.
Da pater aethereos mentis conscendere coetus;
Astrigerumque sacro sub nomine noscere caelum.

His auditis, deorum sedes iussa est permeare, uerum
hemitonio subleuatam pirois circulus immoratur, in quo
iouis fuerat maximus filiorum. Ex quo circulo uisus pi-
rislegeton amnis ad infra demere. Quo transgresso (neque
enim labor fuerat, hemitonii interiecta transcurrere) in io-

tonum. Dår uuás tér stérno. dero líbchicchùn máchungo. Íóh héilesám skímo glizendêr in mánméndero uuízi. Sines íehtes uuíziu natura. róteta in stilli. únde in spúote. uuórtenu fóne uuármên mískelungôn [martis óbenán]. únde cháltên [saturni nidenán]. Ter iouis stérno stúont tár. Sélbêr iouis. tér álle stéte eruuállót. uuás tò gefáren sô mán chád. kebieten ánderên góten. únde demo himel hêrote.

A IOUE AD SATURNUM

Tísen iouis circulum fúre rúcchentiu. únde sámo filo hóhór chómentiu. sáh sí dén stábênten fáter dero góto. in chálti. únde in fróste.

[Uuánda calor solis ne mág in fóre férrí
írréichen.]

159. Áber | dér sélbo ríng saturni dér síh tár úmbedráta.
dér sáng in dóriscûn.

[Dáz chít sáng. álsó gróbo sô dores. síngent.]

Áber sélbemo saturno uuás ána uuílon draconis píldê.
uuílon leonis kéinôn. uuílon búrste mít éberes zánen. únde
álles égesen uuás er fól.

[Dáz íst fóne díu. uuánda sín constillatio.

dáz chít sín fatum. fóre zéichenet álle zálá.]

Dóh uuás sín geuuált sô filo mêro. sô filo sín ríng
uuí-

uialis sideris peruenere fulgores; cuius circulus phtongo personabat. Illic sidus erat temperamenti uiuifici ac salubris, effulgentia blandisque uibrata candoribus. Cuius quidem lucis natura ex calidis humidisque commixtionibus candens, quadam prosperitatis tranquillitate rutilabat. Uerum ibi sidus iouis; nam ipse totius mundi membra collustrans ad deorum dicebatur imperium et senatum celitem commeasse. Hunc etiam praetergressa circum, ac parili interiectione sublimis, deorum rigidissimuu creatorem in algido haerentem pruinisque nivalibus conspicata; uerum idem quem circumuenire nitebatur orbis melo dorio tinnibat. Sed ipsi praesuli nunc draconis facies, nunc rictus leonis, nunc cristae cum aprugnis dentibus uidebantur, totoque exitiali seuebat horrore, cui tamen potestas pro circi granditate maior

muitero uuás. Si dô erchómeniu. fône sínêa hárphôn. únde ánderên scállen. flôh si fône sô únémézigemo suébe sí-
nes circuli.

A SATURNO AD CAELUM.

Dánnán fúôren sie fligero férte. hálbes mêt. [dáz chít hálbes toni mêt, dânné tonum.] Uuánda in drín emitoniis fólle chám si ze hímele. dár die stérnen ána stánt | Únde 16 sô mùode uuórtene. án dien stégôn dero sex tonorum. fôre údrúzzi dero stadiorum. Tánne sie gesáhî dáz sie erfáren hábetôn zuíualtîgo hêllen. Án dêmo úzláze déro fólleglichûn rártô. nâh sôlichên árbeiten. éteuáz keblásende. hírmôn sie dár.

IAM IN CAELO POSITA NOUA ET MIRANDA CON- TEMPLATUR. SUPPLICANS IOUI ET DIIS.

Philologia ába dêmo trágebêtte skricchendiu. Tánne sí sáhe diu bréiten féld tes liehtes. únde dia scóni déro úfuuértigûn stilli. únde sí sáhe sô mánige mísselíchîna. únde die getâte déro tégân (*sic*) gôto. [die dár/decem regionum flégent.] Únde sí síh uuýnderoti ín hímele diênôn die ába némen déro vuércho. [dáz chít árbeito.] déro fône diu sínt

maior ac prelata ceteris habebatur. Denique harpis bombisque perterrita, tam intoleranda congressione uirgo diffugit. Inde maximis conatibus sescuplo itineris euehuntur. Nam tono ac dimidio ad ipsius caelitis sphaerae globum ac laqueatum stellis ambitum peruenitur. Sicque sex tonorum consensionibus et stadiorum defessa lassitudine fatigati, cum diapason simphoniam quicquid emensi erant aduertent consonare, perfectione absolutae modulationis, post labores maximos recreati, paullulum conquieverunt.

Ipsa quoque philologia lectica desiliens, quum immensos luminis campos, aetheraeque tranquillitatis uerna conspiceret, ac nunc tot diuersitates cerneret formasque decanorum, tunc octoginta quatuor liturgos celo miraretur astare; uideretque preterea fulgentes crebrorum siderum

octoginta quatuor. uuánda in sô mánigiu getéilet íst. ál
 161 dáz fône érdo ze hímele íst | Únde sí sáhe die glizenten
 speras. tero mánigôn stérnôn. Únde die geflóhtenen ringa
 in éin ándere. Únde sélbún dia speram diu den úzerosteu
 bifáng máchôt. suéibônta mit vuúnderlichero dráti. Únde
 die hímelgíbela. Únde dia hímel áhsa in ále rihte gán fône
 éinemo gíbele ze demo ándermo dúrh tia érda.

[Diu uuírt échert mît sinne fernômen. uuánda
 sí corporalis ne íst.]

Únde án íro uuérben álla dia héuigi des uuérlt zím-
 beres. Lúzzel gedénchende ér sí dára cháme. ándere góta
 ne bechénnen dén gót. únde dén fáter. sóliches uuérches.
 únde sólchis uuístuomes.

[Uuánda gótes sapientia íst. quę exsuperat
 omnem sensum et hominum et angelorum.]

Uuánda sí in sáh úbersláhen. íoh tie úzenán uuérlte
 162 gesáligôten. únde in sínemo fiurinen uuérlt|stúole. dem
 mán échert fernémén mág mándegen sízzen. Sélbemo hí-
 mele filo náho gechníuuentíu. únde íro mûotes keéjnotíu.
 péteta sí in stillo únde lánge. In álta uuís mánige sine
 námen ío sô stillo ánahárende. náh úngelíchèn spráchon
 dero líuto. lánge únde chúrze. únde únchúnde. mît sáment
 líutigèn literis. [sô gót teutonice.] únde mît keskéidenèn

globos, et circulorum alterna illigatione texturas. Ipsam
 uero, quae ambitum coercet ultimum, spheram miris rapti-
 bus incitatam, polosque et axem ex coeli summitate ui-
 bratum profundam transmeare terram, atque ab ipso totam
 caeli molem machinamque torqueri; tanti operis tantaque
 rationis patrem deumque noscens ab ipsa etiam deorum
 notitia secessisse; quoniam extramundanas beatitudines eum
 transcendisse cognouerat, empirio quodam intellectualique
 mundo gaudentem, iuxta ipsum extimi ambitus murum
 annexa genibus, ac tota mentis acie coartata, diu silentio
 deprecatur; ueterumque ritu uocabula quaedam uoce men-
 tis secundum dissonas nationes numeris uaria sono ignota,
 iugatis alternatisque litteris inspirata, ueneraturque uerbis

telih sár némende téil des rouches. ter imo gefiel. sáz er
fró arábiskes stanches. Unde dóh sia iouis hieze sizzen
bi imo. uuánda si scámtelin uuás. sô uuás iro liebera. bi
dien camenis ze sizzenne. pallade bi iro uuésentero.

DOTATUR SEPTEM ANCILLIS.

Tô stúont tiu múoter úf. unde bát iouem iôh tie an-
dere. dáz iro mûosi fóre in állén geántvuurtet uuérden. so
uuáz iro maiugena ze máli gében uuólti. unde si iro uuí-
demen sô becháme. Unde sie dápne liezin fóre in gelésen 16
uuérden dia uuidemscrift an tábellôn. [also iz sito uuás.]
unde dia uuidemêa. [nâh tiu sô papius unde popeus sia ze
romo iú fûnden.] Tô ónda man iro des pítentero. also iz
réht uuás. táz si dâr fóre állén gechóren uuúrtin. Dô stúont
apollo úf fúre den brúoder. unde die ér eruúeleta sínero
díuon. ze uuidenien ze gébenne. die begónða er imo ein-
zên bringen. Die uuáren sólih. táz sic in állén scône unde
ziere gedúhtôn.

EPILOGUS.

Têro satyra nú éines micheles téiles keságetero. [uuánda
nouem librorum zuéi hina sint.] tiu sélba satyra únsémfte
getân ist. mît lángemo dúnse. [ih méino. uuánda nóh

petentes attribuens arabicis laetabatur halatibus. Uerum
uirgo, ut est per omnia uerecunda, licet a ioue eius assi-
dere confinio iuberetur, tamen ibi potius uoloit, ubi musas
conspexerat, admota palladis consortione residere. Tunc
exurgens uirginis mater poscit de ioue superisque cunctis,
ut sub conspectu omnium quicquid sponsalium nomine
praeparauerat maiugena, traderetur, ac demum dos a uir-
gine non deesset; tuncque tabulas ac papiam popeamque
legem sinerent recitari. Cuius petitioni iustissimae deorum
senatus attribuit, ut in consensu celitum offerenda proba-
rentur. Hinc phoebus exurgit fratris officium non detre-
ctans, ac singulas ex famulitio dilecto cyllenio incipit ad-
mouere, quae tam pulchrae cunctis quam ornatissimae
refulsere.

Transcursa lector parte magna fabula,
Quae tam morosis implicata ductibus

170. septem libri fôre sint.] nôtet ter | gâgenuuérto mórgeu.
 únde der áragáudo tág. tímberen dia chérzûn. Únde úbe
 der tágerôd scôno ne fáreti den first, mít temo êristen ski-
 men. únde er mít liehte ne dúrhpráche diu fénster. Sô
 geuulteroti den ring. tiu átaháfta pagina. éteunâr nôh fúrder
 gebréittiv. Nû chédent tiu fôlgenten búoh. tiu únsih libera-
 les artes lèrent. hina íst taz spél.

[Tér téil dero satyrê dér uuáre gelih ne íst.

tér íst hina. Der héizet grece mithus.]

\\ Sie geûzônt tia lúgi mít uuáre. Únde zéigônt sie zî-
 mige lîrnunga. Ste ne fermídent óuh tiu spél nieht. in
 michelmo téile.

Nû hábest tu [lector] fernómen uuáz nû zûo gânge. úbe
 iz hímelgóta sô uuéllen. únde muse. únde apollinis lyra.

Tenui lucernam palpitare lumine
 Coegit instans innitens crepusculum;
 Ac ni rosetis purpuraret culmina
 Aurora primo conuentustans habitu
 Surgens fenestras dissecaret lumine
 Adhuc iugata compararet pagina
 Quocunque ducta longiorem circulum.
 Nunc ergo mithis terminatis, insiunt
 Artes libelli qui sequentes asserent
 Nam fruge uera omne fictum dimouent,
 Et disciplinas annotabunt sobrias
 Pro parte multa, nec uetabunt ludicra.
 Habes quid instet, si potestas celitum
 Faueantque musae et chelis latoia.

Berichtigungen.

S. 92, Z. 27. lese man barbarismum. In der althochdeutschen Über-
 setzung der aristotelischen Abhandlungen *κατηγορίαι* und *πρὸς ἑρμείαν*
 ist S. 31., Z. 24. diu urist statt *dineur* íst und S. 69, Z. 7. hábemâh-
 ligen zu lesen.

